

9 770353 734051

Stresno kmetovanje str. 2-3

Je vaš hladilnik prazen?

Napolnite ga brezplačno!

V akciji Do polnega vozička brez mošnjička vsako sredo ob 12.15 na Radiu Celje. Kupon je v Novem tedniku!

tuš klub
novi tednik
radio celje

RADIO CELJE
90,6 95,1 95,9 100,3
NOVI TEDNIK
VSAK ČETRTEK

Št. 10 / Leto 70 / Celje, 12. marec 2015 / Cena 2,50 EUR / V. d. odgovorne urednice NT Tatjana Cvirn

novi tednik **70** LET za Vas!

V odkrivanju starih modrosti

Kakšne dobrote lahko nastanejo v kuhinji, če imaš na voljo odlične sestavine, vedo številni osnovnošolci, ki so se v pripravi jedi po receptih naših babic pomerili na tekmovanju Kuhnapat. Vse bolj se vrača tudi spoznanje, da so najbolj okusni prav pridelki z domačega vrta. Zato se vrtničkarstva loteva vse več ljudi. Pred tem pa je treba nekaj tudi znati, pišemo v tokratni Naši temi. str. 28, 36-37

Foto: SHERPA

NAZARJE

Zakaj je za nastope otrok treba plačati? str. 6

KEMO PLAST

Svet talnih oblog

www.kemoplast.si

AKTUALNO

Nevarna zemljina kot gradbeni material str. 12-13

SPODBUDNA ZGODBA

Tehnos, letošnji nagrajenec GZS str. 4

KOZJE

Kljub plazu vztraja v hiši str. 29

NA KOLESIH

Voznik pri 95 letih str. 42

ŠPORT

Velenjčani bodo napadli Hamburg str. 17

Pojdimo v pomlad!

Več razstavljavcev, ponudbe, novosti in ugodnosti

20. **Flora**
Vse za vrt in dom

14. **Poroka**
Vse za poroko

11. **Altermed**
Dih življenja

38. **ApiSLOVENIJA**
Čebelarstva dneva v soboto in nedeljo

CELJSKI SEJEM
13.-15.
MAREC
2015

www.ce-sejem.si

UVODNIK

»Lajk« za
novodobne krte

Leta, se mi zdi, človeku prinašajo tudi kanček konzervativnosti. Drugače si ne znam razložiti, zakaj sem iz deklice, ki je mami doma namesto peteršilja z vrta prinašala korenčkovo zelenje, odrasla v novodobno »krtico«, ki že skoraj dve desetletji kar prede od užitka, če ima le dovolj časa, da se »zakoplje« v zemljo. In če so mi tuje modne muhe, kot so na primer sodobni prazniki a la valentinovo, takoj stisnem en velik »lajk« za samooskrbno osveščanje Slovencev v zadnjih letih.

IVANA STAMEJČIČ

Moj prvi vrtiček je bil skoraj 20 kilometrov od podstrešne stanovanja v mestu in na njem so zaradi tega, ker je bilo na gredu treba prav vso vodo za zalivanje najprej pripeljati iz Celja in zatem še znositi v strm breg, uspevale le najbolj trpežne vrtnine. Zadnja leta, ko »rijem« po zemlji na vrtu pred domačo hišo, je veliko lažje. Vrtnarskega znanja mi seveda kronično primanjkuje, a te luknje uspešno krpam z nasveti veliko bolj izkušenih sosed. Vsekakor pa dajem prav strokovnjakom, ki nas, nepoznavalce, vselej potolažijo, da »nekaj pa le zraste«.

Vrtnarski in botanični strokovnjak Drago Jančič v današnji Naši temi pravi, da je še posebej vesel, ker se prednosti vrtnarjenja - tudi v koritu na balkonu - zaveda vse več ljudi, še posebej mladih. Vrtnarski začetki res niso enostavni. Še posebej, ker večine mladih mame in babice na tovrstno delo niso pripravljale že od nekdaj. Nad menoj je mama prehitro obupala, zato je bilo na začetku veliko težav, tudi pri meni se je začelo že pri tem, kako prijeti za lopato, motiko ali grablje ... A je šlo. In ne glede na vreme - naj bo še takšna suša ali mokrota, po kakršni si bomo zapomnili lansko leto - vselej nekaj »rata«. Zato o užitkih, ko potem pobiraš plodove, ki si jih sam pridelal, nima smisla izgubljati besed.

Čeprav samooskrba Slovencev z vrtninami dosega le med 30- in 40-odstotni delež in čeprav je glede na naravne in družbene danosti v Sloveniji najprimernejša »butična« kmetijska pridelava z vrtnarstvom vred, je doma pridelana zelenjava pomembna še zaradi nečesa. Kakovosti in zlasti okusa tistega, kar zraste na domači zemlji, se ne da primerjati z na videz veliko bolj privlačno zelenjavo, ki so jo v naše trgovine pripeljali stotine in tisoče kilometrov od drugod. Ko pobiram doma pridelane kumare, v košari nimam metra, da bi preverjala njihovo dolžino in ukrivljenost. V Celju na domačem vrtu ne bomo nikoli pridelali pomaranč, zato pa so veliko bolj okusna jabolka starih sort iz kozjanskih sadovnjakov. Še en velik »lajk« za samooskrbno osveščenost Slovencev pa stiskam tudi zato, ker moji hčeri - kljub temu da (zaenkrat) še nobena ne kaže zanimanja za vrtnarjenje - natančno vesta, kdaj je v skledi domača solata in kdaj tista, kupljena v trgovini. Razlika je v okusu!

ČETRTEK	PETEK	SOBOTA	NEDELJA
1	12	1	11
PONEDELJEK	TOREK	SREDA	ČETRTEK
3	12	5	13
5	14	5	14

»Bil sem precej navdušen nad zelenjadarstvom na balkonu. Tudi pridelek je bil zelo lep. Paradižnik mi je celo ušel kar k sosedu nadstropje višje. A spomladansko menjavanje zemlje se je izkazalo za nepremostljivo oviro. Drugo leto je v slabi zemlji pridelek bolj hiral, tretje smo obupali ...«

Bolj kot odškodnine

Težave pri kmetovanju na vodovarstvenih območjih

»Kmetovanje je stresno«

Kako v praksi izgleda kmetovanje na vodovarstvenem območju, nam je razložila kmetica Eva Mogel iz Podgorja pri Letušu, ki se ukvarja s prirajo mleka. Kmetija obsega približno deset hektarjev obdelovalnih površin. Od tega so skoraj vse na prvem in drugem VVO. V najožjem pasu, torej VVO I, imajo približno hektar obdelovalnih površin.

Pred sprejemom državne uredbe je pravila kmetovanja na VVO I določal občinski oblok (občina Braslovče). »Tako ko je morala država začeti plačevati nadomestila, se je prvi vodovarstveni pas nekoliko zmanjšal,« pravi Moglova. Kako nelogične so lahko opredelitve VVO, nam pojasni kar s praktičnim primerom. Njiva, ki je bila, ko je veljal še občinski odlok, v celoti na VVO I, je zdaj skoraj v celoti na VVO II, le en vogal njive je opredeljen kot VVO I, pravi Moglova. »Kako naj torej kmet obdeluje takšno njivo?« se sprašuje. Nikakor ji ni jasno, kako so lahko pristojni razdelili en gerka na dva pasova. Ker noče imeti težav z inšpekcijo, celotno njivo obdeluje v skladu s pra-

vili VVO I, ki so sicer precej strožja kot pravila kmetovanja na VVO II.

Za dober hektar
112 evrov

Eva Mogel ni zadovoljna z višino nadomestila za kmetovanje na VVO I. Za nekaj več kot hektar njiv in travnikov prejme 112 evrov na leto. »Ob tem, da je pogoj, da imam gnojilni načrt, da opravljam vsako leto hitre te-

ste, da ne smem uporabljati herbicidov, edino tistega, ki je zelo predvidljiv, in tako naprej,« je ogorčena Moglova. Pravi, da je kmetovanje zelo stresno. »Inšpektorji hodijo nenapovedano, gredo na parcelo, pridejo k tebi in rečejo, da moraš podpisati, da je vzel vzorec zemlje. Potem odidejo in čakaš na milost in nemilost,« razlaga. Površin, ki so opredeljene kot VVO I, ne sme gnojiti z gnojevko

in gnojnico, z gnojem pa le v majhnih količinah. »Zato smo morali vzeti zemljo v najem na drugem koncu Letuša. Samo zato, da lahko gnoj tam odlagamo. Nihče ne vpraša, kako bomo živeli, kam bomo to vozili. Doma moraš imeti vse urejeno, gnojnice speljane v jame, gnoj mora biti zagrajen. Države ne zanima, koliko to stane. Tak je pač režim,« je zgrožena.

Eva Mogel pravi, da morajo biti površine pokošene in počiščene. »Ko pride do poplav, je treba vse očistiti, ko pridejo kopalci in pustijo smeti za seboj, smo kmetje dolžni vse počistiti s svojih parcel,« je ogorčena.

»Navdušenje nad njivo me je prvo leto tako zapeljalo, da smo nekoliko pretiravali pri površini. Prvo polovico leta nam je šlo kar dobro, proti koncu pa so nas obveznosti povsem povozile. Brez družinske intervencije bi bil fižol verjetno še zdaj na njivi. Po tehtnem premisleku čez zimo se kljub vsemu vračamo k zelenjadarskim izzivom. Le delo si bomo letos bolj po pameti naložili.«

»Zelenjavni vrt na balkonu se je končal zaradi zalivanja. Sosed pod nami ni bil prav posebej navdušen, če je kaj priteklo na njegov balkon. Tako smo iz dobrososedskih vzgibov kmetovanje na balkonu opustili ...«

želijo nadomestna zemljišča

Kmetje pod okriljem Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije so v začetku marca na ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (MKGP) in ministrstvo za okolje in prostor (MOP) naslovili pismo, v katerem opozarjajo na problematiko kmetovanja na najožjih vodovarstvenih območjih (VVO I). V pismu med drugim sprašujejo, kako bo rešeno vprašanje odškodnin na teh območjih po letu 2015 in kako bodo reševali problem nadomestnih zemljišč. Kmete jezi, da morajo upoštevati stroga pravila, zaradi katerih imajo izpad dohodka, odškodnine pa naj bi bile prenizke.

Tudi na Celjskem je nekaj kmetov, ki imajo zemljišča na VVO I. Medtem ko kmetovanje na vodovarstvenih območjih za občine Šmartno ob Paki, Polzela in Braslovče opredeljuje državna uredba o vodovarstvenem območju omenjenih občin, veljajo za ostale občine v Savinjski regiji določbe posameznih občinskih odlokov. Čeprav se že več let govori o pripravi dveh uredb o vodovarstvenih območjih, ki naj bi zajemali ostala vodovarstvena območja na Celjskem, ju zaenkrat še ni na vidiku. Na MOP so nam pojasnili, da je v pripravi osnutek uredb o vodovarstvenem območju mestne občine Celje in občine Žalec, medtem ko uredba

za območja občin Dobrna, Vitanje, Vojnik in Štore v letošnjem letu ni predvidena v programu dela vlade.

Stroga pravila, nižji dohodek

Kmetovanje na VVO, še posebej ožjih, je podvrženo strogim pravilom in omejitvam. Po pravilniku o kriterijih za določitev vodovarstvenega območja je najožje območje blizu vodnega zajetja, kjer je glede na naravne danosti razredčenje majhno, onesnaževala pa hitro dosežejo do zajetja. Tudi Mitja Zupančič iz Kmetijsko-gozdarskega zavoda Celje se strinja s kmeti, ki pravijo, da je kmetovanje na teh območjih podvrženo strogim

Nadomestila (pre)nizka?

Ena od pripomb kmetov, ki kmetujejo na VVO I, je, da so odškodnine oziroma nadomestila za izpad dohodka prenizki. Na MKGP odgovarjajo, da višina nadomestil ni stvar pogajanj med kmeti in ministrom, temveč je določena na podlagi metodologije in izračunov, ki jih izdelajo strokovne institucije. »Če so kmetje z višino nadomestil nezadovoljni, ker menijo, da niso bili upoštevani vsi stroški ali so bili ti napačno upoštevani, lahko to sporočijo na MOP ali MKGP in pripomba bo posredovana strokovnjakom v preverbo,« so nam pojasnili.

pravilom. »Za VVO I veljata na primer popolna prepoved gnojenja z gnojnico in gnojevko in prepoved preraževanja trajnega travinja, razen trav in detelj, ki so na njivah, kmetje ne smejo uporabljati mineralnih gnojil, ki vsebujejo dušik, od spravila pridelkov do prvega marca, prepovedano je tudi namakanje z vodo, ki so ji dodana

rastlinska hranila,« našteje zgolj nekaj splošnih prepovedi Zupančič. Prepovedi se nanašajo tudi na uporabo določenih fitofarmaceutskih sredstev. Kmetje lahko uporabljajo zgolj sredstva, ki so dovoljena za prvo območje. Ker na VVO I veljajo posebna pravila, pridelajo kmetje na teh območjih manj, posledično pa je tudi dohodek nižji.

Sklad bi tudi kupoval

Na vprašanje, ali je mogoče kmetom zagotoviti nadomestna zemljišča, ki si jih mimoregrede želijo bolj kot odškodnine, na MKGP odgovarjajo, da je sklad kmetijskih zemljišč in gozdov izvedel vse, kar se je s predstavniki civilnih iniciativ kmetov in kmetijske zbornice dogovoril in kar je v okviru obstoječe zakonodaje možno. »Trenutno je edina možnost menjava zemljišč, za kar je pri kmetih veliko zanimanja. Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov je že v letu 2012 pozval kmetijska gospodarstva, ki so v anketi KGZS želela nadomestna zemljišča, da oddajo individualne vloge za zamenjavo prostih zemljišč. Na poziv se je odzvalo le manjše število kmetijskih gospodarstev, tako je do menjave prišlo

le v nekaj primerih,« pravijo na ministrstvu. Ob tem dodajajo, da je sklad pod tržnimi pogoji zemljišča znotraj VVO I ves čas pripravljen tudi odkupiti. V pravilniku o zakupu kmetij in kmetijskih zemljišč je bilo že do zdaj določeno, da v primeru, ko sta za neko pristo zemljišče zainteresirana dva po Zakonu o kmetijskih zemljiščih enakopravna zakupnika, ima prednost tisti, ki ima zemljišča znotraj VVO. Zdaj pa so navedeni pravilnik dopolnili z novim odstavkom, ki določa, da lahko navedeno prednostno pravico zakupnik uveljavlja, dokler skupna površina zemljišč v zakupu od sklada ne preseže zakupnikove lastniške površine znotraj vodovarstvenih območij, še pravijo na ministrstvu.

JERICA POTOČNIK
Foto: SHERPA

Robust naseka vse

Evo Mogel še posebej jezijo »nelogični« predpisi. V dolini, kjer je nekaj zemljišč na VVO I, imajo napeljan namakalni sistem. Ko je bila suša, so ji pristojne službe napisale, da ni upravičena do odškodnine, ker je imela možnost namakanja. »Res imamo namakalni sistem, vendar je na VVO I prepovedano zalivanje. In spet sem imela borbo z birokracijo, da sem dopovedala, da imamo njive na prvem vodovarstvenem pasu in da nismo mogli zalivati, ker to pač ni dovoljeno.«

Teško do zakupa skladowe zemlje

Za Moglove bi bilo najbolj sprejemljivo, da jim država priskrbi nadomestno zemljišče, na zemljiščih na VVO I pa bi imeli zgolj travinje, na katerih bi, kot pravi Moglova, opravljali čistilne odkose. »Odškodnine so mizerne. Kmetje potrebujemo zemljo, da lahko normalno kmetujemo. Tiste državne odškodnine ne rabimo,« je neposredna. Da tudi zakup zemljišč od republiškega sklada kmetijskih zemljišč in gozdov ni najbolj enostaven, nam Moglova pojasni kar s konkretnim prime-

rom. S sosedom sta se letos prijavila na razpis za zakup skladowe zemlje. Na razpis za zakup 74 arov velikega travnika so se prijavili štirje kmeti. »S sosedom sva morala priložiti ogromno dokumentacije, ki je dokazovala, da bi morala imeti prednost pri najemu. Težava je v tem, da sva upravičena samo do 54 arov tistega travnika, za preostale are pa imamo vsi štirje kmetje enake možnosti. Tisti, ki bo ponudil višje plačilo za najemnino, bo dobil zemljo v zakup. To se mi ne zdi smiselno,« pravi Moglova.

JP

Pri podjetju Sico se lahko pohvalijo z uspešno tradicijo, ki traja že več kot dvajset let. V teh letih so uspeli pridobiti status uglednega partnerja, ki ga zaznamujeta izjemno hiter odziv in maksimalno izpolnjevanje želja in pričakovanj kupcev.

Lasten razvoj in širitev proizvodnje sta se začela pred šestimi leti. Pod registrirano blagovno znamko Robust proizvajajo in tržijo hidravlične cepilnike drv z nazivno močjo od 13 do 25 ton lastne zasnovne in lastnega razvoja. Cepilniki drv Robust se ponašajo z dvema izumoma, modelnimi zaščitami in priznanji za inovativnost. Podvrženi so stalnemu izboljševanju in nadgrajevanju, da zagotovijo popolno zadovoljstvo uporabnikov.

Cepilniki drv Robust so izdelani po EU-standardih. Odlukujeta jih velika varnost in zanesljivost pri delu.

Na voljo so različne izvedbe glede na pogon in moč ter veliko dodatne opreme, kar

omogoča prilagoditev cepilnika potrebam in željam.

Ugoden nakup in možnost najema cepilnikov

Nakup cepilnika je mogoč v podjetju Robust, v Arji vasi in v spletni trgovini www.cepilnik.si ter na prodajnih mestih po Sloveniji.

Nudijo tudi možnost najema cepilnikov, za kar lahko pokličete na **03 703 88 23** in se dogovorite.

DODATNA OPREMA:

- cepilna miza za krajša polena in drva
- razširitev mize za večjo delovno površino (levo ali/in desno)
- pocinkan cepilni križ iz hardoxa za cepljenje na štiri dele
- hidravlični vitel (500 kg, 15 m) – mehansko ali daljinsko voden
- klešče za vitel
- ročni transportni voziček

ROBUST

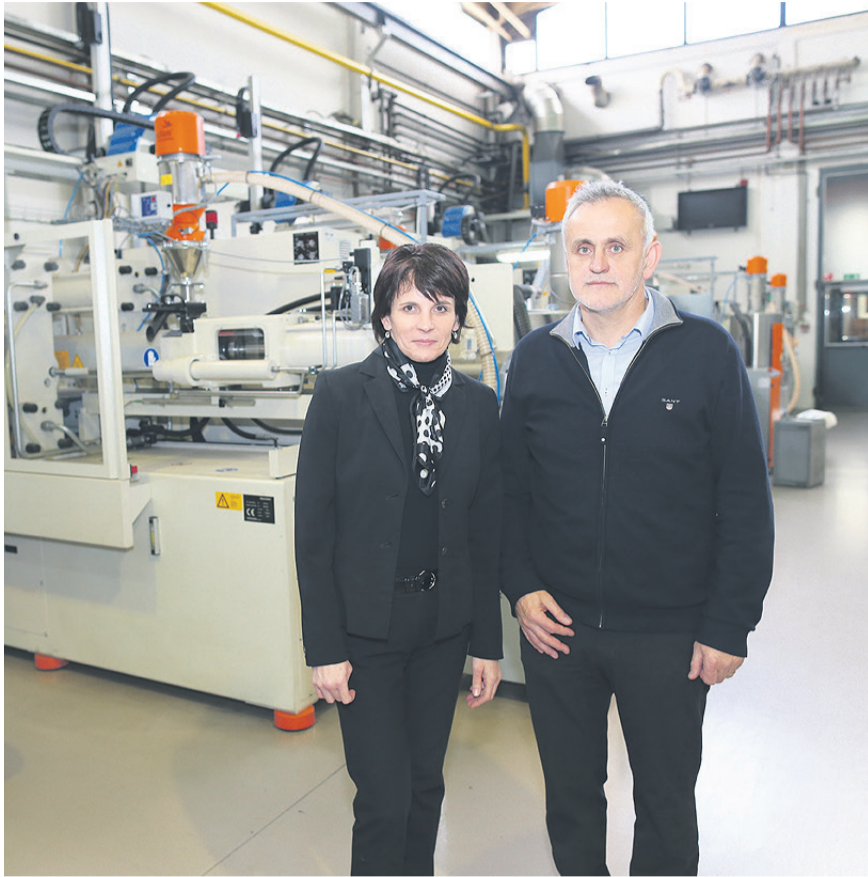
NEKAJ BISTVENIH PREDNOSTI ROBUSTOVIH CEPILNIKOV:

- enostaven transport in hramba
 - enostavno in zanesljivo dvigovanje večjih in težjih ceplencev
 - patentiran mehanizem gibljive ročke za pridržanje cepljenca
 - ergonomska oblika komandne ročke za manj utrudljivo delo
 - zanesljivo in togo fiksiranje cilindra v delovnem položaju
 - drsna vodila – odporna proti obrabi, minimalno vzdrževanje
 - sesalni filter preprečuje, da bi možne nečistoče v olju prišle v črpalko ali druge komponente hidravličnega sistema
 - enostavna montaža cepilne mize in cepilnega križa
 - vitel s hidravličnim pogonom in z vlečno silo 500 kg omogoča vleko daljših in dvigovanje metrskih ceplencev večjega premera
 - na bobnu je 15 m jeklene vrvi debeline 6 mm, s kavljem, katere hitrost pomika je do 35 m na minuto.
- Za več prednosti o posameznem tipu cepilnika lahko pokličete ali obiščete spletno stran: www.cepilnik.si.

NE PREZRITE

Te manj spodbudne izkušnje domače pridelave zelenjave naj vas ne odvrnejo od tovrstnih namer, saj so lahko rezultati zelo dobri. Več v Naši temi!

Anton Kisovarju že vsa leta stoji ob strani žena Vera, ki je v podjetju prokuristka. Kmalu naj bi se jima pridružil še sin.

Tehnos v številkah

Prihodki od prodaje
v letu 2014

9,7 mio evrov

Delež izvoza v prihodkih

93 %

Število držav izvoza

28

Število zaposlenih

100

Proizvodni prostori

10.800 m²

»Leta 1994 sem vse svoje premoženje in tudi premoženje žene in mame dal pod hipoteko, da sem lahko najel posojilo za nakup Hmezad Strojne. To je bila moja najbolj pogumna in tudi najbolj drzna odločitev doslej.«

res zelo dobro razumemo,«
ponosno pravi Kisovar.

Izdelki iz Tehnosa v 28 državah

Proizvodnja Tehnosa je sestavljena iz treh programov. Poleg lastnega programa kmetijskih strojev in naprav, ki je v celoti plod znanja zaposlenih v podjetju, je Tehnos že vrsto let pomemben partner mnogim multinacionalkam s področja bele tehnike ter avtomobilske in letalske industrije. Samo v Sloveniji so na njegovem seznamu BSH Hišni aparati, Gorenje, Adria Mobil, Revoz in Novem, za katere izdeluje najrazličnejše komponente iz plastike, gume in kovin. Tretji program je tako imenovani naročniški program, v okviru katerega po naročilu izdeluje naprave in orodja.

Tehnos je pretežno izvozno podjetje. S kmetijskimi stroji, ki jih prodaja pod lastno blagovno znamko, ustvari več kot polovico prihodkov. V ta del tudi največ vlaga, saj pomeni lastni program večjo socialno varnost za zaposlene, je prepričan Anton Kisovar. Vlaganja, podprta z domačo pametjo, že kažejo rezultate, saj je Tehnos lani izvoz kmetijskih strojev povečal za kar 34 odstotkov, v celoti pa je prodajo v primerjavi z letom 2013 povečal za 11 odstotkov in s sto zaposlenimi ustvaril približno 9,7 milijona evrov prihodkov. Kar 66 odstotkov prihodkov so zaslužili z neposrednim izvozom, 27 odstotkov je bilo posrednega izvoza v sodelovanju z multinacionalkami, le 7 odstotkov prodaje so ustvarili na domačem trgu.

Izdelke trenutno prodaja v 28 držav, največ v Avstrijo, Nemčijo in Švico. Zadnji dve leti prodira tudi na vzhod, kjer je vse bolj uspešen na Poljskem in v Ukrajini ter Moldaviji, izdelki Tehnosa

pa so že našli kupce tudi na Kitajskem, Japonskem in v Kanadi. Anton Kisovar pravi, da imajo na seznamu držav, kamor želijo prodreti, še veliko kandidatov. Eden od njih je Velika Britanija, kjer so zdaj prisotni le s kooperacijskimi posli, letos bi radi tja prodali več lastnih izdelkov. Večjo prodajo si obetajo tudi v Belgiji in na Nizozemskem. Načrtovali so tudi povečanje izvoza v Rusijo, vendar so ta trg začasno dali »na hladno«.

Srce podjetja je razvoj

Ob vseh številkah in državah, kamor izvažajo, je kar težko verjeti, da je Tehnos svojo kmetijsko mehanizacijo v Evropi prisoten šele peto leto. In to ne v kakšni nižji kategoriji, saj se mu je uspelo uvrstiti v srednji cenovni razred. Na vprašanje, kako je podjetju v tako kratkem času uspelo osvojiti toliko evropskega trga, Kisovar preprosto odgovarja: »Predlani sem bil v tujini 158 dni, lani 148.« Poleg osebnih obiskov tujih partnerjev, ki se mu zdijo zelo pomembni, direktor Tehnosa velik pomen daje tudi sejmom. Vsako leto se jih s sodelavci udeleži najmanj petdeset.

Seveda podjetje tako velikih uspehov ne bi doseglo brez močne razvojne ekipe. »Razvoj je srce podjetja,« poudarja Anton Kisovar. Na področju razvoja in tehnologije trenutno v tovarni dela 19 ljudi, sodelujejo tudi z mnogimi fakultetami in razvojnim centrom orodjarstva Tecos. Prav zaradi tolikšnega števila strokovnjakov, ki jih zaposluje, se Kisovar poleg predrage energije in previsokih komunalnih prispevkov jezi na državo tudi zaradi previsokih dajatev na visoko izobražen kader. »Država bi lahko prevzela nase vsaj del tega bremena, pravi.

Tehnos se ne ponaša le z nenehno rastjo prihodkov in s številom zaposlenih ter z visoko donosnostjo kapitala in sredstev. Podjetje je tudi popolnoma nezadolženo, kar je v današnjih časih v Sloveniji prava redkost. »Že od začetka moje poslovne poti delam po načelu, da ne smeš zapraviti tistega, česar nisi zaslužil. Za naložbe se zato odločimo šele takrat, ko imam zanje vsaj 50 do 60 odstotkov lastnih sredstev. Nikoli tudi nisem dovolil zapravljati denarja od amortizacije. V podjetjih lahko to storijo le v primeru, da imajo izgubo, negativnega rezultata pa pri nas v vsej dosednji zgodovini še nismo imeli. In še nekaj je, kar je zelo pomembno. V našem podjetju tudi plača ni nikoli zamujala,« poudarja Kisovar.

JANJA INTIHAR
Foto: SHERPA

Vsak dan vsaj pol koraka naprej

Letošnji nagrajenec Gospodarske zbornice Slovenije Anton Kisovar stavi na razvoj, dobre sodelavce, pogum in drznost

Medtem ko je v zadnjih petih letih na Celjskem propadlo na desetine podjetij, je žalski Tehnos razširil proizvodne prostore, povečal število zaposlenih, s svojimi kmetijskimi stroji osvojil številne države v Evropi in tudi izven nje ter skoraj podvojil prihodke. Recept je preprost, pravi lastnik in direktor podjetja Anton Kisovar, letošnji nagrajenec GZS za izjemne gospodarske in podjetniške dosežke. »Delo, delo in še enkrat delo. Pomembno je tudi, da ne izčrpavaš podjetja, ampak ves dobiček, ki ga ustvariš, nameniš razvoju.«

Anton Kisovar je poklicno pot začel v Gorenju, potem je postal - kmetovalec. Zaradi smrti očeta je namreč prevzel domačo kmetijo z več kot dvajsetimi glavami živine. Ko je na posestvu uredil vse, kot je bilo treba, mu je postalo dolgčas. Pravzaprav mu ni bilo dolgčas, le časa, ker ni bilo več treba delati toliko kot na začetku, je imel nenadoma preveč. Leta 1989 je zato odprl manjšo obrtno delavnico, kjer se je ukvarjal z orodjarstvom in sodeloval z nemškimi Siemensom. Nato je prišlo prelomno leto 1994, ko je zaradi izvoza moral ustanoviti podjetje, za nameček pa se je odločil še za nakup 3.700 kvadratnih metrov proizvodnih prostorov Hmezad Strojne v stečaju, ki je pred propadom izdelovala kmetijske stroje.

»Stečajni upravitelj je bil Lojze Posedel in prav njemu se moram zahvaliti, da moji podjetniški začetki niso bili

SPODBUDNA ZGODBA

»V našem podjetju so vsa vrata, tudi v mojo pisarno, vedno odprta. Ničesar ne skrivamo drug pred drugim, vedno si povemo vse v obraz, nobenih zakulisnih igrice se ne gremo.«

tako težki. Ko se je prepričal, da me pri nakupu ne vodijo špekulativni nameni, mi je pomagal, kolikor je lahko. V podjetju mi je pustil računalnike, sicer stare, a zame takrat zelo dragocene, pomagal mi je urediti parkirišče, kasneje mi je celo pomagal pri pridobivanju državnega posojila. In za vse to nikoli ni zahteval kakšne protiusluge, kar je v naši državi prava redkost. Prosil me je le, naj takrat, ko bom zaposloval, dam prednost bivšim delavcem Hmezad Strojne,« se časov pred dvema desetletjema spominja Kisovar. Res je zaposlil 34 delavcev, ki so v podjetju Tehnos nadaljevali tradicijo izdelovanja kmetijske mehanizacije, predvsem za mulčenje, obdelavo polj in pridelavo krompirja. Sam je poleg tega, da je vodil podjetje in tvorno sodeloval pri razvoju, še naprej delal v orodjarstvu ter proizvodnji izdelkov iz gume in plastike.

Dobri odnosi s sosedi

S trdim delom so prišli tudi uspehi. Programov in izdelkov, ki jih je ponujalo podjetje, je bilo vse več in

tudi prostor, ki ga je zasedalo, je bil zaradi gradnje novih proizvodnih hal vse večji. Danes je Tehnos sodobna tovarna z lasersko tehnologijo in drugimi najnovjšimi tehnologijami ter z roboti, ki se razprostira na skoraj enajst tisoč kvadratnih metrih pokritih proizvodnih površin.

Pri širitvi v podjetju niso pozabili na ekologijo, saj so poskrbeli za lastno čistilno napravo, in tudi ne na stanovanje v bližini tovarne. »Sami smo plačali ureditev lokalne ceste in postavitev protihrupne ograje. Zelo je namreč pomembno, da imaš s sosedi dobre odnose, in mi tukaj se

»Vodja je lahko dober le, če dobro obvlada matematiko.«

»Pri poslu moraš biti predvsem pogumen in ves čas iti samo naprej. Zavedati se moraš, da so tvoje največje bogastvo sodelavci, in v našem podjetju so ljudje res pridni,« pravi direktor in lastnik Tehnosa Anton Kisovar.

Žičničarji imajo ministrovo podporo

Na Golteh vidijo rešitev svojih težav v drugačnem modelu upravljanja žičnic

»Minister Zdravko Počivalšek podpira žičničarstvo in gorske centre kot pomembni panogi turizma, enako tudi naložbe v žičniško infrastrukturo, ki so lahko generator ostalega turizma,« je po ponedeljkovem pogovoru z ministrom za gospodarski razvoj in tehnologijo v Ljubljani povedal Ernest Kovač, predsednik Združenja slovenskih žičničarjev in direktor podjetja Golte.

Turizem bo ena od petih prednostnih nalog sedanje vlade, je predstavnikom smučarskih centrov zagotovil Zdravko Počivalšek. Ernest Kovač je ob tem poudaril, da je očitno, da gospodarski minister prihaja iz turizma in da razume problematiko v tej panogi.

Javno-zasebno partnerstvo?

Do konkretnih dogovorov o tem, da bi žičniške naprave, še posebej dostavne žičnice, kot

so gondole in nihalko, postale del javne potniške infrastrukture, ki bi jo sofinancirale tudi država in lokalne skupnosti, v pogovoru z ministrom še niso prišli. »A smo se dogovorili, da bi kmalu pripravili modele rešitev javno-zasebnega partnerstva, pri katerih bi sodelovali tudi država in lokalna skupnost. Te rešitve bi potem šle v vladno medresorsko usklajevanje ali v javno razpravo,« je še povedal Ernest Kovač iz podjetja Golte. Prav

tam se spopadajo z resnimi poslovnimi težavami in drugačen model upravljanja žičnic vidijo kot enega od izhodov iz poslovnih težav.

Pogovori še z drugimi ministri

Smučarske centre ob milih zimah in zmanjšani kupni moči bremenijo še druge težave, kot so na primer visoka nadomestila za uporabo vode za zasneževanje smučišč. Ta so 44-krat višja od nadomestil, ki jih plačujejo kmetje za zalivanje polj. Težavo predstavlja tudi aktualna ureditev, da funkcija reševalca in nadzornika ne more biti združena v isti osebi, kar bi tudi zmanjšalo stroške delovanja smučišč.

»Takšne podrobnosti niso bile teme pogovora z ministrom, ker to ni pristojnost gospodarskega ministrstva. Zdravko Počivalšek nam je zagotovil, da nam bo pomagal, da se bomo lahko pogovarjali tudi z ministri za okolje, promet..., saj je naša dejavnost

Ivan Suhoveršnik, župan Občine Mozirje, o tem, da bi občine skrbele za gondole in žičnice: »To je za našo občino skoraj nemogoče. Seveda bi bilo idealno, če bi skrb za dostavne žičnice, nihalko in gondole prevzela država kot del infrastrukture. Pred leti, ko je družba Golte želela na vsak način graditi hotel na smučišču, smo se v občini zavzemali za to, da bi ga gradili v Žekovcu ali kje drugje v dolini. Toda denar je bil na voljo in v podjetju so vztrajali pri gradnji na Golteh. V občini smo se zavezali, da bomo vzpostavili dobro cestno povezavo med dolino in Goltmi. To smo tudi naredili in to nas je stalo dva milijona evrov. Za upravljanje žičnic mora skrbeti podjetje s svojim uspešnim poslovanjem.«

Po koncu zimske sezone oziroma predvidoma aprila naj bi bila skupščina podjetja Golte, na kateri bodo odločali o novi dokapitalizaciji družbe v višini 150 tisoč evrov. Ta bo eden od ključnih korakov reševanja poslovnih težav podjetja, ki je lani zabeležilo 800 tisoč evrov izgube.

razpeta med več ministrstev, kar je tudi velik problem,« je še povedal Ernest Kovač.

Za zmanjšanje birokracije

Konec sestanka z gospodarskim ministrom sicer ne

obeta, da bi se lahko kmalu dogovorili za enotni zakon za panogo gorskih centrov in žičničarstva. Se je pa po besedah Ernesta Kovača gospodarski minister zavzel za odpravo administrativnih ovir in zmanjšanje biro-

kracije. Da bi se zmanjšal vpliv tistih, ki služijo z izobraževanjem, s taksami, z licencami ..., vendar to ne sme ogroziti varnosti na smučiščih.

ROBERT GORJANC
Foto: arhiv NT (GrupA)

Vabljeni:
Pon.-pet. 7.00-16.00 / Sob. 7.00-13.00 / Ned. 7.00-11.00

DUTB išče kupca za Aero

Družba za upravljanje terjatev bank je objavila razpis za zbiranje tako imenovanih indikativnih ponudb za odkup terjatev in poslovnega deleža, ki jih ima v celjskem Aeru. Ponudbe zainteresiranih vlagateljev bo zbirala do 23. marca. Slaba banka prodaja vse svoje terjatve do Aera, ki so konec februarja znašale 6,6 milijona evrov, in celoten, malo več kot 62-odstotni lastniški delež.

Slaba banka je večinska lastnica Aera postala decembra lani, ko je po Abanki prevzela še delež, ki ga je v podjetju imela Banka Celje. Kot je znano, so banke upnice avgusta lani razlastile dotedanje delničarje Aera in nato v osnovni kapital pretvorile del svojih terjatev do podjetja. Poleg Družbe za upravljanje terja-

tev bank ter zdaj že izbrisanih Abanke in Banke Celje sta se takrat med lastnike vpisali še Probanka in Poštna banka, ki sta pravzaprav ohranili svoj 25- oziroma 9-odstotni delež.

Aero je na prodajnih seznamih že nekaj let, vendar so bili vsi poskusi prodaje neuspešni. Razlog naj bi bila visoka zadolženost podjetja. Med kupci sta se v preteklosti omenjali ena od papirniških skupin iz Nemčije in češka družba Koh-i-nor. Še lani se je veliko govorilo tudi o tem, da bo Aero program samolepilnih laminatov prodal Turkom, a tudi iz tega ni bilo nič. Edina doslej uspešna je bila prodaja hčerinske družbe Aero Papiroti skupini Plastiform leta 2012.

JJ

Bodo upniki Klasja rekli da?

Sodišče je pozvalo upnike celjskega Klasja, da se najkasneje do začetka aprila odločijo, ali so za sprejetje prisilne poravnave ali proti njemu.

Postopek prisilne poravnave se je v Klasju začel junija 2013 in že skoraj vse od takrat upravitelj Kristijan Anton Kontarščak opozarja, da so možnosti, da bi poravnava uspela, manjše od 50 odstotkov. Kot ves čas navaja, je poslovanje Klasja slabše od načrtovanega. Velik problem Klasja je tudi to, da mu ni

uspelo rešiti zapletov s Probanko, ki je v času uvedbe prisilne poravnave zasegla terjatve, ki jih ima Klasje do svojega večinskega lastnika podjetja Toming Consulting. Gre za nekaj več kot 4 milijone evrov, ki jih je Klasje v načrtu finančnega prestrukturiranja poleg pozitivnega poslovanja predvidelo kot

glavni vir za poplačilo navadnih upnikov.

Klasje v načrtu finančnega prestrukturiranja svojim upnikom predlaga, naj mu odpišejo polovico dolgova, drugo polovico pa jim bo poplačal v dveh delih v štirih letih. Okrog 300 upnikov je prijavilo za več kot 16 milijonov evrov terjatev, od tega gre v večjem delu za navadne terjatve.

JJ

FIRŠT, d. o. o., je vodilno slovensko podjetje na področju proizvodnje regulacijskih elementov ogrevalnih sistemov.

FIRŠT® Zaradi povečanja dejavnosti objavljamo prosto delovno mesto
OBRATOVODJA PROIZVODNJE

Naloga in odgovornosti:

- vodenje in organiziranje proizvodnje,
- vsakodnevni nadzor nad delavci in kontrola dela,
- skrb za realizacijo plana proizvodnje,
- skrb za skladnost dela s predpisano tehnologijo,
- skrb za upoštevanje predpisov varstva pri delu, požarnega varstva in varstva zdravja zaposlenih,
- skrb za nemoten potek dela v proizvodnji v skladu s standardi,
- izdelava dnevnih in tedenskih poročil o stanju v proizvodnji,
- sprotno - vsakodnevno obveščanje nadrejenega o poteku dela v proizvodnji,
- reševanje tekoče problematike na izmenj,
- sprotno ocenjevanje delovnih učinkov, kakovosti dela in izdelkov,
- aktivno vključevanje v projekte nabave in prodaje,
- zagotavljanje kvalitete izdelkov po predpisanih standardih.

Pričakujemo:

- V. oz. VI. stopnjo izobrazbe tehnične smeri, (strojna, elektro, mehatronika),
- vsaj pet let izkušenj z vodenjem proizvodnih procesov,
- obvladovanje vodstvenih veščin,
- sposobnost timskega dela,
- pripravljenost na dvoizmensko delo,
- znanje angleškega jezika (poznavanje več jezikov predstavlja prednost)
- računalniško znanje paketa MS Office; ACad, ProE predstavlja prednost,
- poznavanje koncepta dela v proizvodnji,
- poznavanje koncepta vitke proizvodnje,
- odgovornega, proaktivnega, timsko naravnane in pozitivnega kandidata.

Nudimo:

Dolgoročno zaposlitev s 6-mesečnim poizkusnim delom v zelo uspešnem podjetju. Omogočeno je delo v podjetju, ki ima vsakoletno rast, izvozno usmerjeno strategijo z lastnim razvojem in prodajo. Prav tako nudimo možnost stalnega izobraževanja ter lepe osebne dohodka.

Pisne prošnje z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite do 20. 3. 2015 na naslov FIRŠT, d. o. o., Koroška cesta 56a, 3320 Velenje, ali na elektronski naslov: janez.brglez@first.si

Malo denarja, malo »muzike«

Glasbena šola Nazarje s pomočjo nastopov svojih učiteljev in učencev polni šolski sklad

NAZARJE – Ste se kdaj vprašali, ko ste na literarnem večeru ali morda odprtju razstave poslušali katerega od mladih glasbenikov, koliko truda je moral vložiti v nastop? Ali morda kaj prejme v zameno, da v svojem prostem času zabava druge? Če je bila še do nedavnega »nagrada« za učence Glasbene šole Nazarje odvisna od dobre volje organizatorja, zadnjih nekaj mesecev ni več tako.

Širša javnost je za plačljive nastope učencev nazarske glasbene šole izvedela na literarnem večeru, ki ga je pripravilo KUD STOPinJE iz Mozirja, ko je predsednica Ivana Žvipelj na prireditvi pojasnila, zakaj ne bosta nastopila učenca Glasbene šole Nazarje, kljub temu da sta bila navedena na vabilu. »Res je, da sem storila napako, vendar brez slabih namenov, ko sem v vabilu navedla imena nastopajočih, ne da bi o tem prej obvestila glasbeno šolo. Nisem vedela, da bi morala za njun nastop, kljub temu da je bil eden od nastopajočih moj vnuk in še celo član društva, plačati,« pojasnjuje Žvipeljeva, ki jo je o tem nato v dopisu še pred začetkom prireditve poučila Glasbena šola Nazarje.

Pogoji za vse enaki

V tem dopisu je ravnatelj Jernej Marinšek v imenu šole

zapisal, da mora društvo, če želi, da učenci šole sodelujejo v kulturnem programu, o tem obvestiti vodstvo šole in da so vsi ti nastopi od letošnjega šolskega leta dalje s soglasjem županov občin Zgornje Savinjske doline tudi plačljivi po ceniku, ki ga je na svoji seji

darle vsak primer obravnavati posebej. Mala občinska društva namreč nimajo občinskih finančnih podpor pri pripravi prireditev. Poleg tega naj bi bil v tem primeru mlad glasbenik celo član društva.

Glasbena šola Nazarje se z njenim razmišljanjem ni stri-

Za sprejem pravilnika o plačljivih nastopih so se v Glasbeni šoli Nazarje odločili zaradi več razlogov. »Skoraj vsi zunanji nastopi so v času našega pouka ali dela prostih dni in ne zajemajo rednega dela oziroma niso v delovni obvezi naših zaposlenih. Učitelj, ki sodeluje na takšnem nastopu kot mentor ali korepetitor, mora prekiniti svoje redne delovne obveznosti,« pojasnjuje ravnatelj Jernej Marinšek in dodaja, da morajo pouk nato nadomeščati kdaj drugič, kar je dodatno breme za učence in njihove starše, ki morajo prevoz otrok v glasbeno šolo organizirati izven ustaljenega urnika. Večina učencev Glasbene šole Nazarje, z izjemo tistih, ki prihajajo iz občine Nazarje, je namreč vozačev. »Pri vseh zunanjih nastopih ne smemo pozabiti tudi na odsotnost učitelja. Če je nastop v naši občini, je odsotnost učitelja vsaj dve uri, če je nastop v drugi občini, se ta odsotnost poveča smiselno z razdaljo, tudi do štiri delovne ure. Vso to delo učitelja oziroma korepetitorja je brezplačno. Prav tako brezplačno je nadomeščanje pouka učitelja, ki ga je zaradi nastopa moral organizirati na drug termin,« še dodaja ravnatelj, ki kot dodaten strošek za šolo navaja tudi prevoz glasbil po vsej dolini in njihovo vzdrževanje, saj nenazadnje na teh prireditvah nastopajo učenci tudi z glasbili, ki so last Glasbene šole Nazarje.

potrdil svet zavoda Glasbene šole Nazarje. Ivana Žvipelj je šoli odgovorila, da povsem razume, da so časi za delovanje tovrstnih zavodov neugodni in da se borijo za vsak finančni prihodek, ampak kljub vsemu je menila, da bi bilo treba pri izbiri terjatev za plačilo ven-

njala, saj so pogoji za sodelovanje učencev na prireditvah izven šole za vse enaki. Ivana Žvipelj glasbene šole zaradi ukrepa nikakor ne obsoja, ni pa ji jasno, zakaj se je na njen odziv tako burno odzvala.

Za šole in občine še naprej brezplačno

Ravnatelj Jernej Marinšek je pojasnil, da predhodno obveščanje o nastopu njihovih učencev na zunanjih prireditvah ni novost. Določeno je v skladu z Zakonom o glasbenih šolah in s Pravilnikom o izvajanju pouka v glasbenih šolah ter je bolj ali manj v veljavi v vseh glasbenih šolah. Manj enotne so glasbene šole očitno glede plačila nastopov svojih učencev, kar je, kot so pojasnili na ministrstvu za kulturo, povsem v rokah javnih zavodov, saj ima vsak svoj finančni načrt. Za nastope učencev in učiteljev nazar-

Ravnatelj Glasbene šole Rista Savina Žalec mag. Gorazd Kozmus pravi, da nastopov niso nikoli zaračunavali in jih tudi nikoli ne bodo. Nastopanje njihovih učencev je namreč pozitivno tako za njih same kot šolo. Mladi glasbeniki s tem pridobivajo izkušnje igranja pred širšim občinstvom, za glasbeno šolo pa je obenem to dobrodošla reklama. Kozmus ob tem dodaja, da je priporočeno, da učenec o nastopu oziroma tekmovanju obvesti svojo glasbeno šolo, kar je tudi zapisano v pravilniku. »Bistvo pri tem je samo to, da se lahko na nastop s svojim učiteljem ustreznejše pripravi, kakor bi se sam. Njihov nastop pa je tako bolj kakovosten, kar je ponovno tako v interesu učenca kot nas.« Podobno razmišljajo tudi v celjski glasbeni šoli.

ske glasbene šole na zunanjih prireditvah, ki jih ne organizira glasbena šola, je tako od novembra lani treba plačati. V začetku letošnjega šolskega leta je petčlanska komisija, sestavljena iz zaposlenih v šoli, pripravila cenik, ki ga je nato svet zavoda potrdil na novembrski seji v nekoliko spremenjeni različici. Dodali so brezplačne nastope, in sicer so do njih upravičene vse osnovne šole in občine. Po besedah ravnatelja so se s pravilnikom strinjali tudi vsi župani Zgornje Savinjske doline.

Denar gre v šolski sklad

In koliko je treba za nastope njihovih učencev in učiteljev torej plačati? »Za nekatere nič. Vse je seveda odvisno od števila nastopajočih, spremljevalcev mentorjev oziroma korepetitorjev. Če nastopajo učenci sami, je nastop brezplačen. V ostalih primerih je cena takšnega nastopa, kjer sodeluje učenec s korepetitorjem oziroma s mentorjem, 50 evrov. V primeru komornega sestava oziroma orkestra je cena nekoliko višja,« pojasnjuje ravnatelj. Ves denar, zbran z zunanjimi nastopi, ki niso v organizaciji Glasbene šole Nazarje, namenijo za šolski sklad in s tem med drugim tudi posledično za zagotavljanje finančne pomoči socialno šibkim in zviševanja standarda izobraževalnega programa.

In zakaj je torej Glasbena šola Nazarje v dopisu, ki ga je februarja posredovala društvu STOPinJE, na katerega povabilo ni nastopila njena učenca, navedla, do so vsi ti nastopi po novem plačljivi? Na prireditvi naj bi namreč nastopila učenca sama, brez profesorjev. »Društvu smo poslali dopis, ki je bil napisan na splošno za vse zunanje nastope in kot obvestilo za vse prihajajoče dogodke. V tem dopisu je jasno napisano, da so nastopi plačljivi po ceniku. Če bi društvo šolo obvestilo o nastopu, bi bilo tudi seznanjeno, ali je nastop plačljiv ali ne,« utemeljuje ravnatelj komunikacijski šum, ki je nastal ob tem dogodku.

ŠPELA OŽIR
Foto: arhiv NT (SHERPA)

NA KRATKO

V znamenju Balkana

GORNJI GRAD – V kulturnem domu je bil že četrto leto etno večer Glej, lušno je pr nas. Etno večeri, ki jih pripravlja domače kulturno društvo, so v znamenju predstavitve balkanske kulture.

V soboto sta slovensko folkloro predstavili folklorni skupini Oštarija iz Bočne ter osnovnošolska skupina Facki iz Gornjega Grada. Skupina Tamburice od Murice je prišla iz Prlekije, dalmatinske skladbe je prepevala ljubljanska Klapa Gallus. Balkanske plesne so predstavili albanska, makedonska in srbska folklorna skupina, ki delujejo v različnih večjih slovenskih mestih. Predsednica KD Gornji Grad **Tatjana Bezovšek** omenja, da želijo s to etno prireditvijo popestriti dogajanje v Zgornji Savinjski dolini. Na folklorni prireditvi so tako v preteklih letih med drugim predstavili arabsko folklorno skupino, ki deluje v Mariboru.

BJ

Potrdili mandat

PODČETRTEK – Občinski svet je na zadnji redni seji potrdil mandat novemu svetniku Davidu Počivavšku.

Dosedanjem svetniku Zdravku Počivalšku je namreč prenehal mandat zaradi nezdržljivosti funkcij ministra in člana občinskega sveta. Mandat je tako prešel na naslednjega kandidata z liste kandidatov Liste za razvoj in obnovo doma, in sicer Davida Počivavška.

JP

Pestijo jo dolgovi

TABOR – Konec oktobra, ko je vodenje občine prevzel novoizvoljeni župan Anton Grobler, je ta imela malo manj kot pol milijona evrov neporavnanih obveznosti. To je za lokalnost skupnost, katere proračun znaša približno 1,4 milijona evrov, veliko breme.

Občina dolguje denar za poplačilo zakonsko predpisanih obveznosti, kot so plačilo varstva v vrtcih v drugih lokalnih skupnostih in oskrba v domovih za ostarele. Nepravilne denarne obveznosti ima tudi do nekaterih izvajalcev, s katerimi je v preteklih letih sodelovala. S politiko strogega varčevanja, ki se je takoj po prevzemu vodenja občine lotil Grobler, je občini v teh nekaj mesecih zapadle obveznosti uspelo vsaj nekoliko zmanjšati. Taborčanom naj bi po županovih besedah v tem času uspelo nepravilne obveznosti znižati za približno sto tisoč evrov in med drugim poplačati dolgove, ki so se vleкли iz leta 2013.

ŠO

Prepolovili najemnino

RADEČE – Različna neprofitna društva, ki delujejo v javnem interesu in za svojo dejavnost uporabljajo prostore v Gledališki ulici 2, bodo odslej upravičena do polovične najemnine.

Občinski svet je na zadnji redni seji odločil, da bo najemnina 8,5 evra na kvadratni meter znižana za polovico. Višino najemnine bo občinska uprava določala vsako leto, občinski svet pa bo o njej odločal ob sprejemu občinskega proračuna. Občina je stroške za uporabo teh prostorov že zdaj krila iz občinskega proračuna na osnovi zahtevkov Kulturno-turistično-rekreacijskega centra Radeče, ki z omenjenimi občinskimi prostori tudi upravlja. Bo pa občina najverjetneje še v tem mesecu objavila tudi nov javni poziv društvom, da bodo izkazala zanimanje za uporabo prostorov v Gledališki ulici 2.

TV

Tegometall *Smo uspešno podjetje, ki se ukvarja s prodajo in montažo trgovinske opreme*

Iščemo sodelavca za delovno mesto: DELO NA PROJEKTIH

Delo obsega:

- prevzem in izvedba projekta izdelave trgovinske opreme za določen objekt od začetne do končne faze vključno s primopredajnim zapisnikom
- izdelovanje in vnos načrtov in cen posameznih elementov v informacijski sistem
- razpis terminkih nalogov ter lansiranje naročil dobaviteljem
- posredovanje naročil nabavni službi
- usklajevanje nalog za izvedbo projektov in komuniciranje s kupci
- ostale naloge določene s strani nadrejenega

Potrebna znanja in izkušnje:

- V. stopnja srednjega poklicnega izobraževanja smer lesarski ali strojni tehnik
- znanje vsaj enega tujega jezika, nemški ali angleški jezik
- računalniška spretnost, prednost imajo kandidati, ki obvladajo AvtoCad in SAP
- izpit B kategorije

Pričakujemo:

- zanesljivo, natančno, komunikativno, fleksibilno, odgovorno in podjetju predano mlajšo osebo.

Delovno razmerje bo sklenjeno za določen čas enega leta z možnostjo podaljšanja v nedoločen čas, s tromesečnim poskusnim delom.

Pisne vloge z opisom delovnih izkušenj in dokazili o izobrazbi pošljite v roku **8 dni** od objave razpisa na: **TEGOMETALL INŽENIRING D. O. O., »ZA RAZPIS« Cesta Kozjanskega odreda 29, 3230 ŠENTJUR**

IZPOSOJEVALNICA
Nina
SVEČANIH OBLEK

RAZPRODAJA **do -60%**

POROČNIH, OBHAJILSKIH, BIRMANSKIH, KRSTNIH IN MATURANTSKIH OBLEK
Akcija traja od 13. 3. do 21. 3. 2015

SPREJEMAMO NAROČILA ZA FOTOGRAFIRANJE POROK.

Informacije:
EURIST d.o.o.
Breg 5, 3000 Celje
Tel.: 040 235 390

NA KRATKO

Veliki misijon

CELJE, ŠTORE – V vseh osmih župnijah na območju celjske in štorske občine se je v petek začel desetdnevni misijon. V večini župnij so ga nazadnje pripravili pred enajstimi leti, letos pa je prvič v vseh župnijah hkrati.

Poleg nagovorov pri mašah so pripravili različna stanovska srečanja, od srečanj za mlade, poročene in razvezane do srečanj za samske, bolne in ostarele. Sodelujejo predvsem različni redovniki, vodilna tema letošnjega misijona pa je Po poti resnice k človeku. Pripravili so dva skupna dogodka, na Hudinji je bilo dekanijsko srečanje mladih z naslovom Stična diha. Na zadnji dan misijona v nedeljo pa bo še skupni križev pot od teharskega grobišča do cerkve sv. Ane, ki ga namenjajo spravi med Slovenci.

BJ

Živeti s kristali

KOZJE – V Slovensko-bavarski hiši Podsreda bo do konca junija na ogled razstava Živeti s kristali.

Gre za razstavo, ki jo je v lanskem, mednarodnem letu kristalografije pripravil Prirodoslovni muzej Slovenije. Razstava, ki je izrazito izobraževalne narave, upošteva različne stopnje zahtevnosti. Namenjena je tako osnovnošolcem kot dijakom, svet kristalov pa približa tudi širši javnosti. Od junija do konca leta bodo panoji z opisi kristalov in primerki na ogled še na gradu Podsreda.

JP

Prejeli cepič najstarejše trte

ŠMARTNO OB PAKI – Ob tradicionalnem 36. rezu stare trte na Lentu v Mariboru, najstarejše vinske trte na svetu, je cepič kot prijateljska občina prejela tudi Občina Šmartno ob Paki.

Na prireditvi je mariborski župan dr. Andrej Fištravec darilo izročil županu Občine Šmartno ob Paki Janku Kopusarju, ki se je z delegacijo udeležil dogodka. Kopusar je ob tej priložnosti poudaril dobro sodelovanje med občinama, pri čemer je opozoril na prispevek nogometnega trenerja Bojana Prašnikarja in kiparja Marjana Dreva, ki sta v MO Maribor pustila pomemben pečat.

RG

Sanirali bodo plaz

VRANSKO – Občina želi čim prej sanirati plaz v Stopniku, ki neposredno ogroža stanovanjsko stavbo, na kateri so zaradi tega že vidne razpoke.

Izvajalec del, za katerega je trenutno objavljeno javno naročilo, bi lahko začel delati že v drugi polovici aprila, vendar ne pred podpisom pogodbe o sofinanciranju z ministrstvom za okolje in prostor. Občina je namreč takoj po naravni nesreči popisala škodo in ocene posredovala na republiško upravo za zaščito in reševanje. Ministrstvo bo sedaj vsem upravičenim lokalnim skupnostim razporedilo denar za odpravo posledic v skladu z razpoložljivimi viri. Koliko bo Vranšane stala sanacija, bo znano ob zaključenem javnem naročilu.

ŠO

Dobrodelni duh z zamaški

BRASLOVČE – Akcija zbiranja plastičnih zamaškov na pobudo Andreja Udriha ml. se nadaljuje.

Potem ko so bili v prvem delu namenjeni za nakup nove nožne proteze za slovensko paraolimpijsko reprezentantko v odbojki sede Marino Cencelj, jih tokrat zbirajo za invalida Jasmina Korbarja iz Prebolda, ki se spopada s slabljenjem mišic. Zbran denar mu bo olajšal nakup posebnega invalidskega vozička. Prva večja zbiralna akcija bo konec tega tedna v sklopu sejemskega trojčka na Celjskem sejmu. Posamezniki bodo zamaške, ki jih bodo prinesli s seboj ali jih pridobili na sejmu, lahko oddali v za to namenjene zaboje.

ŠO

Večina brez varščine

Pričakujejo približno šestdeset prosilcev za neprofitna stanovanja

ŠOŠTANJ – Občina bo letos in prihodnje leto za upravičence namenila predvidoma petnajst neprofitnih stanovanj, je razvidno iz razpisa, ki ga je objavila pred kratkim. Večino stanovanj, dvanajst, bodo oddali v najem prosilcem, ki jim glede na socialne razmere ni treba plačati varščine.

»Razpis za neprofitna stanovanja praviloma objavljamo vsaki dve leti in v tem času je občina sposobna zagotoviti približno petnajst stanovanj. Na razpis običajno dobimo približno šestdeset vlog prosilcev, takšen odziv pričakujemo tudi na tokratnem razpisu,« je povedal Andrej Volk, referent za gospodarstvo v Občini Šoštanj.

Vloge kot odraz socialne slike v občini

Za neprofitna stanovanja se lahko potegujejo prebivalci občine Šoštanj, ki imajo v njej prijavljeno stalno bivališče in pri katerih dohodki vseh članov gospodinjstva v celotnem lanskem letu niso preseгли zneska povprečne neto plače v državi. Ta je lani znašala 1.004 evre na mesec. Glede na dohodek in število članov gospodinjstva je odvisno, ali morajo prosilci plačati varščino. Za povprečno stanovanje, veliko šestdeset kvadratnih metrov, ta znaša 535 evrov. »Večina vlog je zaradi nizkih dohodkov uvrščena na listo A, kar pomeni, da so oproščeni plačila varščine,« trenutno socialno sliko

Nekdanji vrtec Brina v Šoštanju, kjer bodo v pritličju uredili neprofitna stanovanja.

prosilcev v občini Šoštanj razkriva Andrej Volk. Na velikost dodeljenega neprofitnega stanovanja bo vplivalo število članov gospodinjstva. Kot je razvidno iz razpisa, ki so ga objavili v Občini Šoštanj, bo subvencionirana najemnina za dvosobno stanovanje v izmeri 55 kvadratov znašala malo več kot 180 evrov.

Stanovanja v nekdanjih vrtcih

Glede na to, da je stanovanjska gradnja zaradi

gospodarske krize zamrla, smo Andreja Volka tudi vprašali, kakšna stanovanja bodo ponudili prosilcem. »Za ta razpis ne bo novogradenj, ampak nekaj obnovljenih stanovanj, iz nekdanjih enot vrtcev. Predvideno je, da bi iz njih v letošnjem letu dobili devet stanovanj,« je še povedal. Ob tem nas je tudi zanimalo, ali bo med ponujenimi stanovanji tudi katero, ki je ostalo prazno, ker imetnik stanovanjske pra-

vice ni plačeval najemnine oziroma zaradi deložacije. »V občini se deložacij v zadnjih letih nismo posluževali, ker razumemo stisko najemnikov. V primerih, ko ima najemnik večji dolg, se dogovorimo za obročno odplačevanje.« Dolgovi sicer znašajo od dveh do treh najemnin, kar je po besedah Andreja Volka že skoraj normalno v teh časih, oziroma do nekaj tisoč evrov.

ROBERT GORJANC
Foto: arhiv občine Šoštanj

S POSEBNO PONUDBO STANOVANJSKIH KREDITOV z ročnostjo do 20 let in izjemno ugodnimi obrestnimi merami bo lažje!

banka celje
www.banka-celje.si

Preverite ponudbo v najbližji poslovalnici ali na www.banka-celje.si

Vrtca, ki potrebujeta obnovo

Dotrajana stavba in pomanjkanje prostora

SLOVENSKE KONJICE – Pet enot in štiri dislocirane enote delujejo pod okriljem Vrtca Slovenske Konjice. Nekatere med njimi niso v najboljšem stanju, predvsem enoti Prevrta in Loče, na kar so na zadnji seji opozorili tudi nekateri občinski svetniki. Župan Miran Gorinšek se sicer zaveda, da so stavbe vrtcev starejše in da potrebujejo modernizacijo, a obenem zanika očitke, da se na tem področju v zadnjih letih v občini ni nič spremenilo.

Očitki na račun stavb, v katerih sta enoti vrtca na Prevratu in v Ločah, se niso pojavili prvič. Že pred časom je v javnosti krožila peticija za postavitev novih vrtcev v

Slovenskih Konjicah s prvopodpisanim predsednikom sveta staršev Maticem Petrašem. Pod peticijo se je podpisalo 282 staršev. »V enoti na Prevratu je problem tako v dotrajnosti vrtca kot opreme v vrtcu,« danes pojasnjuje Petraš. V vrtcu Loče največjo težavo predstavlja prostorska stiska, zaradi katere je del dejavnosti vrtca kar v bivanjskem kontejnerju ob šoli. S peticijo (ki je sicer zaokrožila nekaj dni pred lokalnimi volitvami) so starši želeli zgolj opozoriti na težavo, poudarja Petraš. »Z občino se pogovarjamo, kako priti do novih vrtcev. Trenutno rešitve še nimamo, ker občina nima denarja oziroma finančna sredstva niso

razporejena tako, da bi se lahko lotili takšne naložbe,« pravi. Ob tem je prepričan, da bodo v prihodnjih letih le našli denar za vzpostavitev novih vrtcev. Na vprašanje, ali so otroci zaradi dotrajnosti stavbe na Prevratu in prostorske stiske v Ločah za kaj prikrajšani, odgovarja, da zaposleni zelo lepo skrbijo za otroke in tako otroci teh pomanjkljivosti naj ne bi občutili.

Nepravilni očitki?

Župan Miran Gorinšek pravi, da se ljudje običajno na boljši standard hitro navadijo in tako pozabijo, kaj vse je že občina naredila na področju obnove vrtcev. Nikakor se ne strinja z očitki, da občina v zadnjih letih ni naredila ničesar. »V zadnjih osmih letih so bili obnovljeni prostori podružničnih šol, kjer so tudi oddelki vrtcev tako v Špitaliču, Žičah kot na Jerneju. Urejeni so bili tudi prostori, kjer domuje vrtec v domu krajanov na Zbelovem. V Ločah je bil v nekdanji zobozdravstveni ambulanti preurejen prostor za potrebe vrtca. V letu 2009

Igrala pred vrtcem na Zbelovem so krajanji in prostovoljci postavili leta 2011. Lani jeseni pa so jih še obnovili. (Foto: Peter Koren)

je bil zgrajen nov vrtec v Tapanju. Začel je delovati tudi prvi zasebni vrtec Mali grof,« našteva, kaj vse je občina že storila.

Občina zaenkrat nima denarja

Čeprav je občina že pred časom pripravila vso projektno dokumentacijo in pridobila tudi gradbeno dovolje-

nje za obnovo ter dozidavo vrtca na Prevratu, gradbenih del še ni začela izvajati. Kot pojasnjuje Gorinšek, so bili v občini to prisiljeni odložiti zaradi pomanjkanja lastnih sredstev oziroma ker ni bilo ustreznega razpisa za pridobitev sofinancerskih sredstev. Ocena stroškov posega na vrtcu Prevrta znaša okrog 3,2 milijona evrov. Na

vprašanje, kdaj bi lahko začeli graditi, odgovarja: »Če ne bo drastičnih sprememb pri prihodkovni strani proračuna, bi v letu 2016 lahko že nekoliko lažje zadihali tudi na tem področju.« Po besedah Gorinška je v pripravi tudi že idejni projekt za razširitev enote vrtca v Ločah.

JERICA POTOČNIK

Da lahko pri obnovi vrtcev in dotrajanih igralih veliko naredijo tudi krajanji in prostovoljci, je prepričan svetnik in bivši predsednik KS Zbelovo Peter Koren. Obnove vrtca na Zbelovem so se lotili kar na lastno pest. Pred leti so bila namreč stranišča dotrajana, prav tako igrala pred vrtcem. »Ni šlo drugače, kot da smo krajanji in prostovoljci zbrali nekaj sredstev in čez zimo prostor, kjer je vrtec, razširili ter uredili sanitarije,« pravi Koren. Sami so zbrali tudi denar za igrala in jih v skladu s predpisi tudi postavili. Na ta način krajanji oziroma starši pridejo prej do rešitve, saj se zavedajo, da v občinskem proračunu ni dovolj denarja za vse projekte.

NA KRATKO

Male skrivnosti za boljše počutje

PREBOLD – V občinski knjižnici se je v torek nadaljeval niz Večerov na zofi. Janez Vedenik se je tokrat pogovarjal s slovensko nutricionistko Minko Gantar.

Spregovorila je o zdravem načinu prehranjevanja in kako lahko posameznik hujša brez shujševalnih diet. Predstavila je glikemični indeks in razkrila, zakaj shujševalne diete niso dobre in zakaj v posteljo ne smemo lačni. Obenem se je dotaknila hrane, primerne ob posameznih boleznih, in hormonskega ravnovesja kot ključa do sreče. ŠO

Plaz naj bi sanirali do jeseni

ŽALEC – Zemeljski plaz, ki se je v Libojah sprožil ob zadnjem deževju in odnesel precejšen del povezovalne ceste Liboje-Pongrac-Zagreb, bodo skušali sanirati do jeseni.

V vmesnem obdobju ostaja cesta popolnoma zaprta. Obvoz je za zdaj urejen preko Zabukovice. Kot je povedal župan Janko Kos, strokovni delavci že opravljajo meritve in preglede plazišča. Na podlagi njihove ocene bo občina pripravila vse projekte in dokumente za začetek del. Sanacija plazišča in rekonstrukcija poškodovanega cestišča bosta za občino precejšen finančni zalogaj. Kot je še povedal župan, imajo nekaj rezervnih sredstev predvidenih za takšne primere, a se bodo vseeno morali po pomoč obrniti tudi na državo. Večino del naj bi izvedli poleti, sanacija pa naj bi bila končana do jeseni. »Nikakor ne želimo, da bi plazišče v takšnem stanju dočakalo zimo,« zaključuje župan. LK

Gasilce so presenetili

LJUBNO OB SAVINJI – V Radmirju je bil v soboto dobrodelni koncert, kjer so zbirali prostovoljne prispevke za gradnjo novega gasilskega doma v tej vasi. Stavba je že pod streho, poskrbeli so že tudi za stavbno pohištvo, manjkata notranja oprema in asfaltirana dostopna cesta.

Na koncertu Z roko v roki so udeleženci darovali več kot petsto evrov prostovoljnih prispevkov, kar je za manjši kraj veliko. V programu sta nastopila zbor iz Radmirja, to sta ženski pevski zbor Jutro ter moški zbor Zarja. Prav tako so nastopili radmirski otroci, ki obiskujejo glasbeno šolo. Dobrodelni koncert je pripravilo kulturno društvo. BJ

Prizadevajo si za obvoznico

ROGATEC – Občina v proračunih za letos in prihodnje leto med drugim predvideva denar za rešitev celovite prometne ureditve v trškem jedru. Idejna zasnova ureditve trškega jedra je že izdelana. Z obvozno cesto bodo v Rogatcu skušali tranzitni promet speljati stran od občinskega središča.

Občina je lani že sprejela občinski prostorski načrt, ki predstavlja podlago za nekatere razvojne korake na področju cestne infrastrukture. Za obvoznico mimo trškega jedra je po besedah rogaškega župana Martina Mikoliča pomemben še občinski podrobni prostorski načrt, med drugim bo treba izdelati še prometno študijo. Kljub temu da gre za državno cesto, se bo priprave omenjene dokumentacije lotila občina. TV

Proračun v javni razpravi

LUČE – Občinski proračun za letos, ki ga je občinski svet sprejel v prvi obravnavi, je trenutno v javni razpravi. Za letos je predvidenih po 2,4 milijona evrov prihodkov in odhodkov, kar je pol milijona več kot lani.

Pri tem gre pol milijona evrov za nekatere naložbe v ceste, ki so jih prenesli v leto 2015. V letošnjem proračunu je za naložbe namenjenih kar 45 odstotkov vseh odhodkov. Med glavnimi naložbami je asfaltiranje ceste proti Planici, ki bo stalo 300 tisoč evrov, poleg tega namenjajo 250 tisoč za gradnjo nove osrednje čistilne naprave. Za odmero občinskih cest bodo namenili 50 tisoč evrov in za odbojne ograje ob njih 40 tisoč evrov. BJ

Skrb za obeležja

SOLČAVA – V soboto je bil v Logarski dolini dobro obiskan letni zbor krajevne organizacije združenja borcev za vrednote NOB. Od 58 članov solčavske organizacije se ga je udeležila večina.

Tudi lani so imeli za prednostni nalogi skrb za obeležja, ki spominjajo na partizanski boj, in pomlajevanje članstva. Na Solčavskem imajo 26 takšnih obeležij, od spominskih plošč do spomenikov. Skrbijo za urejanje okolice, prižiganje sveč in cvetje. Na skrbi imajo tudi partizansko bolnišnico v Robanovem Kotu, ki so jo pred nekaj leti obnovili. Prav tako se radi udeležujejo srečanj v spomin na NOB, in sicer tako v Savinjski dolini kot širše. Trenutno poteka postopek za sprejem treh novih članov krajevne organizacije, od aktivnih udeležencev NOB pa je v njej le še en član. BJ

Krajevni uradi ostajajo

ŠMARJE PRI JELŠAH – Upravna enota je ena redkih, kjer še delujejo vsi krajevni uradi, ki so bili ustanovljeni leta 1995. Ker se število zaposlenih zmanjšuje, bodo ob nepričakovanih bolniških odsotnostih in dopustih nekateri uradi sicer morali zapreti svoja vrata.

Načelnik upravne enote Vincenc Habjan je pojasnil, da je od nekdanjih osmih javnih uslužbencev na krajevnih uradih v Rogaški Slatini, Kozjem, Bistrici ob Sotli, Podčetrtku in Rogatcu zaposlenih le še polovica. Ob dopustih in bolniških odsotnostih zaposlenih bodo zato zaprti manj obiskane urade, medtem ko naj bi urada v Rogaški Slatini in Kozjem ostala odprta. TV

Dogodkov ne manjka

REČICA OB SAVINJI – Medgeneracijski center, ki so ga odprli pred več kot tednom, se dobro uveljavlja. Med prvimi dogodki sta bila večer z domačinom, pilotom Matevžem Lenarčičem, in odprta vaja Harmonikarskega orkestra Primoža Zvira.

Zvir je domačin, ki je daleč po Sloveniji znan učitelj harmonike. V novih prostorih so prav tako že predstavili delo Hospica iz Velenja, poleg tega je velenjska ljudska univerza pripravila dogodek za učence zadnjih razredov osnovne šole. Za najmlajše je bila v medgeneracijskem centru prva ura pravljic, ki je bila prej na drugi lokaciji. Poleg tega je bil v ponedeljek prvi sestanek udeležencev tečaja preprečevanja padcev starostnikov, danes se začena tečaj dela s tabličnim računalnikom. V začetku prihodnjega tedna bo še začetek računalniškega opismenjevanja oziroma druženja ob računalniku. BJ

Ostali brez delnic

VITANJE – Banka Slovenije je decembra lani z odločbo o izrednih ukrepih razlastila imetnike delnic in podrejenih obveznic Banke Celje. Med imetniki delnic je bila tudi Občina Vitanje, ki je tako izgubila 286 delnic.

Na vprašanje, ali ni malo nenavadno, da je imela občina v lasti toliko delnic, direktor občinske uprave Srečko Fijavž odgovarja: »Občina Vitanje je podedovala delnice iz naslova delitvene bilance iz bivše skupne Občine Slovenske Konjice. Te delnice je hranila v svojih poslovnih evidencah.« Ocenjena vrednost izgubljenih delnic znaša približno 20 tisoč evrov. Občina je imela delnice za zlato rezervo, pravi Fijavž. Tako kot drugi mali delničarji tudi v vitanjski občini menijo, da je bil izbris neupravičen, zato so že sprožili pravne postopke proti Banki Slovenije. »Upamo, da se bo zadeva vzpostavila v prvotno stanje.« JP

Jaz tebi, ti meni

Brezplačne delavnice in predavanja skoraj vsak dan v mesecu

POLZELA – Polzelski medgeneracijski center je nastal leta 2011 na pobudo takratnega podžupana Jožefa Korberja. Sprva so bila pod okriljem centra zgolj mesečna predavanja. Lani oktobra, ko je v prizidku polzelskega vrtca pridobil nove prostore, se je obseg delavnic in predavanj, s katerimi Polzelani gradijo most med mlajšimi in starejšimi generacijami, občutno razširil.

Koordinatorica dogajanja **Marjana Šmajš** z veseljem ugotavlja, da je medgeneracijski center, nad katerim bdi Občina Polzela, v teh nekaj mesecih odlično zaživel. Delavnic in predavanj se vedno znova udeležujejo številni Polzelani, med katerimi v prvi vrsti prevladujejo nekoliko starejši občani, ki imajo za tovrstne aktivnosti tudi največ prostega časa.

Poleg telovadbe in računalniškega tečaja so Polzelanom na voljo tudi delavnica kvačkanja in pletenja, likovna delavnica, igranje šaha, tečaj angleščine in dvakrat mesečno predavanja o aktualnih temah.

Računalniki pritegnili tudi moške

V zadnjem času je veliko zanimanja za računalniški tečaj, pri katerem je še posebej izrazito sodelovanje med mladimi in nekoliko starejšimi Polzelani, saj ga medgeneracijski center tako kot nekatere druge delavnice pripravlja v sodelo-

vanju z Osnovno šolo Polzela. Obiskuje ga 20 občanov, ki jih poučuje učitelj Borut Petrič, ki mu pri tem pomagajo učenci višjih razredov osnovne šole. Ker ponavadi na delavnicah prevladujejo ženske, koordinatorico še posebej veseli, da so s tem tečajem k sodelovanju uspeli pritegniti tudi številne moške. Če v tem primeru

najstniki učijo o računalniških spretnostih predvsem starejše, je ravno obratno na delavnicah ročnih spretnosti, kjer starejše občanke znanje kvačkanja in pletenja prenašajo na mlajše rodove.

Torkova jutra so že tradicionalno rezervirana za telovadbo, ki jo vodi **Tanja Čater** iz Žalca, udeležujejo pa se je v

prvi vrsti upokojenke. »Odziv je odločen. Že prvič, ko smo se sestale, se je delavnice, ki je koristna tako zaradi zdravja kot zaradi druženja, udeležilo 20 občanov, ki pri tem vztrajajo še danes.« Nekateri udeleženci telovadbe so navdušene tudi nad tečajem angleščine, ki je poleg tečaja šaha in likovne delavnice prav tako eden iz bere številnih aktivnosti, ki so pod okriljem medgeneracijskega centra na voljo Polzelanom.

Medgeneracijski center deluje na povsem prostovoljni osnovi. Občina Polzela zagotavlja denar zgolj za materialne stroške, ki jih je na podlagi Zakona o prostovoljstvu dolžna pokriti. V letošnjem proračunu je za potrebe medgeneracijskega centra namenila 2.900 evrov.

Ključno je prostovoljstvo

»Na Polzeli je veliko ljudi, ki imajo ogromno znanja na različnih področjih. Veseli me, da so ga pripravljeni nesebično deliti z drugimi,« pravi Šmajšova, ki se vsebino delavnic in predavanj trudi prilagajati letnemu času. Februarja je bilo predavanje v znamenju kulturnega praznika, medtem ko se bodo v spomladanskem času namesto pletenja in kvačkanja posvetili predvsem temam, povezanim z zunanjsimi opravili.

ŠPELA OŽIR
Foto: MARJANA ŠMAJS

Družini sta se vrnili

VOJNIK – V vasi Lemberg pri Novi Cerkvi naj bi bili sredi tega tedna končani prvi ukrepi dodatnega zavarovanja najbolj ogroženih stanovanjskih hiš, ki jih ogroža plaz pod gradom. Tem naj bi sledila celovita sanacija plazu, zaradi česar je prišlo v preteklih dneh do sestanka na ministrstvu za okolje in prostor.

Na sestanku med predstavniki Občine Vojnik in sektorja za sanacijo naravnih in drugih nesreč so se strinjali, da je plaz pod gradom Lemberg med različnimi sanacijami prednostna naloga. Ogroža namreč življenje občanov in njihovo premoženje, prav tako ogroža glavno cesto med Vojnikom in Dobrno. »Dogovorili smo se, da bomo takoj poskrbeli za projekte sanacije plazu. Po dogovoru mora to opraviti občina,« je po sestanku povedal župan **Branko Petre**. Dokumentacija za izvedbo sanacije naj bi bila pripravljena do 20. marca. Ko bo pridobljena, bodo takoj objavili razpis za izvajalca. Program sanacije morajo nato poslati v potrditev ministrstvu. Izdelavo projektov bo financirala občina.

»To je edina rešitev, saj plazu z ukrepi, ki jih že izvajamo, ne moremo celovito sanirati,« poudarja župan Petre. Med prvimi začasnimi sanacijskimi ukrepi je občina poskrbela za popravilo ograje, ki so jo prejšnji mesec padajoče skale poškodovale. Ograjo so povišali in okreplili z mrežami. Postavili so še dodatno ograjo.

Vse to je kot kaže delno prepričalo družini, ki so ju morali po padanju skal takoj izseliti. Konec tedna sta se namreč vrnili v svoj dom. Pred tem je občina poskrbela za njuno začasno namestitve v bližnjih turističnih zmožljivostih.

BRANE JERANKO

Letos praznujejo

ŠTORE – Na letnem zboru PGD Štore so prejeli gasilci v dar nov dihalni aparat za reševanje ljudi iz zadimljenih prostorov. Podarila jim ga je družba Štore Steel, med zborom jim ga je osebno predal direktor Marjan Mačkošek.

Med drugim so se spominjali lanskega delovanja društva, ki posveča veliko pozornosti pridobivanju mladih gasilcev. Lani so pridobili osem novih članov. Zelo dobro sodelujejo z osnovno šolo, kjer je gasilski krožek. Med lansko poplavo so pomagali reševati stanovanjsko opremo, dva gasilca sta iz deroče Voglajne rešila utaplajočega se občana. Sodelovali so pri gašenju vseh večjih požarov v Celju. Na Lipi so pripravili vajo gašenja družinske hiše in zanj prejeli odlično oceno. Letos so že organizirali gasilski kviz za mlade za območje celotne gasilske zveze. Septembra se bodo spominjali 70-letnice društva, ki bo v okviru Krumpakovega memoriala.

BJ

Povezovanje le na lastno pobudo

DOBJE – V skrbi za urejanje kanalizacije so občanom že lani ponudili sofinanciranje malih čistilnih naprav. Tudi letos že beležijo zanimanje, tako da bodo razpis ponovili. Končna rešitev za vse občane je še daleč.

Na lanski razpis za sofinanciranje so dobili štiri vloge. Množičnega zanimanja tudi letos ne pričakujejo, kljub temu da se končni rok leta 2017 približuje. »Ureditev kanalizacije do tega leta je malo verjetna, še posebej na območjih, kjer si bodo morali posamezniki to urejati individualno,« je pojasnil župan **Franč Leskovšek**. »Če nimaš za kruh, je težko pričakovati, da boš zbral tri tisoč evrov za takšno naložbo. Menim, da bo morala država mnogim ljudem na nek način priti naproti.« Sicer so lani v občini pripravili predstavitev delovanja malih čistilnih naprav ter občane seznanili s ponudniki in različnimi sistemi. Zanimanja je bilo veliko. Možnosti bolj racionalnih skupinskih rešitev za več povezanih hiš občina načeloma pozdravlja, vendar zanje ne more prevzeti odgovornosti in jih zato posebej ne spodbuja.

STO

Kdo ima najbolj urejeno?

DOBRNA – V kraju so podelili priznanja za urejenost, ki jo spremlja turistično društvo. Zlate želode za lepo urejenost domov, ki so jih opazovali pet let, so prejele družine Lugiarič iz Lokovine, Ramšak iz Strmca in Božnik s Klanca. Podelili so tudi sedem zelenih želodov.

Priznanja so podelili med letnim zborom turističnega društva, ki povezuje več sekcij, od aktiva kmečkih žena in vinogradnikov do sekcij za običaje in rekreacijo. Med odlično obiskanim zborom, ki se ga je udeležilo več kot sto članov, so se spomnili tudi lani opravljenega dela. Med drugim so obudili likovno kolonijo, posvetili so se tudi razvoju blagovne znamke Dobra Dobrna ter skupne vinske etikete za 27 domačih vinarjev. Iz društva prav tako izvira pobuda za spominsko sobo Modrijanov, ki so bili na začetku tesno povezani z Dobrno. Avgusta bo društvo praznovalo 60-letnico ustanovitve.

BJ

Je vaš hladilnik prazen?

Napolnite ga brezplačno! V akciji Do polnega vozička brez mošnjička vsako sredo ob 12.15 na Radiu Celje

KUPON

novi tednik

radio celje 60 let

tuš klub

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Telefon: _____

E-mail: _____

Naročniška številka Novega tednika: _____

Številka TUŠ KLUBA:

Lastnoročni podpis: _____

Kupon pošljite na naslov: Novi tednik in Radio Celje, Prešernova 19, 3000 Celje.

Razstava Meščan današnjega časa bo v Muzeju novejšje zgodovine Celje na ogled do 5. aprila.

Meščanstvo v sodobni preobleki

Še lahko dandanes sploh govorimo o meščanih?

V Muzeju novejšje zgodovine Celje so v petek odprli občasno razstavo Meščan današnjega časa. Razstava je del širše zgodovinske in antropološke raziskave meščanstva na slovenskem Štajerskem med obema vojnama, govori pa o značilnostih novodobnih meščanov.

Na ogled je bila kot del razstave Srce in možgani kulture, ki so jo leta 2012 postavili v Mariboru kot del dogajanja Evropske prestolnice kulture. S pogledom na sodobno meščanstvo v Celju jo zdaj muzej novejšje zgodovine predstavlja tudi Celjanom, ki so bili pomemben

del raziskave in ki jim razstava pravzaprav tudi pripada.

Mesta so v zadnjih desetletjih spremenila svoj značaj. Nekoč središča tako družabnega kot obrtniškega dogajanja danes vse prevečkrat zaradi spremenjenih navad ljudi postajajo blede senca preteklosti. Včasih se celo zazdi, da so iz njih izginili tisti pravi meščani, ki so narokovali razvoj družbe dolga stoletja. Je to res? Kustos razstave **Sebastjan Weber** iz Muzeja novejšje zgodovine Celje pravi, da danes še lahko govorimo o meščanstvu, če nanj gledamo z geografskega vidika. Če imamo

v mislih meščanstvo, kot so ga poznali med obema vojnama, ko so imeli prebivalci mest praviloma boljši socialni status in bili tudi bolje izobraženi, ugotovimo, da meščanstva skoraj ni več.

Razstava prikazuje elemente meščanstva, ki so kljub vsem spremembam še vedno prisotni v sodobni družbi. Gre predvsem za družbeno angažiranost ljudi, ki še živijo v mestu in jim je mar, kaj se v njem dogaja. Predvsem pa se želijo vključevati v kulturno dogajanje in ga soustvarjati.

ŠO

Foto: SHERPA

»Danes lahko govorimo o sodobnem meščanstvu, ki še nosi neke elemente starega meščanstva, ampak se ti kažejo v največji meri v družbeni angažiranosti,« pravi kustos razstave **Sebastjan Weber**.

V programih, ki jih je Muzej novejšje zgodovine Celje pripravil lani v okviru razstav, muzejskih večerov, praznovanj rojstnih dni, dogajanja v otroškem gledališču in drugih različnih dogodkov in predstavitev – tudi na terenu – je sodelovalo približno 48.500 uporabnikov, od tega približno polovica v muzejski hiši. Kustosi so evidentirali malo manj kot 2.500 predmetov in pridobili približno 8.800 novih predmetov, vključno s fotografijami. Muzej je ob koncu leta 2014 v svojih zbirkah in fototekah hranil malo manj kot 180 tisoč predmetov. Njegovi prihodki so lani znašali malo več kot 654 tisoč evrov in so bili za osem odstotkov nižji kot leto prej. Glavnino denarja – 80 odstotkov – za delovanje muzeja, ki sam ustvari 10 odstotkov prihodkov, nameni ministrstvo za kulturo. Mestna občina Celje mu je zagotovila šest odstotkov njegovih celotnih prihodkov.

Motivi Žalca, ujeti na fotografijah

Avla Doma II. slovenskega tabora Žalec, ki se ji letos ob 30-letnici postavitve doma obetata obnova in razširitev, v teh dneh ne sameva.

V njej si je namreč do konca marca mogoče ogledati razstavo fotografij dr. **Borisa Skalina**. 83-letni žalski fotograf na razstavi z naslovom Žalec 2014 na 27 fotografijah predstavlja različne motive Žalca. Med njimi še posebej izstopajo dovršene fotografije Šlandrovega trga.

ŠO

Foto: TT

Boris Skalin v avli žalskega doma II. slovenskega tabora razstavlja fotografije, na katerih je ujel različne motive Žalca.

Pred nami še zadnje dejanje smeha

Letošnji Dnevi komedije se počasi končujejo. V Slovenskem ljudskem gledališču Celje se je v soboto zvečer končal drugi tekmovalni skop. Pred nami so še dve tekmovalni predstavi in sobotna podelitev priznanj.

Med prvimi šestimi komedijami je bila občinstvu do zdaj najbolj všeč komedija Prezare v izvedbi Mestnega gledališča ljubljanskega, ki se je na celjskih odskih deskah predstavilo prejšnji četrtek. Predstavi, katere avtor in režiser je Jaka Ivanc, je namenilo oceno 4,78.

Dnevi komedije se bodo nadaljevali nocoj, ko bo na tekmovalnem programu komedija Mame v režiji Tijane Zinajić. Nastala je v produkciji Kreker in SiTi Teatra BTC, njene avtorice so znane slovenske igralkice, ki nastopajo v predstavi. Zadnja v tekmovalnem delu programa bo komedija Vse o Ivanu v produkciji Gledališča Koper, katere avtor in režiser je Mare Bulc. Slavnostno podelitev priznanj v soboto bo pospremila glasbena monokomedija Od tišine do glasbe avtorjev Jureta Ivanušiča in Marka Vezoviška.

ŠO

NA KRATKO

Film za 60-letno tradicijo

LAŠKO – V Kulturnem centru Laško so minuli petek zvečer predvajali dokumentarni film Laški akademski klub skozi desetletja, ki ga je v sklopu svojega magistrskega dela posnela Nika Košak.

Zametki Laškega akademskega kluba segajo 60 let nazaj, ko so študentje začeli aktivno sodelovati na kulturnem, športnem in družabnem področju. Z organizacijo akademskega plesa leta 1958 so izoblikovali pomembno tradicijo, ki jo ohranjajo še danes. Še isto leto so nato ustanovili samostojno društvo, ki že skoraj 60 let deluje neprekinjeno. V dokumentarnem filmu so nekdanji predsedniki in člani kluba predstavili njegov razvoj in prelomne dogodke.

TV

Obetajo si festival

ROGAŠKA SLATINA – Javni zavod za turizem in kulturo med programskimi usmeritvami za obdobje 2015–2020 predvideva vzpostavitev festivala. Z njim naj bi občina postala bolj prepoznavno središče kulturnega in zabavnega dogajanja v državi.

Za pestro kulturno dogajanje v občini že skrbijo najrazličnejše prireditve. Da bi bile bolj odmevne, jih bo zavod za kulturo in turizem skušal povezati pod okriljem skupnega festivala, je povedal vršilec dolžnosti direktorja omenjenega zavoda **Saša Kopinč**. Festival naj bi trajal od maja do septembra, njegova izvedba pa naj bi bila odvisna od sodelovanja zavoda, hotelirjev, občine in lokalnih društev. Festival naj bi temeljil na glasbenem dogajanju, ki bi se mu pridružili dogodki na temo vode, steklarstva, kulinarike, vinarstva in kozmetike.

TV

Ljudske pesmi

BISTRICA OB SOTLI – Domače kulturno društvo je minulo soboto pripravilo že osmi letni koncert Etno skupine Nojek. V goste je povabilo ljudske pevke iz Kulturnega društva Turnišče.

Etno skupina Nojek iz Bistrice ob Sotli – njeno ime izhaja iz legende o samorodni vinski trti, ki naj bi jo zasadil začetnik vinogradništva, svetopisemski oče Noe, pri nas jo poznamo kot šmarnico – je občinstvo tudi tokrat navdušila z ljudsko pesmijo. Čeprav je delovanje skupine ljubiteljsko, je za njo ogromno koncertov tako v Sloveniji kot tujini.

JP

Priporočamo

Umetniška ekipa Gledališča Hiše kulture Celje pod taktirko mladega režiserja Luke Marcena bo jutri ob 19.30 v Celjskem domu pripravila premierno uprizoritev dela Služkinje francoskega dramatika 20. stoletja Jeana Geneta.

Služkinje mladih celjskih ustvarjalcev z izčiščeno likovno podlago in brez odvečnih pomagala v središču postavljajo človeka, ki mora sočloveku pogledati v pravi obraz. A ne le s svojimi besedami in z očem vidno podobo, ampak predvsem s svojo energijo. Komorna do skrajnosti intimna in čustvena nabita Genetovska atmosfera želi prav na takšen neposreden način stopiti v dialog z gledalci v dvorani in posledično s človekom 21. stoletja v najbolj splošnem pomenu besede. Vloge treh služkinj so prevzeli Žiga Medvešek (Claire), Alen Mastnak (Solange) in Žiga Deršek (Gospa), scenska podoba je v rokah Matije Kovača, za kostumografijo je poskrbel Jakob Jurkošek, za odski gib pa Sara Jeromel.

ŠO

Še vedno se igra

Janez Žmavc kljub častitljivi starosti še vedno literarno ustvarja

Slovenski dramatik in dramaturg Janez Žmavc, ki je v 2. polovici 20. stoletja pomembno zaznamoval celjsko gledališko sceno, je lani praznoval 90. rojstni dan. Ob tej priložnosti so mu v Osrednji knjižnici Celje pod vodstvom Marijana Pušavca v torek posvetili dva dogodka – razstavo o dramskem, dramaturškem in literarnem delu in bralno uprizoritev enega izmed njegovih še povsem svežih dramskih del, Pindarova Oda 2.

Janez Žmavc, ki danes živi v Slovenj Gradcu, rodil pa se je leta 1924 v Šoštanju, je poleg gledališke publicistike, nekaj prevodov odrskih del in uredniškega dela pri gledaliških listih svoj avtorski opus v celoti posvetil dramatik.

Leta 1936 se je vpisal na gimnazijo v Celju, med vojno pa je bil po sili nemški vojak, tako da je maturiral šele leta 1948. Po končanem študiju dramaturgije na Akademiji za igralsko umetnost v Ljubljani in odsluženi vojaščini je bil dve leti dramaturg v Prešernovem gledališču v Kranju, nato pa do leta 1960 knjižničar v Študijski knjižnici v Celju. V Slovenskem ljudskem gledališču Celje je bil najprej lektor, nato pa vse do upokojitve leta 1990 hišni dramaturg. »To so bila najlepša leta mojega življenja. Kljub temu da sem danes upokojen, nadaljujem svoj poklic, vendar po svoje. Človek namreč naj bi delal vse do smrti tisto, kar ga najbolj veseli,« je pojasnil Žmavc, ki kljub častitljivi starosti še vedno ustvarja.

Njegovo zadnje delo je predelava Pindarove Ode iz leta 1978. Žmavc je tokratno različico občutno skrajšal. »Ugotovil sem, da je govorica tistega časa še vedno tudi govorica današnjega časa. Tesnoba, strah, negotovost, kar je človeka preganjalo takrat, ga tudi danes. Posameznik še vedno uteho išče v ljubezni, kar pa ni vedno uspešno,« je skupne imenovalce med staro in novo različico izpostavil Žmavc. Njeno bralno uprizoritev po zamisli Marijana Pušavca so v torek v Osrednji knjižnici Celje izvedli Sonja Mlejnik, Kristian Koželj, Mateja Ajdnik Korošec, Niko Korenjak, Andrej Hribernik in Anica Milanović.

ŠO
Foto: SHERPA

Janez Žmavc ob razstavi, ki so jo ob njegovi 90-letnici pripravili v Osrednji knjižnici Celje.

Nekatere žalostne, spet druge igrive

Materinske pesmi znanih slovenskih pesnikov zbrane v antologiji Mama je ena sama

Celjska Mohorjeva družba je prejšnji teden pred letošnjim materinskim praznikom izdala prav posebno pesniško zbirko, v kateri so po izboru Jane Ozimek zbrane najlepše slovenske pesmi od ljudskega slovtva do leta 2014. Prvi tovrsten izbor pesmi z naslovom Mati je izšel pri Mohorjevi družbi leta 1930. Pesmi in prozne sestavke je takrat zbral Alojzij Bolhar.

V pesniški zbirki Mama je ena sama je objavljenih skoraj 60 pesmi 42 znanih slovenskih pesnikov, med katerimi so nekateri zastopani z več pesmimi, drugi s samo eno. Profesorica Jana Ozimek si je v antologijo prizadevala uvrstiti karseda veliko veselih pesmi, kar ni bilo preprosto, saj med odraslimi materinskimi pesmimi večinoma prevladujejo predvsem žalostne, ki jih pesniki najpogosteje napišejo po materini smrti. Kljub vsemu ji je pri izboru, ki se ga je lotila lani

poleti med šolskimi počitnicami, uspelo najti ravnovesje tako med enimi kot med drugimi. V zbirki lahko prebiramo poezijo sodobnih slovenskih pesnikov kot predstavnikov romantike in moderne, ne manjka pa niti narodna. Ker je od prvega izbora materinskih pesmi pri Mohorjevi družbi minilo že 85 let, je bilo eno glavnih vodil Ozimkove najti tudi čim več materinskih pesmi sodobnih avtorjev. Še posebej jo vesli, da sta dve pesmi, objavljeni v antologiji, nastali lani. Med najbolj znane avtorje slovenskih materinskih pesmi po njenih besedah nedvomno sodijo Mila Kačič, Neža Maurer in Tone Kuntner. Njihove pesmi, ki so prav tako objavljene v antologiji, so igrive, napisane v sodobnem verzu in dobro berljive. Morda tudi zato, ker so jih v primerjavi z nekaterimi starejšimi avtorji napisali v času, ko je odnos do mame postal lahkotnejši in prijateljski.

ŠO

Dijaki so zbornik Skodelica besed, ki je izšel ob 20. obletnici selitve šolske knjižnice v nove prostore, predstavili v petek zvečer v Osrednji knjižnici Celje.

V skodelico ujeli besede

Na Gimnaziji Celje – Center v letošnjem šolskem letu knjižnica praznuje 20. obletnico selitve v nove prostore na podstrešju in ob tej priložnosti so dijaki z mentoricami izdali jubilejni zbornik z naslovom Skodelica besed. Predstavili so ga prejšnji petek v študijski čitalnici Osrednje knjižnice Celje.

V zborniku je predstavljen jagodni izbor dijaške poezije iz preteklih desetih števil literarnega glasila Utrip in zmagovalcev natečaja za najboljšo

kratko zgodbo, ki ga na tej celjski gimnaziji pripravljajo že šest let. Jezikovni izbor sta opravili vodja knjižnice profesorica Tanja Tratenšek in profesorica Irma Vrečko. »Pri dijakih si prizadevamo vzbuditi interes za literarno ustvarjanje, ki precej zamira. V dobi računalnikov opažamo, da je vedno manj mladih, ki znajo spretno uporabljati besede,« pojasnjuje Irma Vrečko.

V zborniku se predstavljajo približno 25 mladih avtorjev. Njihova literarna besedila, med katerimi še vedno prevla-

dujejo pesmi, kljub temu da je v zborniku razmerje med poezijo in prozo približno enako, odsevajo značilne najstniške izzive, v prvi vrsti povezane z ljubeznijo in s prijateljstvom. Pika na i zbornika je izbrana sodobna grafična podoba, ki si jo je zamislila profesorica Ana Pečnik. Zaradi minimalističnih oblikovalskih potez in simpatičnih preprostih ilustracij bralec preprosto dobi občutek, da besede srka iz skodelice.

ŠO
Foto: Grupa

city center
Vse najboljše

MODNA REVVIJA

MODNI KABARET

9. ROJSTNI DAN

- sreda, 18. 3. ob 21. 30 predpremiere samo za nagrajene poslušalce Radia ANTENA Štajerska
- petek, 20. 3. ob 19. 30 in 20. 30
- sobota, 21. 3. ob 10. 30 otroška modna revija

www.city-center.si

Evromark d.o.o., Letašska cesta 25, SI-1000 Ljubljana | ZNORCA

Za protipoplavne ukrepe zmanjkuje časa

Bodo evropski denar za protipoplavne ukrepe odplaknile zamude? – Na ministrstvu ostajajo optimistični

Pogodbeni rok, po katerem mora izvajalec del, celjsko podjetje Nivo Eko, zgraditi vse protipoplavne ukrepe v okviru malo več kot 45 milijonov evrov vrednega projekta Zagotovitev poplavne varnosti na porečju Savinje – lokalni ukrepi, je julij 2015. Tako je bilo določeno v aneksu k pogodbi, ki jo je takratni okoljski minister Franc Bogovič v Celju podpisal aprila 2012 in Celjanom ter ljudem, ki živijo vzdolž Savinje, vzbudil upanje, da bodo v nekaj letih njihovi domovi vendarle varni tudi v času podivjanih voda. Zdaj – se zdi – so ti upi vse manjši, vse večja pa je bojazen, da bo morala Slovenija vračati namenski denar Evropski uniji.

Vprašanja, ali bo nekaj mesecev dovolj za dokončanje vseh del, se zdijo več kot upravičena, saj je Upravna enota Celje, na območju katere je predvidenih največ del, od oktobra 2012 do letošnjega marca izdala ministrstvu za okolje in prostor le 28 gradbenih dovoljenj od predvidenih 42. Tako so bila izdana štiri dovoljenja za gradnjo mostov (zamenjava mostu na cesti v Gaje, most na cesti v Medlog-Lopata, Splavarska brv in most čez Koprivnico na Cesti na Ostrožno, op. p.), dve za gradnjo črpališč na Bregu in na območju industrija sever, tri za ureditev suhih zadrževalnikov (Tomaz 1 in 2 v Vojniku, Sušnica jug in Podsevnica, op. p.) ter preostalih 19 za urejanje protipoplavnih nasipov in zidov na porečju Savinje s pritoki. Kot

pojasnjuje načelnik UE Celje **Damjan Vrečko**, so bila izdana vsa gradbena dovoljenja, za katera so bili vloženi zahtevki, višja svetovalka **Eva Knez Mraz** pa dodaja, da so v upravni enoti izdali tudi osem uporabnih dovoljenj, in sicer za vse štiri mostove ter štiri za protipoplavne nasipe in zidove ob Savinji. »Zdaj imamo vložene zahtevke še za izdajo štirih uporabnih dovoljenj,« pravi. Postopki so zelo zahtevni, saj je treba zagotoviti zemljišča, pri delu na terenu pa mora izvajalec upoštevati vrsto omejitev.

Zamude, zamude ...

Glede na to, da je bil v prvotni pogodbi za konec del določen 2. julij 2014 in je bilo zatem še 365 dni časa za reklamacijo napak, na okoljskem

ministrstvu zagotavljajo, da kljub aneksu o enoletnem podaljšanju časa za delo na terenu reklamacijski rok vseeno ostaja. Ta se bo namreč začel z dnem primopredaje in ker naročnik oziroma upravljavec nobenega objekta še ni prevzel, se bo pač tudi morebitne napake pri opravljenih delih lahko začelo uveljavljati šele takrat, ko bo primopredaja opravljena.

Na terenu je največ zamud na območju Celja z Vojnikom, v Laškem, kjer odpravljajo zadnje pomanjkljivo-

sti, so dela že končana, v Lučah pa so v zaključni fazi. Zamude pri vlaganju zahtev za izdajo gradbenih dovoljenj na ministrstvu pojasnjujejo s tem, da je dokumentacija za Hudinjo in Vzhodno Ložnico v zaključni fazi priprave projekta in pridobivanja soglasij in je zato izvedba projekta na obeh vodotokih še mogoča. Uspešnost projekta oziroma njegovega cilja, da na območju porečja Savinje zagotovi večjo poplavno varnost ljudem, se zdi zelo vprašljiva tudi zaradi tega, ker je iz projekta izpadla gradnja suhega zadrževalnika na Ljubečni, krajani z območja Špice pa tudi v peticiji opozarjajo, da bo zaradi tega, ker ne bo sočasno urejen suhi zadrževalnik na območju Levca, njihovo naselje zaradi drugih protipoplavnih

ukrepov na sotočju Savinje in Ložnice zdaj še veliko bolj poplavno ogroženo.

Varnost ali nevarnost?

Na ministrstvu mirijo, da tudi na teh dveh območjih ni še nič zamujeno. Kljub temu da so nam maja lani zagotavljali, da bo ostal nezgrajen suhi zadrževalnik na Ljubečni, zdaj menijo, da je opcijsko še mogoča tudi ureditev tega. Za območje Ljubečne namreč še trajajo pogovori, ki bi omogočali gradnjo suhega zadrževalnika v okviru obstoječe finančne perspektive. »Za območje Špice naročnik od izvajalca zahteva preveritev oziroma nadgradnjo že izvedenih protipoplavnih ukrepov, ki prebivalcem na tem območju ne bi poslabševala poplavne

»Pridobivanje zemljišč je celovit problem, zato najbrž investitor zamuja pri vlaganju zahtev za izdajo gradbenega dovoljenja. Z njim oziroma njegovim pooblaščenecem smo v stalnem stiku in pričakujem, da bomo do poletja oziroma do konca poletja prejeli vse zahtevke,« pravi **Eva Knez Mraz**.

Nevarna zemljina kot gradbeni material

Dela na porečju Hudinje začasno ustavljena – Bodo dodatne laboratorijske raziskave ovrgle sum nepravilnosti?

Celjane je pred dnevi močno razburila novica, da naj bi podjetje Nivo Eko za gradnjo protipoplavnih nasipov v Celju uporabljalo tudi močno onesnaženo zemljinu z območja Stare cinkarne. Boris Šuštar, koordinator Civilnih iniciativ

Dela so po posredovanju civilne iniciative začasno zaustavljena. Ministrstvo je prepričano, da bodo tudi nove analize pokazale, da nevarne snovi v zemljini ne presegajo kritičnih vrednosti, saj akcijskega načrta, kako postopati v nasprotnem primeru, še nimajo. V igri so tudi evropski milijoni. Če projekt ne bo pravočasno izveden, lahko sledi celo vračanje evropskega denarja.

Celja, je zadevo prijavil Evropski komisiji, zato je ministrstvo za okolje in prostor začasno ustavilo dela na enem od gradbišč ob Hudinji. Naročene so tudi že nove, podrobnejše analize sporne zemljine.

Boris Šuštar pravi, da je na lastne oči videl delavce celjskega podjetja Nivo Eko, kako zemljo z onesnaženega območja Stare cinkarne s tovornjaki prevažajo drugam. Po njegovih besedah naj bi delavci z onesnaženo zemljo napolnili depresijo, ki je nastala ob protipoplavnem zidu blizu vhoda v Zgodovinski arhiv Celje, nekaj sto metrov od starega mestnega jedra.

Dela zaustavljena

»Ko smo bili opozorjeni na domnevno sporno dogajanje, smo od izvajalca zahtevali pojasnilo. Zagotovil je, da ne koplje sporne zemljine, temveč zgolj čisti strugo.« Tako so se na očitke odzvali v Mestni občini Celje in ob tem od investitorja zahtevali podrobno poročilo o dogajanju na terenu. Tudi na ministrstvu za okolje in prostor (MOP), ki je tudi investitor izvedbe protipoplavnih ukrepov, so želeli nemudoma razčistiti, ali so navedbe civilnih iniciativ resnične. »Na območju gradbišča ob Hudinji je nadzorni inženir izvajalcu prepovedal nadaljevanje del. Opravili bodo preveritve dokumentacije. Prepovedana sta vsakršno premeščanje ali odvoz zemljine ali naplavine izven območja gradbišča,« pojasnjujejo na ministrstvu. Naročili so tudi dodatno, podrobnejšo analizo deponirane zemlje z območja

Hudinje in Voglajne. Vzorčenje in analiziranje zemljine, ki bo trajalo vsaj tri tedne, bo po zagotovilih ministrstva opravil akreditiran in pooblaščen neodvisni laboratorij. »Če se bo na podlagi analiz izkazalo, da je odložena zemljina onesnažena, jo bo treba skladno s predpisi odstraniti oziroma predelati tako, da ne bo vsebovala nevarnih snovi,« še pojasnjujejo, a načrta, kako bodo to izvedli, še nimajo. »Ko bodo znani končni rezultati, bomo z njimi seznanili pristojne inšpekcijske službe in se odločili, kako naprej,« pravijo na ministrstvu. Ob tem poudarjajo, da so se za dodatno preverjanje odločili zato, ker želijo ovreči sume o nepravilnosti, in ne zaradi tega, ker že opravljenim analizam ne bi zaupali.

Šuštar začasno zaustavitev del pozdravlja. Verjame in upa, da bodo pristojni vendarle priznali, da je to območje onesnaženo in da je uporaba teh materialov popolnoma nesprejemljiva.

Izvajalec del je zaradi ekološko občutljivega območja na odsekih Hudinje in Zgornje Ložnice že pred začetkom del pridobil oceno primernosti zemljine (glede na vsebnost težkih kovin, op. p.), ki bi jo uporabljali za gradnjo nasipov. Ti rezultati so pokazali, da nobena izmerjena vrednost ne presega predpisanih mejnih vrednosti, kar je presenetljivo glede na dosedaj znana dejstva o onesnaženosti tal na tem območju.

Ne nasipi, problematično je razvažanje

»Dokler so čistili strugo Voglajne in enako onesnaženo zemljo vgrajevali v protipoplavni nasip, nismo odzvali, saj so izkopano zemljo odlagali nazaj na mestu izkopa. Čeprav je po mnenju stroke tudi to nestrokovno in neodgovorno ravnanje,« pravi Šuštar, ki se že leta zavzema za sanacijo tega s težkimi kovinami obremenjenega dela Celjske kotline. Glavna težava je, kot pravi, v tem, da se ta zemlja uporablja tudi drugod. Po njegovih navedbah naj bi pred dnevi sporno zemljo odpeljali celo v Dobje.

Za informacije smo se obrnili tudi na podjetje Nivo Eko, kjer za zdaj izjav ne dajejo. A naj bi vso zahtevano dokumentacijo predali tako investitorju kot tudi inšpektorjem.

Evropski denar ni ogrožen

Če projekt protipoplavnih nasipov na spodnji Savinji, ki je vreden približno 45 milijonov evrov, ne bo končan do napovedanega roka, do konca avgusta, Sloveniji grozi, da bo morala vrniti evropska sredstva. Na ministrstvu sicer priznavajo, da prihaja do zamud, a so prepričani, da dotok evropskega denarja za omenjeni projekt ni ogrožen. Tudi začasna zaustavitev del naj ne bi napovedanega roka prestavila, saj dela potekajo sočasno na več deloviščih.

LEA KOMERIČKI
Foto: SHERPA

Ta betonska zaščita naj bi najbližje že izvedeno na Savinji na območju F

Gradbene stroje so izvajalci z brežine H pričani, da se tudi pri tem projektu godi

varnosti. Izvedba je mogoča znotraj tega projekta tako, da bi dosegli zastavljene cilje,« so bolj nejasni glede pomislekov ljudi ob sotočju Savinje in Ložnice.

Ministrstvo optimistično, ljudje pa ...

Na vprašanje, koliko je upravičena bojazen, da bo treba vračati evropski denar zaradi tega, ker projekt ne bo izveden v celoti in tudi ne bodo doseženi cilji – torej zagotavljanje večje poplavne varnosti na območju – na ministrstvu optimistično odgovarjajo, da si bodo kot investitor prizadevali, »da se projekt izvede v celoti skladno z zastavljenimi cilji«. A kako bo to mogoče – glede na to, da v Upravni enoti Celje napovedujejo izdajo zadnjih gradbenih dovoljenj šele poleti – si je težko predstavljati.

Zato pa na vprašanje, kako – če sploh – je zastavljeno nadaljevanje protipoplavnih ukrepov na porečju Savinje v finančnem obdobju 2014–2020, na ministrstvu odgovarjajo, da je v izdelavi hidravlična analiza celotnega porečja, ki bo upoštevala že izvedene protipoplavne ukrepe. Na podlagi te bodo »pristopili k pripravi ostale dokumentacije za izvajanje ukrepov v perspektivi do leta 2020«. Ljudje v Celju in krajih vzdolž hudourniške Savinje pa se ob dejstvu, da sprejemanje državnega prostorskega načrta za zadrževalnike v Spodnji Savinjski dolini traja že nekaj let, zavedajo, da je na koledarju zapisan že marec 2015 ...

IVANA STAMEJČIČ

Takole se Denis Hasić spominja, kakšen razgled na reko in zelenje okoli nje so imeli pred letom.

»Ni prijetno, živimo ob reki, a je ne vidimo.«

Stavbe zaščitila pred naraslimi vodami. Na tem delu je predvidena še namestitev mobilnih zagatnic, kot je to Polul.

»Zločin nad naravo in javnim denarjem«

Z izvedbo projekta so nezadovoljni tudi občani, ki živijo v neposredni bližini. Prebivalce ob Teharski cesti moti predvsem visoka in masivna betonska konstrukcija, ki so jo poimenovali projektantski zmazek, zločin nad naravo in kriminal nad porabo javnih sredstev.

Kot so zapisali v anonimnem pismu, je prebivalcem, ki so stisnjeni med regionalno cesti in Voglajno ter industrijske obrate, drevje ob reki predstavljalo edini zeleni pas, ki jih je vsaj malo ščitil pred onesnaženim zrakom. »V tem zelenem pasu so gnezdele vodne in obvodne ptice, po brežinah so se podili podlasice, hermelini, ježi in tudi divji zajci. V vodi so plavale številne ribe. Vse to je izginito. Stvaritev z betonskimi in kamnitimi zidovi ne sodi v 21. stoletje,« so prepričani.

»Izvedba protipoplavnih ukrepov ob Voglajni zajema povečanje pretočnosti obstoječe struge vodotoka s čiščenjem naplavin in odvečne zarasti ter povišanje brežin, vse z namenom zaščite poselitve pred visokimi vodami,« so v odgovor zapisali pri agenciji za okolje (Arso). Samo čiščenje glede na zadnje podatke naj ne bi zadoščalo za prevajanje pričakovanih visokih vod, zato so ob strugi zgradili zemeljske nasipe, ki so oziroma bodo po površini prekriti s humusom in posejani s travo, pojasnjujejo. »Ker so se v delu strnje-

nega naselja nekatere stavbe s prizidki in z drugimi ureditvami čez vse meje približale strugi vodotoka in tako zaradi pomanjkanja prostora ni možno izvesti zemeljskih nasipov, je bila sprejeta rešitev varovanja objektov pred visokimi vodami z zidovi,« so pri Arsu pojasnili postavitve betonskega zidu.

Kot so pojasnili pri okoljski agenciji, hortikultura vrednost zarasti ob in v strugi vodotoka ni predmet presoje vodnega soglasja, ki ga je agencija izdala na podlagi predpisane dokumentacije. Kot ugotovljajo, bo po posegu vpliv na vodni režim pozitiven, poplavna varnost pa bistveno večja.

Na ministrstvu pa so zatrдили, da je v okviru projekta predvideno, da se tako imenovani visokovodni zidovi na zračni strani »ozelenijo« z zasaditvijo avtohtonih popenjak in manjših listopadnih grmovnic, da bo pogled nanje manj opazen in okolju prijaznejši.

Kot v zaporu

Čeprav prebivalci razumejo, da je poplavna varnost pomembnejša od zunanega videza, vseeno menijo, da bi bilo pri izvedbi projekta treba upoštevati tudi kakovost življenja tistih, ki tam živijo. Stanovalec, ki ob Voglajni živi že več kot 30 let, je prepričan, da bi lahko za enako varnost postavili pol nižji zid. Enako meni družina Hasić. Protipoplavni zid ima na dvorišču le približno meter od hiše. »Smo kot v zaporu,« pravijo člani družine. LK

Ljudje začasno umaknili. Koordinator Civilnih iniciativ Celja Boris Šuštar je prekopica nepravilnosti, da jih pristojne službe poznajo, a kljub temu ne ukrepajo.

Čeprav sta ministrstvo in cinkarna dala navodila o primerni zaščiti na gradbišču, so delavci opremljeni z osnovno zaščitno opremo. Naše družbe na delovišču ob Voglajni razumljivo niso bili veseli.

Premalo prostora ob slovesu?

Uporabniki si želijo večjo poslovilno vežico – Ker je žalnica postavljena na starih gaberitih, bo njihovim željam težko ugoditi

LAŠKO – Nekateri občani menijo, da je v poslovilnih vežicah v novi žalnici, ki so jo namenu predali maja lani, premalo prostora za ljudi, ki se želijo pokloniti umrlim. Opozarjajo, da je zaradi majhnosti prostora oteženo slovo svojcev in ostalih žalujočih od pokojnika. Zato se še ne leto po odprtju nove vežice obetajo nekatere manjše spremembe.

V Občini Laško so doslej prejeli več pripomb glede ureditve poslovilne vežice, ki jo je zasnoval Biro List iz Celja. Vzrok za to, da posodobljena žalnica ne ustreza potrebam nekaterih občanov, župan Franc Zdolšek vidi v tem, da je zrasla na gaberitih stare. Kljub temu da je občina naročila več idejnih zasnov, sta obveljali obnova in razširitev obstoječe stavbe na obstoječem mestu. Novogradnja zaradi poplavnega območja reke Savinje, kjer leži pokopališče Laško, ni bila možna. Ko je občina pridobivala dovoljenje za spremembo lokacije, se s tem namreč ni strinjala Agencija RS za okolje, ker novogradnje v poplavnem območju reke Savinje niso bile več dovoljene.

»Vhodi v poslovilne vežice so zdaj obrnjeni na zadnjo stran, proti pokopališču. Naročili smo izdelavo si-

»V drugih krajih po državi so poslovilne vežice še precej manjše kot v Laškem, svojci in žalni zbor pa so ob slovesu od pokojnega pogosto prepuščeni milemu nebu. Zato menim, da je za zadnje slovo v novi žalnici dobro poskrbljeno,« pravi Marjan Salobir iz Komunale Laško.

Obstoječa žalnica iz leta 1973 ni več zagotavljala ustreznih pogojev za sodobno pogrebno svečanost. Ker je pokopališče v Laškem na poplavnem območju reke Savinje, je morala občina namesto novogradnje obnoviti staro žalnico. Nekateri občani menijo, da je v poslovilnih vežicah premalo prostora za svoje in žalujoče. Občina bo z manjšimi posegi skušala rešiti nastalo težavo.

mulacije. Ta bo pokazala, če bi bilo vhod v poslovilne prostore smiselno prestaviti na notranjo stran. Upam, da bomo našli primerno rešitev, da bodo svojci in obiskovalci, ki čakajo čez dan ob pokojniku, imeli več prostora,« je dejal Zdolšek. Pojasnil je, da bo občina težavo skušala rešiti v sodelovanju s Komunalo Laško, ki v občini opravlja pogrebno in pokopališko

dejavnost ter upravlja z žalnico.

Več miru in spoštljivosti kot prej

Vodja operativnotehničnega sektorja na Komunali Laško Marjan Salobir je pojasnil: »Eno od treh vežic bomo skušali nekoliko povečati in jo preurediti, vendar še preučujemo, kako bi se tega

lotili. Vprašanje bomo skušali rešiti z arhitektom, ki je projektiral žalnico,« je povedal. Poslovilne vežice po njegovih

besedah zagotavljajo dovolj prostora ob žarnih pogrebi, nekoliko manj primerne pa so ob klasičnih pogrebi.

To, da ljudje v vežice dostopajo s strani pokopališča, svojcem zagotavlja več zasebnosti ob težkih trenutkih, je razložil Salobir. Tako so manj izpostavljeni hrupu ceste in železniške proge. Čeprav je žalnica zrasla na gaberitih stare, je razporeditev prostorov zdaj popolnoma drugačna kot prej. Ker se nekateri uporabniki ob tem niso znašli, je Komunala Laško prostore označila, namestila usmerjevalne table, na svoji spletni strani pa objavila protokol pogrebne slovesnosti in navodila za svojece.

Z obnovo žalnice so občani med drugim pridobili novo poslovilno dvorano, ki lahko sprejme približno 150 ljudi. Salobir uporabnikom svetuje njeno uporabo. Tam je možno izvesti pogrebno slovesnost brez zunanjih vplivov. Cestni in železniški promet sta namreč prej precej motila zadnje slovo. Komunala Laško se dogovarja, da bo tam mogoče izvesti tudi verski obred pred pogrebom.

TINA VENČUST
Foto: Občina Laško

Razkošna nova vežica

ZREČE – Prebivalci krajevne skupnosti Gorenje so se lani oktobra razveselili dolgo pričakovane poslovilne vežice. Od ideje do ureditve projekta gradnje nove vežice je minilo skoraj sedem let. Nova vežica je precej razkošna.

Krajani so se leta 2008 odločili, da bodo za novo poslovilno vežico namenili vrnjena sredstva za telefonijo. Tako so zbrali približno 17 tisoč evrov. Prvotna zamisel je zajemala zgolj prenovno obstoječo poslovilno vežico,

vendar niso uspeli pridobiti soglasja zavoda za varstvo kulturne dediščine, kot je po odprtju nove vežice povedal takratni predsednik krajevne skupnosti Gorenje Boris Podgrajšek. Tako so zgradili poslovilno vežico na novem mestu. Skupna vrednost poslovilne vežice je znašala 220 tisoč evrov. Od tega zneska je Občina Zreče zagotovila 135 tisoč evrov. Vežica ima dva osrednja prostora, tako da sta lahko tudi dva pogreba naenkrat, in dva prostora za svojece s

pripadajočima kuhinjama. Največ prostora zavzema zaprta ploščad. Na Gorenju imajo letno približno 15 pogrebov. Uporaba poslovilne vežice trenutno stane 70 evrov. Stroški vzdrževanja vežice so ocenjeni na 130 evrov mesečno. Večjih pripomb na račun vežice danes sicer ni mogoče zaznati, so pa posamezni pomisleki krajanov na končno ceno, velikost in raven standardov, pravi novi predsednik krajevne skupnosti Marjan Hren.

JP

Sčasoma so se ljudje pomirili

CELJE – Kljub temu da je bila na Pokopališču Teharje nova mrliška vežica zgrajena že leta 2007, še ni pozabljeno, kako nezadovoljni so bili krajani z njeno podobo in še zlasti z uporabnostjo. Kot pravi predsednik KS Teharje Franci Kač, so se ljudje sčasoma pomirili, a v kraju se še vedno oglašajo, kdo, ki se na nov videz pokopališča ne more navaditi.

Krajani so se najbolj pritoževali, ker je mrliška vežica premalo zaščitena pred vremenskimi vplivi. Opozarjali so, da so ob dežju klopi mokre, sicer pa prašne, zaradi zatekanja so se hitro pojavili

madeži vlage tudi na notranjih stenah, ob stavbi so luči svetile tudi podnevi ... Napake, ki so nastale ob gradnji, so odpravili, a pozivom, da bi morala biti vežica bolj zaščitena pred zunanjimi vplivi, arhitekt Tomaž Krušec ni prisluhnil. Kot pravi Kač, je ves čas vztrajal pri tem, da je s projektom sledil temu, da izhajamo iz narave in se vanjo tudi vračamo. Stavba je namreč sestavljena iz dveh zaprtih in ogrevanih mrliških vežic ter večjega odprtega, a pokritega predprostora. Kot je še povedal Kač, ni bil mogoč niti dogovor, da bi predprostor lahko vsaj zasteklili.

Tudi po lanski postavitvi dveh žarnih sten s skupaj 48 žarnimi mesti ureditev teharskega pokopališča še ni končana. Kot pojasnjuje Kač,

so v krajevni skupnosti doslej poskrbeli za tlakovanje glavnih poti po pokopališču in za ureditev parkirišča ob njem. Za letos so si zastavili kar tri naložbe. Ob cesti proti cerkvi sv. Ane bi radi zgradili parkirišče še za približno 20 avtomobilov, do Štor pa bi uredili pešpot. Ob tem naj bi letos v zgornjem obodu oziroma oknu mrliške vežice končno zazvonil tudi zvon, ki je bil predviden že v projektu, a je leta 2007 zanj zmanjkalo denarja.

IS

Na teharskem pokopališču je letno med 30 in 35 pokopov, vse niše v lani zgrajenih žarnih stenah so zaenkrat še proste.

Ni najboljše, a je sprejemljivo

ŠENTJUR – V mrliški vežici imajo štiri žalne niše. Večina je sicer v uporabi zgolj ena. Kljub razmeroma velikemu prostoru arhitekturna zasnova tako svojece kot ostale pogrebce tlači v majhen prostor pred zastekljenim delom, kjer je krsta oziroma žara. Tudi za sveče in cvetje ni najbolj primerne prostora. A kot pravi Igor Gorjup, direktor Javnega komunalnega podjetja Šentjur, ki s pokopališčem upravlja, trenutno o drugačnih pristopih ni mogoče razmišljati.

»Še pred desetimi leti smo imeli primer, ko so bile hkrati zasedene vse štiri niše. Skoraj praviloma sta bili polni vsaj po dve,« razlaga Gorjup. Danes se to ne dogaja več. V glavnem zaradi spremenjenih pogrebnih

navad. Včasih so ob krstah namreč bdeli vsaj dva dni. Zdaj žaro – redkeje krsto – pripeljejo le nekaj ur pred pogrebom. »Kadar imamo dva pogreba hkrati, je seveda treba biti nekoliko bolj pazljiv in takten, da

ne pride do zmešnjave. Da bi s trakom preprosto odmerili prostor enim in drugim pogrebem, seveda ne gre.«

Šentjursko pokopališče zadnja leta širijo. V postopku pridobivanja gradbenega dovoljenja so bili izdelani različni projekti, ki so vključevali tudi novo mrliško vežico. Eno teh zasnov je v svojem stilu izdelal celo znameniti arhitekt Marko Mušič.

»Od vsega skupaj je ostala zelo okleščena različica; širitev grobišča, žarna stena in trenutno najbolj nujno – širitev parkirišča. V zdajšnjih razmerah o novi mrliški vežici seveda nihče ne razmišlja,« je še pojasnil Gorjup.

StO

Prebivalci Gorenja v Občini Zreče so pred kratkim dobili povsem novo in precej moderno poslovilno vežico. (Foto: KS Gorenje)

Odvetnica spet zbolela

Že drugi prisilni privod na sodišče neuspešen

V začetku januarja 2013 smo v prispevku zapisali, da se kmalu obeta sojenje nekdanji žalski odvetnici Bredi Kovač, ki ji tožilstvo očita izneverjanje strank, ponarejanje in goljufijo. Zdaj je že marec 2015, toda sodna obravnava se za obtoženo odvetnico, ki je zdaj že upokojena, nikakor ne more začeti. Odvetnica na sodišče ne prihaja, pri čemer vedno tik pred razpisano glavno obravnavo zbolijo. Tudi v ponedeljek je bilo tako.

Rado Rojnik, oškodovanec v kazenski zadevi, v kateri bi se moralo začeti sojenje obtoženi nekdanji odvetnici Bredi Kovač: »Rad bi, da se enkrat za vselej ta zadeva konča in naj sodišče jasno pove obtoženi, ali je kriva ali ne. Predolgo traja, res predolgo ...«

Njena zgodba traja že od leta 2011, ko so se tako na policiji kot novinarjem začeli oglašati domnevni oškodovanci. Kljub temu da je bila vrsto let njihova odvetnica, naj bi samo izrabila njihova pooblastila, medtem ko ni storila tistega, kar bi morala. Nekaterim naj bi celo lagala, da so bile vložene njihove tožbe, vendar se je kasneje izkazalo, da nič od navedenega ne drži. Da naj bi jim lagala, so oškodovanci sami ugotovili, ko so na sodišču poizvedovali, kaj je z njihovimi primeri.

slednji spisali tudi obtožnico in jo na prehodu v leto 2013 vložili na celjsko okrožno sodišče. Celjski tožilci ji očitajo ne le kaznivo dejanje izneverjanja strank, ampak tudi kaznivi dejanji ponarejanja in goljufije. V dveh primerih naj bi si pridobila tudi nekaj protipravne premoženjske koristi. Vzorec delovanja je bil podo-

ben. Tožb strank v zadevah, kjer sta bili predhodno oškodovani, ni vložila, čeprav jima je zadržala drugače. Pri tem, da bi to dokazala, naj bi tudi spreminjala uradne dokumente. Vsaj od ene od strank naj bi sprejela plačilo, čeprav ji je bila kot odvetnica dodeljena za brezplačno pravno pomoč. Dogajalo naj bi se tudi, da je strankama dejala, da so že razpisane glavne obravnave na sodišču, nato je izjave spreminjala, da so obravnave preklicane. Pri tem naj bi pokazala tudi vabilo na sojenje, ki naj bi bilo ponarejeno. Vsa ta leta se tudi nam občasno javi še katera od njenih strank, ki naj bi spoznala, da je bila tudi sama podobno oškodovana. Marsikdo od tistih, ki nas pokličejo in povedo, da naj bi odvetnica oškodovala tudi njih, še vedno ne upa prijaviti domnevnega oškodovanja. Glede na to, da se v tej kazenski zadevi sojenje sploh ne more začeti, dvomimo v delovanje sodnega sistema, saj v tem vidijo, več kot očitno uspešno izmikanje sojenju.

Zavlačevanje?

Jezen in ogorčen je tudi **Rado Rojnik**, eden od oškodovancev. »Ta postopek

se enostavno že predolgo vleče. Vse to vpliva tudi na moje zdravje, a mene nihče ne vpraša o tem. Zadnja leta, odkar čakam na konec postopka, so šla najlepša leta mojega življenja, ker me jo že pošteno izmučilo. To vse je že sedlo v mojo podzavest, izgubil sem voljo še do tistih stvari, ki sem jih včasih z veseljem počel,« je dejal Rojnik. Že ko je upal, da bo drugi odrejeni prisilni privod obtožene na sodišče vendarle v ponedeljek uspel, se je spet izkazalo, da je policisti tudi tokrat niso uspeli privesti na sodišče. Zatem ko je pretekli ponedeljek niso našli doma, so jo policisti ta teden vendarle našli v Psihiatrični bolnišnici Vojnik. Kovačeva naj bi nenadoma spet zbolela v nedeljo zjutraj in ponovno dan kasneje na obravnavo ni bila zmožna priti. Sodnica Jožica Arh Petkovič je že minuli teden dejala, da bo takšno neodzivanje na vabila sodišča dojeta kot izmikanje obravnave in poskus zavlačevanja. Zato naslednjega datuma, to je prihodnji ponedeljek, ki je razpisan za ta primer, ni preklicala. Je pa dodala, da bo v tem tednu tudi sama

preverila, kakšno je stanje Kovačeve, in se bo na podlagi tega odločila, ali bo morda odredila še strožji ukrep, da bo obtožena na sodišče ven-

darle prišla. Obtoženi tako grozi celo pripor.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: arhiv NT (GrupA)

Bo prekipelo tudi sodišču?

Na Okrožnem sodišču v Celju so nam pojasnili, da odreditev prisilnih ukrepov, kot je privod ali pripor, za zagotovitev navzočnosti obtoženke na glavni obravnavi ni toliko odvisno od tega, ali se ta nahaja na odprtem ali zaprtem oddelku Psihiatrične bolnice Vojnik, ampak predvsem od izvedenčeve ocene njenih sposobnosti priti na glavno obravnavo in na njej sodelovati.

Po neuradnih podatkih je psihiatrična izvedenka v svojem mnenju zapisala, da je Kovačeva sposobna spremljati sojenje. Pogoji za odreditev pripora v postopku, ki teče pred okrožnim sodiščem, so po Zakonu o kazenskem postopku utemeljen sum, da je bilo kaznivo dejanje storjeno, obstoj vsaj enega od pripornih razlogov (ponovitvena nevarnost, begosumnost ali vpliv na priče) oziroma neizogibnost pripora za potek kazenskega postopka in za varnost ljudi. »V kolikor pa ni podan noben od navedenih pripornih razlogov, sme sodišče odrediti pripor zgolj iz razloga, da zagotovi obtoženčovo navzočnost na glavni obravnavi. To lahko stori, če se obtoženi, ki je bil pravilno povabljen, očitno izmika in noče priti na glavno obravnavo. Ta pripor lahko traja največ en mesec,« še dodajajo na celjskem sodišču. In ravno Kovačevi grozi odreditev pripora zato, da bodo lahko na sodišču zagotovili, da bo na sojenje prišla. Četudi iz zaprtega oddelka psihiatrije. »Obtoženka je v postopku zaradi več kaznivih dejanj, izvršenih v obdobju od leta 2007 do 2011,« so še dodali. Zastaranja kazenskega postopka še ne bo tako kmalu.

Ovadbba zaradi požara v Alpeksu

Celjski kriminalisti so po naših podatkih končali preiskavo okoliščin silovitega požara v skladišču podjetja Alpeks septembra lani. Kot smo izvedeli, naj bi zaradi kaznivega dejanja povzročitve splošne nevarnosti ovadili eno osebo. Na policiji podrobnosti o tem, kdo točno je ovaden, ne podajajo. Ves čas pa je znano, da se je ogenj razplamtel zaradi varjenja, ki ga je opravljal zunanji izvajalec, torej ne delavec Alpeksa.

Naj spomnimo, da je požar povzročil za več kot milijon evrov škode. Kljub takojšnjemu posredovanju gasilcev je skladišče v celoti pogorelo, pred ognjem pa so uspeli rešiti upravno zgradbo podjetja. Požar je gasilo več kot 100 poklicnih

jali zunanji izvajalci. Nekaj dni pred požarom so namreč neznanci vlomili v prostore skladišča in s tatvino jedilnih servisov povzročili tisoč evrov škode. V podjetju naj bi po vplomu želeli dodatno poskrbeti za varnost in zaradi tega naj bi izvajali vzdrževalna dela. V prostorih so zgoarele vsi uskladiščeni izdelki, skladišče pa je bilo polno. V celjski enoti Alpeksa je zaposlenih okoli 25 ljudi. Stavbo so v času požara vsi pravočasno zapustili. Nihče od njih ni bil poškodovan.

Takole je gorelo septembra lani. Foto: arhiv NT (SHERPA)

Proces se počasi končuje

Preiskavo začeli na podlagi prispevka Novega tednika

V Celju se je konec preteklega tedna nadaljevalo sojenje nekdanjemu štorskega županu Francu Jazbecu in podjetniku Stanku Zakelšku iz nekdanjega Hudournika. Oba naj bi storila goljufijo, ko naj bi podjetje Hudournik najemalo kredite, Jazbec pa je kot takratni župan Štor podpisal poročila, in to brez vednosti občinskega sveta.

Nekatere priče v postopku so nekoliko obremenile tudi sedanjega župana Štor Mirana Jurkoška, ki je bil v času domnevnih kaznivih dejanj podžupan in direktor

komunalnega podjetja. Jurkošek je sicer bil že zaslišan kot priča, a je takrat dejal, da o primeru ni vedel ničesar in da so celo ponaredili njegov podpis.

Minuli teden so na sodišču samo prebrali vse listinske dokaze iz kazenskega spisa. Med temi najprej prispevek iz Novega tednika. Ta je bil namreč podlaga za začetek kriminalistične preiskave, saj so tožilci ravno na podlagi prispevka zahtevali začetek zbiranja informacij o primeru. Na sojenju so zaslišali še nekatere priče, se pa sodni proces počasi že končuje.

Nadaljevanje celjske sodne burleske

Zapleti z vodstvom Okrožnega sodišča v Celju se očitno nadaljujejo, saj so začasnega predsednika sodišča spet imenovali Matevža Žuglja. Ta bi pravzaprav po imenovanju sodnega sveta moral opravljati delo predsednika sodišča, a se je – kot smo že večkrat poročali – zapletlo zaradi tožbe Mirana Jazbinška, ki je sodišče vodil do njegovega imenovanja.

Jazbinšek se ni strinjal s tem, da ga Sodni svet RS kar dvakrat ni imenoval in mu je s tem izrekel nezaupnico. Tožbo je vložil že sredi januarja, upravno sodišče pa še ni odločilo, ali bo ugodilo njegovi pritožbi ali ne. Časa za to

je imelo po zakonu 30 dni. V tem času je sodišče kot začasna predsednica vodila sodnica Jožica Arh Petkovič. Ker upravno sodišče ni pravočasno sprejelo odločitve, je moralo glede na Zakon o sodiščih Višje sodišče v Celju za začasnega predsednika postaviti tistega, ki ga je potrdil sodni svet. To je Žuglja. A ta s svojim delom kot predsednik v popolnosti še vedno ne more začeti. Če bo upravno sodišče Jazbinšku ugodilo, bo moral sodni svet ponovno odločiti, kar pomeni, da bodo okrožnemu sodišču morali ponovno določiti drugega začasnega predsednika. Edino, če bo odločitev upravnega sodišča dokončna.

Gorelo zaradi napake

Požar, ki je v noči s četrta na petek izbruhnil na Bregu pri Polzeli, je povzročil za približno deset tisoč evrov škode. Zgorel je starejši lesen pomožni objekt, v katerem je bilo starejše osebno vozilo, ki ga je požar prav tako uničil.

Vzrok za požar je bila napaka na električni napeljavi. So pa kriminalisti te dni opravljali

še ogled požara v Podsredi na območju Šmarja pri Jelšah. Tam je zagorelo v stanovanjski hiši, kjer je ogenj izbruhnil v hladilniku, nato se je razširil po notranjosti hiše. Pri gašenju je 30-letna domačinka utrpela opekline po rokah, zaradi česar so jo odpeljali v celjsko bolnišnico. Požar je povzročil za približno 25 tisoč evrov škode.

Beni Verbič ni zmogel sam

Celjanom proti Mariboru obrnili hrbet sreča, igrišče, sodnik ...

Nogometaši Celja so včeraj v Kopru odigrali zaostalo tekmo 22. kroga 1. SNL. Precej sreče so imeli na tekmi s Krko in ugnali Novomeščane, ki so dvakrat zatresli okvir vrat. Na štajerskem derbiju pa jim je sreča obrnila hrbet; tudi trdo igrišče in sodniška odločitev v uvodu tekme jima nista šla na roko in prekinjen je bil niz tekem brez poraza. Nabralo se jih je kar 19, skupno s pokalnimi tekmami pa 23.

Celjski biser **Benjamin Verbič** je z nekaj driblingi in pobegi osmešil nasprotno obrambo. Ni ga zmogel zaustaviti odlični branilec Maribora **Petar Stojanovič**, obenem pa ni bil daleč, da bi ga spet poškodoval. To je Ljubljancu že »uspelo« na reprezentančnem treningu in Verbič je ostal brez debilitantskega nastopa. Na srečo; **Srečko Katanec** si je v soboto Benija znova ogledal v živo.

Odvečna vprašanja

Nekaj sto gledalcev je bilo še pred blagajno oziroma vrati štadiona, ko se je tekma že začela. Zapletlo se je že v 11. minuti, ko je v kazenskem prostoru Maribora preigraval **Sunny Omoregie**, nakar je žoga zadela gostujočega branilca **Stojanoviča** v roko, toda sodnik **Nejc Kajtazovič** iz Kranja ni dosodil enajstmetrovke. **Stojanovič** sicer ni namerno igral z roko, žal pa se je od njegovega zgornjega uda žoga odbila tako, da Sunny do nje ni več zmogel. Protesti gostiteljev so bili zaman – vztrajnosti pri nerganju tudi ni bilo ob spoznanju, kdo je tekmelec. Odgovor na vprašanje, kdo in kje bi dosodil enajstmetrovko v takšnem primeru, pa je preprost ...

Celje (proti Mariboru, 4-2-3-1): Kotnik – Vidmajer, Soria, Krajcer, Klemenčič – Miškič, Vrhovec – Verbič, Šporn, Bajde – Omoregie. Igrali so še Lendrić, Jeslinsek, Jugovič.

Zanimivi so bili dvoboji Benjamina Verbiča in Petra Stojanoviča, prvih asov Celja in Maribora.

Povsem solidno

Nepolnoletni **Jon Šporn** v začetni enajsterici na 78. štajerskem derbiju – je bila odločitev trenerja **Simona Rožmana** preveč drzna ali pa vendarle ustrezna? Zavoljo velikega poguma strateg čisto vliva dvome, a tudi tokrat moramo priznati, da je ravnal pravilno. Odkritje jeseeni **Valon Ahmed** je še poškodovan in 17-letni Šporn je tekal za napadalcem ter med krilnima igralcema. Zaradi onemogočanja celjskih igralcev na vse možne načine je bil najboljši posameznik tekme Senegalec **Welle Ndiaye**; ko mu je spodrsnilo, je Šporna pričakal s podplatom. Z rumenim kartonom bi zanj bilo nadaljevanje težje.

Ni hotela v mrežo

Vrata gostov sta ogrožala izvrstni Benjamin Verbič in Blaž Vrhovec, toda izkazal se je vratar **Jasmin Handanovič**. Zadetek v mreži gostov bi pomenil vključitev nedvomno visokih Mariborovih potencialov, za katere pa so gledalci ostali prikrasani. Prvi del je bil podaljšan za minuto. Med pričakovanjem znaka za odmor pa se je pripetilo: s 30 metrov je fantastično sprožil **Jean Phillip Mendy** in

premagal domačega vratarja **Matica Kotnika**. Priznal je, da takšnega gola še ni dosegel. V nadaljevanju so Celjani skušali izenačiti, a izkušena zasedba Maribora je bila pretrd oreh. Toda: v 79. minuti je Vrhovec podal pred vrata. Hrvat **Ivan Lendrić** (v 58. minuti je zamenjal Šporna) je žogo z glavo podaljšal proti oddaljeni vratnici, kjer se je znašel njegov rojak **Danijel Miškič** in žogo z dveh, treh metrov poslal – preko vrat! Na drugi strani je sledila kazen po napaki Kotnika. Maribor je v ligi prvakov pridobil ogromno izkušenj. In tudi ugleda, kar se je zelo izkazalo na zadnjih treh domačih tekmah ...

V istem ritmu

Na vzhodni tribuni je bilo dobrih tri tisoč ljudi, na severni (mlajše selekcije NK Celje, ekipa Ženskega nogometnega kluba Celje) in južni (Viole) pa skupno 400. V delno »angleškem« terminu ob 14.15 – seveda zaradi zahteve televizijske hiše – je bilo vreme sončno, a vetrovno. Bistveno je bilo igrišče; ker je od zadnjih padavin minilo že kar nekaj časa pretrdo ni odgovarjalo domači zasedbi, ki je bila zato slabša v zelo številnih »zračnih« dvobojih.

Sunny Omoregie je imel žogo v nogah, a je bil ob koncu spretnejši Jasmin Handanovič.

Kapetan Celja **Blaž Vrhovec** je celo priznal: »Z Miškičem je celo priznal: »Z Miškičem sva v zadnji zvezni vrsti polovila premalo odbitih žog in Mendy ter Tavares sta lahko zadrževala žogo. Zato nikakor nismo uspeli pretakniti v višjo prestavo. Gostje so brcali žogo daleč stran od svojih vrat, nato so nas uspešno zastavljali s prekrški. Padli smo pod vpliv Maribora in nismo znali spremeniti ritma. Na odmor smo odšli po evrogolu Mendyja. Ta ni odločil tekme, je pa bil bistven dejavnik razpleta.«

Penali, penali ...

Ante Šimundža je trenersko »pripravnštvo« opravil v Areni Petrol, česar v njegovih izjavah nikoli ni zaznal. Pred derbijem je celo govoril, da Celje ne igra všečno. S takšnim mnenjem je bil edini, torej je šlo za provokacijo. Skušal jo je sicer pojasniti, češ da ima Celje največ remijev. Logično: če imaš najmanj porazov in nisi na vrhu lestvice, potem imaš največ neodločenih rezultatov. Ti so bili sicer posledice »bunkerjev« nasprotnikov. In ne nevšečne igre. »A že dejstvo, da se je Maribor moral podrobno pripraviti na nas, priča, da zelo napredujemo,« je dejal **Simon Rožman**, ki se je le

nasmihal ob razmišljanjih kolege. »Nismo uspeli razviti svoje igre. Vztrajali smo v svojem konceptu, a se nam ni izšlo. Poraz ni tragičen. Čestitam fantom za niz tekem brez poraza, ki je pač končan,« je dodal Rožman. Serija se je začela po porazu v Domžalah, ko je sodnik Bukovec sprejedel dve enajstmetrovki, zaključil jo je poraz z Mariborom, ko je ... Pa zakaj bi se jezili, prvak pač mora biti tisti, ki si to – zasluži.

DEAN ŠUSTER
Foto: SHERPA

Lestvica 1. SNL

MARIBOR	22	16	2	4	44:20	50
DOMŽALE	23	15	3	5	29:12	48
CELJE	22	12	7	3	35:12	43
OLIMPIJA	22	11	6	5	39:17	39
ZAVRČ	23	11	2	10	23:32	35
RUDAR	23	7	7	9	27:24	28
LUKA KOPER	22	9	1	12	24:35	28
GORICA	23	5	4	14	19:31	19
KRKA	23	5	3	15	22:39	18
KALCER	23	3	3	17	13:53	12

Selektor slovenske nogometne reprezentance **Srečko Katanec** je bil zgodaj pripravljen na derbi.

Poplačila dolgov in podpisi pogodb

Vodstvo **Rokometnega kluba Celje Pivovarna Laško** je z dosedanjim trenerjem **Brankom Tamšetom** podpisalo novo, triletno pogodbo. Ob tem so vodilni moške kluba sredi prejšnjega tedna ocenili še letošnje nastope v ligi prvakov tako s tekmovalnega kot poslovnega vidika. Spregovorili so tudi o aktualnem poslovanju in načrtih za prihodnjo sezono.

Po predčasno končani evropski sezoni so se odzvali na zapise v slovenskih medijih, da naj bi bil klub v finančnih težavah. Te so se sprožile potem, ko so objavili novico o

odhodu enega ključnih igralcev, Hrvata **Ivana Sliškovića**, za mesec dni v Katar, za kar naj bi prejeli več tisoč evrov odškodnine. Čeprav se je za Celje evropska sezona končala že po skupinskem delu, so po besedah predsednika kluba **Bojana Cizeja** v vodstvu s prikazanim zadovoljni. Zadolgovljivi naj bi bili tudi poslovni rezultati. »Klub je stabilen. Tako danes kot v srednjeročnem obdobju. Z vsemi upniki imamo sklenjene dogovore o načinu poplačila dolgov in tega se držimo,« je skušal Cizej pomiriti predstavnike medijev, ki so se v velikem

številu zbrali na sklicani novinarski konferenci.

20 odstotkov za dolgove

Direktor **Gregor Planteu** se je pohvalil s statistiko obiskov in s potekom finančne sanacije kluba. Ta naj bi bila po njegovih besedah končana do konca prihodnje sezone. Ob tem vodilna moža celjskega rokometnega kluba nista želela postreči s podatkom o točni višini dolgov. Zaupala sta le, da klub za poplačilo zapadlih obveznosti namenja 20 odstotkov proračuna.

Ob tem je Cizej poudaril, da dolgovi niso nastali v zadnjih dveh letih, temveč so nastajali desetletje. »Vsako leto smo jih nekaj poplačali, a prišli so novi,« pravi.

Kdo bo koga?

Še vedno ostaja neresen spor z nekdanjim »pivovarjem« **Urošem Zormanom**, ki celjski klub toži zaradi enostranske prekinitve pogodbe pred nekaj leti. Ker takrat klub ni pristal na enkratno poplačilo polovičnega zneska v višini 50 tisoč evrov, zdaj kapetan slovenske reprezentance

terja celoten znesek skupaj z obrestmi, kar znese skoraj 125 tisoč evrov. Zormanovemu zahtevku je prvostopenjsko sodišče ugodilo. Po pritožbi celjskega kluba naj bi bila sodba pravno močna v prihodnjih tednih. »Z Zormanom in njegovim odvetnikom smo v stiku in se skušamo dogovoriti,« je bil kratek Planteu. Cizej je prepričan, da se bodo »z legendo slovenskega športa« uspeli dogovoriti.

Tamše še tri leta

Glavni cilj sezone je po besedah **Bojana Cizeja** še

pred igralci, to je osvojitve obeh domačih lovorik. Da bodo lahko igralci z mislimi zgolj pri igri, so z vsemi ključnimi akterji že podaljšali pogodbe. Novi, štiriletni pogodbi sta podpisala še dva perspektivna celjska mladina, **Jaka Malus** in **Blaž Janc**. Za naslednja tri leta je zvestobo klubu obljubil tudi trener **Branko Tamše**, ki je upravnemu odboru predstavil svojo vizijo in strategijo dela v prihodnje. Ta pa se, kot pravi Cizej, v celoti ujema z vizijo kluba.

LEA KOMERIČKI

Odločno bodo napadli Hamburg

Gorenje v igri za prvo mesto v predtekmovalni skupini

Rokometaši velenjskega Gorenja ostajajo na vrhu lestvice skupine A pokala EHF. V 4. krogu so doma premagali švicarski Pfadi Winterthur s 30:26. To je bila njihova tretja zmaga, edini poraz so doživeli v gosteh proti Hamburgu, ki ga bodo gostili v soboto, ko se po daljšem času obeta polna Rdeča dvorana. Tokrat je bilo gledalcev več kot tisoč. Videli so dober prvi polčas svojih ljubljencev (15:11), predvsem za voljo odlične obrambe.

Nadaljevanje je bilo slabše, vztrajni Švicarji, pri katerih se je razigral nizki, a hitri in skočni Kevin Jud, so se kar petkrat približali na dva gola zaostanka. V ključnih trenutkih se je izkazal Marko Dujmovič s svojimi edinimi (tremi) goli.

Odbili nalete

Jasno je bilo, da bodo Švicarji zaigrali na vse ali nič, saj jim je le to tudi preostalo. Mario Šoštarčič je z desnega

V Rdeči dvorani je dvojni cepelin po podajah Skubeta in Šoštarčiča zaključil Marko Dujmovič, v Winterthurju (na sliki) pa je Gorenje odlično igro kronalo s podajo Nika Medveda Stašu Skubetu. V ozadju je Blaž Kleč.

krila vse svoje štiri gole dal v prvem polčasu: »Imajo nizke, a hitre igralce. Vse, kar nam je uspevalo v gosteh, ko smo slavili z devetimi goli razlike,

nam tokrat ni v celoti. Priborili smo si novi točki, kar je najbolj pomembno. Hamburg je na Norveško pripotoval na dan tekme zaradi težav

z letalom in tudi zato izgubil tekmo, tako da izid ni bil povsem realen pokazatelj. Mi si želimo prvo mesto v skupini in ga bomo odločno napadli.«

Trener Ivan Vajdl je bil precej zaskrbljen med tekmo, po njej pa mu je odleglo: »Na srečo smo znali odgovoriti na nalete gostov. Ob koncu smo si z nekaj obrambami vratarja Ferlina ustvarili varno razliko. Sobotna tekma ponuja tudi boj za prvo mesto. Vložek je velik. Hamburg se je krepko oddolžil Haslumu in prihaja k sebi.« Nato je v prvenstvu na pleča položil še Magdeburg.

Kot po maslu

Najboljša strelca sta bila s po šestimi goli Niko Medved in Staš Skube: »Gostje so sicer v uvodu tekme dvakrat povedli, kasneje smo prevzeli pobudo in jih držali na varni razdalji vsaj dveh golov. Strli smo jih sicer šele tik pred koncem. V državnem prvenstvu nam ne gre vse po željah, čeprav se ni pripetilo nič usodnega, v evropskem pokalu pa nam teče kot po maslu. S Hamburgom se da igrati. Tričetrt tekme smo vodili na severu Nemčije.

Njihova prva postava je še vedno odlična.«

Od šala do klobase

Tekmo je kot vselej ob robu igrišča spremljal direktor Gorenja Tomaž Juršič: »Vsekakor je bilo težje kot v Švici. Winterthur ni tako slab, kot je kazal rezultat s prve tekme. Mi smo bili tam zelo dobri, morda so nas tudi podcenjevali. Res je, polna dvorana se nam obeta. Želim si, da bi ljudje končno začeli ceniti to, kar fantje počnejo na igrišču. Niko Medved, Staš Skube, Mario Šoštarčič, Michal Szyba in ostali si zaslužijo širšo lokalno podporo. Velenjska publika je pač razvajena. Kultura kupovanja vstopnic je slovenska težava. V Nemčiji je drugače. Tam vsak kupi vstopnico, klubski šal, klobaso in pivo!« Za slednje bo treba spremeniti zakon, ki pa mu nasprotuje nazadnjaki.

DEAN ŠUSTER
Foto: MARKO OŠTIR

Celjske košarkarice po drugi naslov

Najboljše z »Jadrana« vabijo v dvorano Gimnazije Celje – Center

Organizator zaključnega turnirja ženske košarkarske Jadranske lige bo Athlete Celje. Benetke so se morale odreči kandidaturi, saj imajo težave z zasedenostjo svoje dvorane. V Celju se bodo v soboto in nedeljo predstavile najboljše štiri ekipe v letošnji sezoni Jadranske lige, ko bo boj za naslov prvaka poslastica.

Podgoriška Budućnost, Reyer iz Benetk, Radivoj Korač in domači Athlete bodo poskušali stopiti na vrh, kjer je prostor le za eno ekipo. Sobotna polfinalna para sta Radivoj Korač – Budućnost (17.15) in Athlete – Reyer (19.30).

Italijanke favoritinje

Celjski klub je eden od ustanoviteljev Jadranske lige in z območja nekdanje skupne države edini klub, ki je v tem tekmovanju odigral vseh 14 sezon. Celjanke so osvojile prvo izvedbo lige (sezona 2001/02), ko so v finalu v dvorani Baldekin v Šibeniku premagale domačinke, takratne hrvaške prvakinje. Knežje mesto bo deveto mesto, ki bo gostitelj zaključnega turnirja. Glavni favorit za naslov je Reyer, bivši evroligaš in udeleženec pokala Fiba. V močnem domačem prven-

stvu zaseda četrto mesto, v Jadranski ligi pa si želi priti do naslova.

Še okrepljene Benečanke

Posledično se je pred ključnim delom sezone Reyer še dodatno okrepil. Ima štiri tujke. Slovaška reprezentantka Marie Ružičkova je nekdanja soigralka (Familia Schio) celjske kapetanke Erkičeve, Romunka Aleksandra Mandache je prav tako izkušena reprezentantka, glavni pa sta Američanka Shanon Mcalium in Jamajčanka Aneika Henry, zadnja okrepitev, ki je igrala v najmočnejši ameriški ligi in je eden najboljših centrov v Evropi. Celjanke so se sicer z Reyerjem že pomerile. Tekmi sta bili v sezoni 2003/04 v pokalu Fiba. Prvo tekmo je nasprotnik v Celju dobil z 80:70, v Benetkah pa so Celjanke slavile s 63:53. Na obeh tekmah je bila najboljša Daliborka Jokič, dolgoletna reprezentantka, ki je potem uspešno igrala prav za Reyer.

S podporo do finala?

V celjskem taboru razumljivo spoštujejo absolutnega favorita, a se obenem zavedajo, da bo polfinalna tekma le ena in da bo odločala dnevna forma, a tudi podpora s tribun. Zato je mogoče prav vse. Že

Ker Marica Gajić še čuti posledice poškodbe, bo največ odvisno od učinka Maje Erkič (z žogo) in Eve Lisec.

več kot teden se zasedba trenerja Damirja Grgiča in njegovega pomočnika Žaneta Bortka pripravlja na polfinale, ki lahko Athleteu prinese ogromno. »Igralke in trenerji smo izjemno veseli in ponosni, da bo zaključni turnir gostil naš klub. Ekipe Reyerja že od začetka lige velja za prvega favorita tekmovanja. Z nakupom WNBA-zvezdnice Aneike Henry so jasno nakazali svoje ambicije v tem tekmovanju. Mi bomo skušali izkoristiti prednost domačega igrišča, presenetiti Italijanke in se uvrstiti v finale. Prepričan sem, da nas v Celju čaka pravi praznik ženske košarke, zato že zdaj vabim vse ljubitelje košarke, da se nam pridružijo in si v živo ogledajo

najboljše košarkarice,« je dejal Trboveljčan Grgič.

Pomoč Gajićeve

Celjanke so v domačem prvenstvu na 17. tekmi vpišale 17. zmago. S 109:62 so v gosteh nadigrale Maribor. V pravem trenutku so prišle na zelo visoko raven forme. Tudi Marica Gajić se je po poškodbi dokončno, predvsem pa uspešno vrnila in dosegla 16 točk. »Pričakovali smo, da Marica ne bo »prava«, saj je bila odsotna precej časa, a ko stopi na igrišče, vnese v ekipo samozavest, kar je zelo pomembno,« je pristavil Grgič. V drugem polfinalu je Budućnost favoritinja proti prvaku pretekle sezone Radivoju Koraču. V ekipi ima dve

Američanki, dve Srbkinji ter reprezentantke Črne gore. Beograjčanke igrajo na krilih reprezentantke Srbije Sandre Mandić in reprezentantke BiH Tamare Kapor. Ob njiju je še vrsta reprezentantk mlajših selekcij Srbije.

Super sezona

Celjske košarkarice so v tej sezoni doživele le en poraz, razveselile pa so se že naslova pokalnih prvakinj. Zdaj lahko svojim privržencem postrežejo še z enim uspehom, seveda če se jim bo konec tedna vse

Po sobotnih polfinalnih tekmah bo v nedeljo ob 15.30 tekma za 3. mesto in ob 18.00 še finalni obračun. V Celju bosta tudi zaključna turnirja tretje sezone kadetske Jadranske lige, ko bodo nastopile ekipe Grosbaske, Jedinstva iz Tuzle, Triglava in Maribora, ter prve sezone pionirske Jadranske lige, kjer so se na zaključni turnir uvrstile hrvaške ekipe Medveščak, Croatia 2006 in Vodice ter Jedinstvo.

sestavilo. Med igralkami in v strokovnem štabu vlada pozitivna nestrpnost. »Ponosni smo, da bomo gostili turnir. Ta bo odličen uvod v mladinsko evropsko prvenstvo, ki ga bomo v Celju pripravili poleti. Kljub temu da za organizacijske priprave nismo imeli ravno veliko časa, sem prepričan, da bomo turnir izpeljali na visoki ravni in da se bodo najboljše košarkarice z območja nekdanje Jugoslavije in Italije v našem mestu dobro počutile. Verjamem tudi, da bodo gledalci napolnili dvorano,« je prepričan podpredsednik ŽKK Athlete Borut Kop. Vstopnine ne bo, obeta se pester spremljevalni program.

MITJA KNEZ
Foto: SHERPA

Pred Celjem so zaključni turnir gostili Šibenik (2002, 05, 11), Gospić (2004, 08, 10), Novi Sad (2006, 13), Sarajevo (2003), Sofija (2007), Bijelo Polje (2009), Zenica (2012) in Podgorica (2014).

V dosedanjih 13 sezonah mednarodnega regionalnega tekmovanja so bili zmagovalci: Šibenik (2005, 06, 08, 09, 11), Gospić (2004, 10), Partizan (2012, 13), Athlete (2002), Željezničar Sarajevo (2003), CSKA Sofija (2007) in Radivoj Korač (2014).

NA KRATKO

Tudi sestrski finale

Maribor: Na državnem prvenstvu so kar devet naslovov osvojili predstavniki judo kluba Z'edežele Sankaku Celje. Večina lanskih prvakov je ubranila naslov, nekaj pa je bilo tudi presenečenj. To velja zlasti za kategorijo do 60 kg, v kateri je mladi David Štarkel v finalu presenetil večkratnega

prvaka in klubskega sotekmovalca Matjaža Trbovca. Prvaki so še Adrian Gomboc, Rok Drakšič in Mihael Žgank ter Petra Nareks, Tina Trstenjak, Anka Pogačnik, Ana Velenšek in tudi Lucija Polavder, ki je v najtežji kategoriji po četrti operaciji levega kolena in vidno vitkejša uspešno nastopila in se veselila novega naslova. Poleg Trbovca so druga mesta osvojili Rok Plešnik, Aja Gačnik Zupanc, Jožica Svečak in Klara Apotekar, ki je premoč morala priznati sestri Ani Velenšek.

Lucija Polavder

Izgubile formo

Nova Gorica: Mladim odbojkaricam Braslovč je kar precej pošla sapa. Niso se uspele uvrstiti v polfinale državnega prvenstva. V tretji, odločilni tekmi četrtfinala končnice so izgubile pri Go Volleyju s 3:0. Osvojile so 22, 20 in v tretjem nizu celo 25 točk, potem ko so napravile set žogo in možnost za podaljšanje dvoboja. Vsekakor je čas na njihovi strani, obenem pa strah pri vodstva kluba, da se bodo mlade igralke razpršile po Sloveniji.

Poškodba Janežiča

Praga: Na 33. atletskem evropskem dvoranskem prvenstvu je bila v polfinalu na 60 m ovire 13. Marina Tomič (Kladivar), 16. pa Maja Mihalič (Velenje) na 60 m. Luka Janežič (Kladivar) je dosegel celo tretji čas kvalifikacij na 400 m (46,98), potem pa v polfinalu zaradi poškodbe ni nastopil. Vsi ostali so izpadli v kvalifikacijah. Nina Djordjevič (Velenje) je bila 13. v skoku v daljino, Robert Renner 15. v skoku s palico, na 800 m pa 35. Lucijan Zalokar (oba Kladivar). (DŠ)

Luka Janežič

radio celje

Za vašo popolno obveščенost

VSAK PONEDELJEK od 10.15 do 11.45

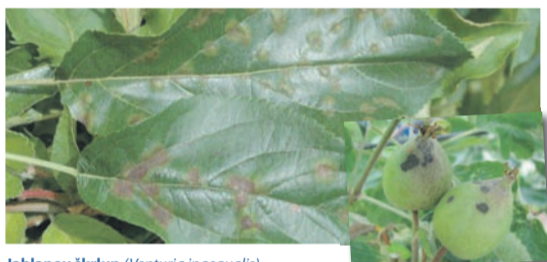
PONEDELJKOVO ŠPORTNO DOPOLDNE

DUOPACK
Za prvi sadjarjev korak...

Cuprablau Z

Šklrup je najpomembnejša bolezen jablan in hrušk.

Gliva (*Venturia inaequalis*) povzročiteljica boleznih prezimi v odpadlem listju.

Jablanov šklrup (*Venturia inaequalis*)

V prvi dekadi meseca marca je čas za prvo škropljenje koščičarjev, saj glive iz rodu (*Taphrina*) povzročajo boleznih koščičarjev, najbolj znana je breskova kodravost (*Taphrina deformans*), ki brste okuži takoj, ko se le ti pričnejo odpirati, pogosto se srečamo tudi z rožičavostjo češpelj (*Taphrina pruni*).

3,5 kg/ha	3 kg/ha	2,5 kg/ha
B	C ₃ - mišje uho	D

Prvo škropljenje breskev in ostalih koščičarjev opravimo s pripravkoma Cuprablau Z v 0,8% (800 g/100 L vode) koncentraciji ali Cuprablau Z ultra v 0,6% koncentraciji (600 g/100 L vode), ko se pričnejo odpirati konice luskolistov. Istočasno pripravka Cuprablau Z ali Cuprablau Z ultra zatirata tudi glivo, ki povzroča listno luknjičavost koščičarjev (*Stigmia carpophila*).

Rožičavost češpelj (*Taphrina pruni*)Breskova kodravost (*Taphrina deformans*)Listna luknjičavost koščičarjev (*Clasterosporium carpophilum*)

FRUTAPON

Vsebuje:

PARAFINSKO MINERALNO OLJE 980 g/kg

Frutapon se lahko uporablja za tretiranje sadnega drevja med mirovanjem do razvojne faze mišjega ušesa (C₃ - D) za zatiranje: kaparjev (*Coccina*), malega zimskega pedica (*Operophtera brumata*) in za zatiranje zimskih jajčec rdeče sadne pršice (*Panonychus ulmi*), listnih uš (Aphididae) in jablanove bolšice (*Psylla mali*) v:

- 4% koncentraciji (400 ml na 10 L vode) za jabolane, hruške in drugo pečkato sadje,
- 3% koncentraciji (300 ml na 10 L vode) za koščičasto sadje.

Zimska jajčeca rdeče sadne pršice

Odrasle samice rdeče sadne pršice (*Panonychus ulmi*)Zelena jablanova uš (*Aphis pomi*)Kaparji (*Coccina*)

Strokovno svetovanje:

- Nande Osojnik tel.: 031 504 512 / nande.osojnik@cinkarna.si

Prodaja:

- Industrijska prodajalna tel.: 03 427 62 60 / 03 427 62 61

Panorama

NOGOMET

1. SL, 23. krog: Celje - Maribor 0:2 (0:1); Mendy (45), Ndiaye (84), Olimpija - Rudar 0:0, Gorica - Radomlje 0:0, Domžale - Krka 2:1 (1:1), Zavrč - Koper 2:1 (1:0). 21. krog: Celje - Krka 2:1 (1:1); Bajde (11), Omorgie (58); Fuček (27).

MALI NOGOMET

1. SL, 16. krog: Velike Lašče - Dobovec Pivovarna Kozel 2:4 (2:1); Lojen (7, 32), Kroflič (35), Mordej (38). Vrstni red: Dobovec 40, Litija 36, Oplast 32, Maribor 31, Sevnica 22, Puntar 21, Extrem 18, Bronx 12, Benedikt 9, Velike Lašče 8.

KOŠARKA

1. SL, 20. krog: Zlatorog - Elektra 87:76; Zagorac 22, Lapornik 20, Jovanovič 11; Cohn 21, Fifolt, Čebašek 14, Hopsi - Maribor 105:68; Atanacković 17, Mikulič 16, Godler 15; Kayembe 27, Helios - Rogaška 95:87; Močnik 27; Dimec, Bubnič 19, Ferme 12, Tajfun - Krka 68:61; Bratož 19, Zimič 15, Clark 11; Wangmene 18. Vrstni red: Tajfun 37, Zlatorog 31, Grosbasket 30, Krka, Rogaška 28, Šenčur, Hopsi 27, Helios, Portorož 25, Maribor 24, Elektra 18.

2. SL, 16. krog: ECE Celje - Terme Olimia 66:83; Babič 13, Krasniči 12, Brolih 11; Kavgič 22, Spešič 12, Štruc 11. Vrstni red: LTH Castings, Terme Olimia 29, Lastovka 27, Kolpa 26, Parklji, Slovan 25, Triglav 24, ECE Celje, Plama Pur 23, Hrastnik 20, Litija 19, Ajdovščina 18.

1. SL (ž), 17. krog: Maribor - Athlete Celje 62:109; Drozg 18; Erkič 20, Dojkič 18, Gajič 16. Vrstni red: Athlete 34, Triglav, Grosbasket 29, Maribor 23, Konjice 20, Domžale 18.

ROKOMET

1. SL, 19. krog: Slovenj Gradec - Celje Pivovarna Laško 23:35 (10:16); Šol 7; Janc, Ivič 6, Zarabec 5. Vrstni red: Celje 38, Gorenje 36, Maribor 31, Trimo 28, Ribnica 23, Krka 19, Ormož 18, Loka 17, Slovenj Gradec 16, Slovan 14, Izola 9, Sviš 8, Sevnica 7, Krško 2.

Pokal EHF, skupina A, 4. krog: Gorenje - Wintert-

hur 30:26 (15:11); Skube, Medved 6, Szyba 4; Jud 7. Vrstni red: Gorenje, Hamburg 6, Winterthur, Haslum 2. (MiK)

Športni koledar

Petek, 13. 3.

MALI NOGOMET

1. SL, 17. krog: Dobovec - Sevnica (20).

KOŠARKA

1. SL, 21. krog, Domžale: Helios - Hopsi (19).

ROKOMET

1. SL, 20. krog: Ormož - Celje Pivovarna Laško (19).

Sobota, 14. 3.

NOGOMET

1. SL, 24. krog, Velenje: Rudar - Krka (16).

2. SL, 16. krog: Dob - Šmartno 1928 (16).

KOŠARKA

1. SL, 21. krog: Rogaška - Zlatorog, Šoštanj: Elektra - Portorož (19).

2. SL, 17. krog, Podčetrtek: Terme Olimia - Plama Pur (18), Kolpa - ECE Celje (20).

Jadranska liga (ž), zaključni turnir, polfinale, Celje: Athlete - Reyer (19.30).

ROKOMET

Pokal EHF, skupina A, 5. krog, Velenje: Gorenje - Hamburg (20.30).

1. SL (ž), 17. krog: Velenje - Ajdovščina (16).

Nedelja, 15. 3.

NOGOMET

1. SL, 24. krog: Radomlje - Celje (15).

2. SL, 16. krog, Kidričevo: Aluminij - Dravinja (15).

ROKOMET

1. SL (ž), 17. krog, Maribor: Branik - Zelene Doline Žalec (16).

Sreda, 18. 3.

KOŠARKA

1. SL (ž), 18. krog, Celje: Athlete - Triglav (20).

ROKOMET

1. SL, 21. krog: Celje Pivovarna Laško - Izola (18), Ivančna Gorica: Sviš - Gorenje (19).

Pomlad na cestah

S 15. marcem se na slovenskih cestah konča zimska sezona. V prometni zakonodaji je omenjena kot čas, ko je za vsa motorna vozila obvezna uporaba zimske opreme. Vendar pazljivo, zimska oprema vozil je nujna tudi po tem datumu, v kolikor so na cestah zimske razmere, zato je morda bolje kot predpis upoštevati vremensko napoved, če bo morda obljubljala še kakšno sneženje.

Toda mnogi upajo, da snega ne bo več, kar se kaže tudi v že povečanem številu motoristov na cestah. Vendar policisti opozarjajo na to, da ceste še niso popolnoma prilagojene za motoriste, saj vzdrževalci povsod še niso očistili pesek s cestišč. Zaradi posipavanja v zimski sezoni so namreč na cestah še vedno ostanki peska, pluzenje in zimsko čiščenje pa sta ponekod ceste še dodatno uničila.

Tudi popravila le-teh se bodo vzdrževalci morali

lotiti v prihajajočih tednih. Udarne jame so namreč zelo nevarne za vse udeležence v cestnem prometu. Do sanacije pa na cesti velja tako za motoriste, kolesarje in tudi za voznike večja previdnost. Treba pa je tudi vedeti, da morajo predvsem motoristi pred prvo spomladansko vožnjo oceniti in poskrbeti za psihično in fizično kondicijo ter pregledati svoje motorno

kolo. Pri tem ni dovolj le pogled na profil zadnje pnevmatike, preveriti je treba tudi starost pnevmatik, zavorni sistem z zavorno tekočino, svetlobna telesa, pa tudi ostale mehanske dele. Še najbolje je, če pred sezono motoristi odpeljejo na servis – tako si zagotovijo brezskrbnost, brezskrbnost in varnost.

Foto: arhiv NT (SHERPA)

Strokovnjaki svetujejo, da redno pregledujete tudi tlak v pnevmatikah. Pregled naj bi bil pred vsako daljšo vožnjo in kadar se vam zazdi, da vožnja ni več popolnoma zanesljiva oziroma imate občutek, da je v pnevmatiki premalo zraka.

Preden zamenjate zimske gume z letnimi, preverite, ali imajo profil v skladu s predpisi ali pa so že preveč dotrajane, da bi z njimi lahko varno vozili.

Nekateri se vse leto vozijo z zimskimi gumami, vendar se te v toplejših dneh veliko hitreje obrabijo, vožnja pri višjih hitrostih pa je glasna.

Bremont

Damjan Brečko s.p.
Zagrad 12j, 3000 Celje
Tel.: 041 691 893
bremont@amis.net
www.bremont.si

Montaža:

- ▲ strojnih inštalacij
- ▲ toplotnih črpalk
- ▲ peči na pelete in polena
- ▲ solarnih sistemov
- ▲ plinskih kondenzacijskih peči

ZANESLJIV PARTNER

VULKANIZACIJA
MULEJ
AVTOPRALNICA

KARTON ZVESTOBE: 10. PRANJE ZASTONJ

STROJEPLASTIKA

PRAŠNO BARVANJE VSEH VRST KOVIN:

gsm:
041 741 094
www.strojeplastika.si

INSTALACIJE VERHOVŠEK

Z vami že 20 LET.

IZVEDBA VODOVODNIH IN CENTRALNIH NAPELJAV TER SANACIJA KOPALNIC

INSTALACIJE VERHOVŠEK d.o.o. Prožinska vas 34/d, Štore, gsm: 041 682 907

Kupon za 25 EVROV
Pri naročilu storitev nad 500 evrov

AVTOMEHANIKA

- PRIPRAVA VOZILA ZA TEHNIČNI PREGLED
- SERVIS VOZIL - VULKANIZACIJA
- POPRAVILNO IN ZAMENJAVA IZPUŠNIH SISTEMOV

Bojan Kovač, s.p.
Cesta v Debro 1, 3270 Laško
040 22 30 95,
03/ 734 26 61

HITRO, KVALITETNO in UGODNO!

AK

ASFALTKOVAČ

ASFALT KOVAČ D.O.O.,
PLANINA PRI SEVNICI 47 A,
3225 PLANINA PRI SEVNICI

T: +386 3 7491 031
F: +386 3 7491 032
E: ASFALT.KOVAC@SIOL.NET

OPTIKA Teržan

MARJAN TERŽAN, s.p.
Mariborska 54
p.p. 1013, 3102 CELJE
Tel.: 03/491-38-00, Fax: 03/491-38-01

DELOVNI ČAS: delavniki od 8.00-18.00, sobota od 8.00-12.00

10% popust ob nakupu korekcijskih in sončnih očal

CENJENE STRANKE V OPTIKI TERŽAN VAM NUDIMO:

- STROKOVNI PREGLED VIDA ZA OČALA
- KVALITETNA STEKLA IN OKVIRJE ZA KOREKCIJSKA OČALA
- STROKOVNI PREGLED ZA KONTAKTNE LEČE
- KVALITETNE KONTAKTNE LEČE
- ČISTILA ZA KONTAKTNE LEČE
- SONČNA OČALA PRIZNANIH PROIZVAJALCEV

POSEBNOST: LASTEN PARKIRNI PROSTOR ZA STRANKE OPTIKE

CVETLIČARNA IN DARILNI BUTIK

NATAŠA

Nataša Hribernik s.p.
Poslovne enote: Kalobje-Šentjur-Celje
Kontakt: 031-363-506 in 031-302-666
03/ 746-13-80 in 03/ 995-99-64

PRI UREDITVI GROBOV, DELO BREZPLAČNO!

ŠIVILJSKI SERVIS FLIKCA

Ul. M. Grevenbroich 9,
Nova vas, 3000 Celje
www.siviljskiservisflickca.com
Tel.: 031 843 029

KRAJŠANJE HLAČ že od 5 EUR dalje

"EKSPRES" POPRAVILA

POPOLNI SERVIS TEKSTILNIH IN USNENIH OBLAČIL

NOVO: Pe Laško
tel.: 031 288 908

DELOVNI ČAS: pon. - pet.: od 8. do 18. ure; sob.: od 8. do 13. ure

Če želite oglaševati v rubriki vsi naši mojstri, pokličite **031 692 860**

Umrla je naša upokojena sodelavka

ŠTEFANIJA POČIVAVŠEK

zaposlena kot pomivalka steklovine na takratnem oddelku za klinično kemijo in biokemijo

Ohranili jo bomo v lepem spominu.

Splošna bolnišnica Celje

ZAHVALA

Zapustil nas je naš dragi

FRANC BRANKO TOMINŠEK

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, darovali cvetje, sveče in za svete maše ter nam izrazili sožalje. Posebej se zahvaljujemo sosedu Zvonetu Jutriši za nesebično pomoč.

Iskrena hvala cerkvenemu pevskemu zboru Teharje za odpete žalostinke, zahvala tudi gospodu župniku za opravljen cerkveni obred.

Žalujoči svojci

V SPOMIN

13. marca mineva leto dni, kar nas je zapustila draga

HERMINA TOVORNIK

iz Lok pri Planini

Hvala vsem, ki jo ohranjate v lepem spominu.

Žalujoči vsi njeni

Kako boli in duša trpi, ko od bolečine usihajo življenjske moči, veš ti in vemo mi, ki smo bili ob tebi zadnje dni.

ZAHVALA

Ob smrti dragega moža, očeta, starega ata in tasta

RUDOLFA PAVLIČA

iz Lokavca 6 pri Rimskih Toplicah
(31. 3. 1921 – 2. 3. 2015)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Zahvala za vsa izrečena sožalja in sveče. Posebna zahvala gospodu župniku Klemnu Jagru in pevcem za lepo opravljen mašni obred, govorniku Andreju Mavriju za ganljive besede slovesa, trobentaču Marku, praporščakom, Društvu upokojencev Rimske Toplice, KO ZB Rimske Toplice in RK Rimske Toplice. Še posebej se zahvaljujemo socialnim oskrbovalkam CSD Laško, patronažnim sestram, sodelavcem Surovine Maribor in pogrebni službi Komunale Laško. Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: žena Zora, sin Ivan, vnuka Rudi in Damjana ter snaha Olga

ZAHVALA

Srce je omagalo, tvoj dih je zastal, a nate spomin bo večno ostal.

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi dragega moža, očeta, dedka, tasta, brata, strica in dobrega sosedu

VITOMIRJA ČAVŠA

iz Loke pri Žusmu
(22. 3. 1931 – 23. 2. 2015)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom, družinama Sinkovič in Veber ter znancem. Hvala sodelavcem kolektiva Kavis Livarna Štore in kolektivu vezalnice Steklarne Rogaška ter Cvetličarni Majda, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani, izrekli besede tolažbe, darovali cvetje, sveče in za svete maše ter ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Hvala gospodu župniku Martinu Tonkoviču za opravljen cerkveni obred, pogrebni službi Gekott za organizacijo pogreba, pevcem za odpete žalostinke, trobentaču Mateju Mastnaku za odigrano Tišino in govorniku gospodu Franciju Hrovatiču za ganljive besede slovesa.

Žalujoči njegovi najdražji

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega tatija, ata in pradedka

MILANA MEDVEŠKA

s Ceste na Ostrožno 26 v Celju

se iskreno zahvaljujemo vsem prijateljem in dobrim sosedom, posebej še Mateju in Cvetki Pirnat za nesebično pomoč v težkih trenutkih. Hvala tudi prim. dr. Žmavcu ter patronažni in negovalni službi ZD Celje. Hvala gospodu župniku Srečku Hrenu iz cerkve svetega Duha za opravljen obred.

Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti in nam ob izgubi ljubljene osebe z vzpodbudnimi besedami lajšali te zelo težke trenutke. Hvala vsem!

V globoki žalosti vsi njegovi najdražji

OKRASNE ciprese, velikost 80, 90 cm, prodam. Telefon (03) 5763-258. 628

BALE, silažne, suhe, okrogle in koruzo za krmo, prodam. Telefon 041 763-478, Celje. 643

SENO v rinfuzi in v okroglih balah, žganje in humus za rože prodam. Telefon 5778-415. 655

NIKIFERANJO KEDER, S.P.

DOLORES astrologinja

090 64 30

cena pogovora za minuto je 1,99 EUR oz. po cenu vašega operaterja

VEČJO količino oluščenih posušenih orehov, cena 7 EUR/kg, prodam. Telefon 051 216-129. 656

SLADKO seno v kockah, okolica Laškega, prodam. Telefon 051 228-922. 648

PODARIM

HLEVSKI gnoj, okolica Frankolovega, podarim. Informacije 031 705-771.632

OSTALO

PRODAM

SUHA bukova drva, možnost razreza in dostave, prodam. Telefon 031 709-745. 59

SUHE hrastove plohe, debelina 42 mm, primerne za stopnice, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 040 161-319. 527

ALU platišča z gumami Kleber, 195 x 65 x R15, za vozilo Golf 5 in alu platišča z letnimi gumami Hankook, 175 x 65 x R14, za hyundai getz, prodam. Telefon 031 625-384. 633

DOMAČE izdelane koše, različne velikosti in večjo količino sena v kockah prodam. Telefon 051 351-032. 532

LESENA garažna vrata, 220 x 200, za 20 EUR in šesti žaluzij za balkonska vrata in okna, prodam za 60 EUR. Telefon 031 533-112, 031 741-508. 547

JARKICE na začetku nesnosti, rjave, črne, bele leghorn, cepljene proti vsem kužnim boleznim, dnevno sveža jajca, rjava in bela ter vse vrste visoko kakovostne perutninske krme prodajamo vsak delavnik na farmi Roje pri Šempetru. Sprejemamo naročila za enodnevne in 5-tedenske piščance za dopitanje. Večje količine tudi dostavimo. Telefon (03) 700-1446. 557

GORDANA astrologinja

jasnovidnost BIOTERAPIJE

GSM 041 404 935

Društvo Kramun, Šarvanova 7, Celje

PLATIŠČA z letnimi gumami, malo voženimi, velikost 195/65-15, za mercedes, prodamo. Cena po dogovoru. Telefon 041 763-098. 606

GUME Fulda, za corso, astro, na alu platiščih, 14 col, letne, prodam. Telefon 031 668-107. 623

SEJALNICO Olt za koruzo, dvoredno, pajek Sip 350, tračni obračalnik Sip in ležečo tehtnico, 300 kg, prodam. Telefon 041 261-676. 620

Ženitna posredovalnica ZAUPANJE

Veliko osamljenih moških čaka na vas.

Tel.: 031/836-378 031/505-495

Leopold Orešnik s. p., Dolenja vas 85, Prebold

VEČJO količino suhega sena, baliranega v kocke, po 1,60 EUR in suha bukova drva prodam. Telefon 041 271-038. 624

ALU platišča z letnimi pnevmatikami Continental, 205 x 60 x R16 92 H, za renault scenic, prodam. Telefon 031 625-384. 633

INVALIDSKI skuter in voziček, oba nova, električna in primerna za starejše, ugodno prodam. Lahko dostavim. Telefon 041 517-900. p

KOSTANJEVE kole za pašnik prodam. Informacije po telefonu 070 744-487. p

GORSKO kolo na prestave in enofazni elektro motor, 1.410 obratov, prodam. Telefon (03) 5732-034. 649

ZAPOSILITEV

NATAKARICO za strežbo v lokalni zaposlim. Darko Turnšek, s. p., Opekarniška 15 a, Celje, telefon 041 708-196. 569

RAZNO

POSJILJA za zaposlene in upokojence! Izplačilo gotovine takoj. Posjilo lahko vračate s položnicami (tudi za osebe z nižjimi dohodki). Info-kredit, d. o. o., Mariborska cesta 86, Celje, telefon 059 226-600, 051 886-600. n

ŽELIM spoznati žensko za prijateljsko druženje in preživljanje prostega časa, moški, star 63 let. V najem oddamo dvosobno stanovanje. Telefon 070 396-627. 645

Nostalgija Radia Celje pesmi petdesetih, šestdesetih, sedemdesetih in osemdesetih let

Včeraj najboljši danes najlepši...

VSAKO SREDO od 5. do 9. ure 100.3 | 95.9 | 90.6 MHz

18.00 Kulturni dom Polzela M. Tomašič: Češpe na figi komedija v izvedbi KD Brce, Gabrovica pri Komnu
PONEDELJEK, 16. 3.
8.00 Pošta Žalec 150 let Pošte Žalec odprtje filatelistične razstave
17.00 Dom sv. Jožefa Celje Pogovori o življenju in smrti vodita: Metka Klevišar in Julka Žagar
17.00 Glasbena šola Rista Savina Žalec Nastop učencev tolkal
17.00 Knjižnica Velenje Tulipan otroško ustvarjalno delavnico vodi Vesna Gaber Podhovník
17.00 Knjižnica Velenje Ura pravljic v srbskem jeziku otrokom od 3. leta bo pripovedovala Daliborka Vladušić
17.30 Osrednja knjižnica Celje Češka, Slovaška in Zg. Avstrija potopisno predavanje Igorja Fabjana
18.00 Knjižnica Rogaška Slatina Na valovih sreče in pogube, kraljica Barbara Celjska dr. Zlatka Rakovec Felser bo v pogovoru z Ano Četkovič Vodovnik predstavila podobo enega izmed najpomembnejših ženskih likov evropskega prostora
18.00 Center starejših - Hiša generacij Laško Mandale - preplet niti odprtje razstave
19.30 Dom II. slovenskega tabora Žalec Cvetje v jeseni izviren slovenski muzikal
TOREK, 17. 3.
16.00 Thermana Laško Vrtec poje revija vrtečevskih zborov
17.00 RITS Celje Predavanje o pomočeh in izcelitvah po duhovni poti s pomočjo učenja Bruna Groeninga
17.00 Glasbena šola Rista Savina Žalec Mesečni nastop učencev iz razreda Nine Baša in Melite E. Villasanti
17.00 POŠ Vrh nad Laškim Pomlad v sliki delavnica z laškimi likovniki
17.00 Knjižnica Šentjur Ura pravljic
17.00 Knjižnica Velenje Ura pravljic v angleškem jeziku otrokom od 5. leta dalje bo pripovedovala Romana Bonno
17.00 Knjižnica Velenje Teden možganov predava: psihologinja Lea Kristan
18.00 Velenjski grad Fadil Krupić-Beli z gostom se bo pogovarjal Damijan Kljajič

VSAKOMUR PRAVO

Brezplačno pravno svetovanje

vsako drugo soboto v mesecu, od 10. do 14. ure,
v prostorih odvetniške družbe Maček, Prešernova ulica 27, Celje

Vsak ima pravico do pravnega nasveta!
www.vsakomurpravo.si

19.00 Knjižnica Laško Leonida in Albert Mrgole: Izštekani najstniki vzgojno predavanje
19.00 Knjižnica Velenje Rodoslovno srečanje srečanje bo vodila Marija Skrt
19.19 Knjižnica Velenje Pravljčni večer za odrasle glasbeni gost: Rok Tadej Brunšek
19.30 Narodni dom Celje Celjski godalni orkester koncert; solist: Lev Pupis, saksofon
19.30 SLG Celje Slawomir Mrozek: Policaji abonma po posebnem razporedu in izven
19.30 Dom II. slovenskega tabora Žalec Cvetje v jeseni izviren slovenski muzikal
19.30 Dom kulture Velenje Bužec on, bušca jst monokomedija Saše Pavček
SREDA, 18. 3.

16.15 Osrednja knjižnica Celje Roševi dnevi odprtje razstave literarnih glasil slovenskih osnovnošolcev
16.30 in 19.00 Dom kulture Velenje Pozdrav pomladi območna revija otroških in mladinskih pevskih zborov
17.00 Glasbena šola Celje Roševi dnevi osrednja literarno- glasbena prireditve s podelitvijo nagrad
17.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku Mala gosencica lutkovna predstava v izvedbi Waldorfskega vrtca Celje
17.00 Knjižnica Velenje Ura pravljic otrokom od 3. leta dalje bo pripovedovala Vesna Gaber Podhovník
18.00 Kulturni dom Zarja Trnovlje Tomo Podsedenshek: Luka išče družino predstava za otroke v izvedbi otroške gledališke skupine Zarja Trnovlje

18.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec Območno srečanje otroških folklornih skupin
18.00 Kulturni dom Liboje Ob dnevu žena in materinskem dnevu proslava
18.00 Kulturni dom Rogatec Japonska potopisno predavanje Andreje Avberšek
18.00 Knjižnica Velenje Vera Bandalo, vabilo na klepet pogovor
18.30 Mohorjeva dvorana Celje Mohorski večer z Miranom Špelicem
18.30 Glasbena šola Rista Savina Žalec Javna produkcija
19.00 Narodni dom Celje Vesperae musicae predgovor in pogovor z umetniki
19.30 SLG Celje Slawomir Mrozek: Policaji abonma po posebnem razporedu in izven

19.30 Narodni dom Celje Vesperae musicae: Nova filharmonija koncert
19.30 Kulturni center Laško Okrogli muzikanti abonma mavrica polk in valčkov in izven
Društva vabijo
PETEK, 13. 3.
14.00 Pred Ipavčevo hišo v Zgornjem trgu Šentjur Tradicionalni rez potomke mariborske stare trte - modre kavčine
16.00 do 20.00 Thermana Park Laško Thermanina domača tržnica
SOBOTA, 14. 3.
8.00 do 12.00 Žalec Podeželska tržnica

8.00 Cankarjeva ulica Velenje Boljši sejem
8.00 Ploščad Centra Nova in Cankarjeva ulica Velenje Mestna tržnica
8.00 Knjižnica Velenje Zeliščarna: zeliščna posvetovalnica sejem z delavnicami
10.00 do 12.00 Krčma TamKoUčiri Celje Brezplačen irski zajtrk
10.00 Dvorana MČ Slavka Šlandra Celje Iniciativa mestni zbor predstavitve delovanja IMZ Maribor z željo, da se oblikuje IMZ Celje
16.00 do 20.00 Thermana Park Laško Thermanina domača tržnica

Gas Brass 2015

Festival trubaskih skupin

+ izbor skupine za tekmovalje na festivalu Guča

Sobota, 21. marec 2015, ob 19. uri
Dom II. slovenskega tabora Žalec

Vstopnice: TIC Žalec in kupikarto.si

17.00 Okrepčevalnica Puncer Celje Numerologija kot veda o življenju veganska večerja in predavanje z Alenko Škrabec
PONEDELJEK, 16. 3.
14.00 Mladinski center Velenje Središče mladih in otrok Velenje od ponedeljka do četrтка: učna pomoč, interaktivne, kuharske, ustvarjalne, glasbene delavnice, družabne in športne igre ...
TOREK, 17. 3.
15.00 do 18.00 Vila Mojca Velenje Bodi vesel igre, ustvarjanje, varstvo otrok ...
17.00 Društvo Srečališče Celje Čajanka o transmijski meditaciji predavanje; vodi: Mira Iskač
17.00 Kulturni dom Škofja vas Avdicija za novo mladinsko igro KD bratov Dobrotinšek Škofja vas vabi dekleta in fante med 12. in 18. letom
Dobrodelne prireditve
SOBOTA, 14. 3.
17.00 Kulturni dom Dobrna Naj posije sonce dobrodelni koncert za Gregorja Habeta

Razstave

Galerijski prostor Celjskega mladinskega centra: fotografška razstava Ulica; razstavljajo Alja Antič, Verena Zorenč in Katja Dernovšek, do preklca.

Galerija sodobne umetnosti in Likovni salon Celje: razstava Sharaku v interpretaciji sodobnih japonskih umetnikov, do 22. 3.

Likovni salon Celje: razstava Štirje letni časi, Fireman, doctor in Mr. With Silver Mercedes-Benz, Klemena Zupanec, do 15. 3.

Galerija Plevnik-Kronkowska Celje in Galerija AQ Celje: pregledna razstava Črno belo v barvah slovaškega slikarja Pavla Čanija, do 3. 4.

Galerija Niko Ignjatič Celje: razstava Skozi moje oči (Češpljin kompot), dijakinji 2. letnika Gimnazije Celje - Center, do 21. 3.

Kvartirna hiša Celje: slikarska razstava Izgubljeno s prevodom, Predraga Szilvassy, do 30. 3.

Galerija Železarskega muzeja Teharje: fotografška razstava Ivana Kolenka, Pustne maske, do 30. 3.

Galerija Volk Celje: prodajna razstava likovnih del iz stalne zbirke: olja na platno različnih avtorjev, do 31. 3.

Dom II. slovenskega tabora Žalec: razstava fotografij, Žalec 2014, dr. Borisa Skalina, do 30. 3.

Jakijeva hiša - Galerija Nazarje: razstava ukrajinskega akademskega slikarja Eduarda Belskyja, do 10. 4.

Muzej premogovništva Slovenije Velenje: razstava Jamske vile, skulpture Cirila Hočevarja, do 25. 3.

SEZNAM DOGODKOV MED 12. IN 19. MARCEM

OSREDNJA Knjižnica Celje

ČETRTEK, GLASBA-FILM
12. marec, Cikel o Stanleyu Kubricku: Izžarevanje ob 17. uri Predava Matic Majcen

ČETRTEK, KAVARNA MIŠKO KNJIŽKO
12. marec, Literarno-glasbeni performans Love Affair ob 18. uri Eva Kovač in Igor Bezget

PONEDELJEK, UNIVERZA ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE
16. marec, Potopisno predavanje Igorja Fabjana o Češki, Slovaški in Zgornji Avstriji

SREDA, 1. NADSTROPJE KNJIŽNICE
18. marec, Odprtje razstave osnovnošolskih literarnih glasil ob 16.15 V sklopu 18. Roševih dnevov

SREDA, KNJIŽNICA PRI MIŠKU KNJIŽKU
18. marec, Mala gosencica ob 17. uri Lutkovna predstava v izvedbi Waldorfskega vrtca

ČETRTEK, GLASBA-FILM
19. marec, Cikel Psihoanaliza in film ob 17. uri Predava dr. Dušan Rutar

zvočne slike kulture

Kalejdoskop

VSAK ČETRTEK OB 14.10 IN 19.15 radio celje

www.radiocelje.com 95.1 | 95.9 | 100.3 | 90.6 MHz

Podjetje NT&RC, d.o.o. opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost
Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,
telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.

Prokuristka: Anica Šrot Aužner

Naročnine: Vera Gmajner. Telefon: (03) 4225 171.
Sprejem naročnin po e-pošti: vera.gmajner@nt-rc.si

Mesečna naročnina je 9,50 EUR. Za tujino je letna naročnina 228 EUR. Številka transakcijskega računa: 06000 0026781320. Nendaročenih rokopiesov in fotografij ne vračamo.

Tisk: Delo, d.d., Tiskarsko središče, Dunajska 5, direktor: Bogdan Romih. Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 9,5% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK
V. d. odg. ur.: Tatjana Cvirn
Namestnica v. d. odg. ur.: Ivana Stamejčič
Oblikovanje: Minja Bajagič
Računalniški prelom: Igor Šarlah, Andreja Balja
Fotografija: Sherpa, Grupa
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si
E-mail tehničnega uredništva: tehnika.tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE
Odgovorna urednica: Bojana Avguštinčič
Namestnica odg. ur.: Tina Vengust
E-mail: radio@nt-rc.si.
E-mail v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO
Robert Gorjanc, Janja Intihar, Brane Jeranko, Lea Komerički, Saška T. Ocvirk, Špela Ožir, Jerica Potočnik, Simona Solinič, Dean Šuster, Tina Vengust
Tajnica uredništva: Tea Podpečan
Lektorica: Tanja Drolec

AGENCIJA
Opravlja trženje oglašnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Marketing: Marjan Brečko, Simona Brglez, Vojko Grabar, Maja Grabar, Vesna Lejič Mlakar, Kristina Suhel

Telefon: (03) 42 25 100
Fax: (03) 54 41 032, (03) 54 43 511
Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si

Ekipa Turistično-olepševalnega društva Ponikva je tudi letos poskrbela za varovanje rastišča velikonočnice na Boletini pri Ponikvi.

Do navadne jarice se iz Šentjurja podate 17 kilometrov južno proti Planini pri Sevnici. S ceste proti Sevnici zavijete proti Velikemu Javorniku ali Velikemu Koprivniku. (Foto: Robert Gajšek)

Rumeno-vijoličast šentjurski šopek

Pomlad naznanjata žlahtni ogroženi cvetlici jarica in velikonočnica

Letos je velikonočnica zgodnja. Prve zvončaste cvetove v vijolični barvi so na Boletini pri Ponikvi zasledili že konec februarja. Domačini so tudi letos poskrbeli za protokol dobrodošlice, ki bo naslednji mesec namenjen tudi vsem obiskovalcem. Na drugem koncu občine je Bohor pozlatila rumena jarica.

Velikonočnica ali kosmatinka, kot jo zaradi nežnih laskov ime-

nujejo, je pri nas zavarovana in uvrščena na seznam ogroženih rastlinskih vrst. Rastišče na Boletini v neposredni bližini središča Ponikve obsega skoraj dva hektarja površine in je največje od štirih znanih rastišč velikonočnice v Sloveniji. Hkrati je to eno od petih območij Nature 2000 v Sloveniji, zato je treba na njem v času cvetenja zagotoviti ustrezno varovanje. Na Boletini za to že več let skrbi-

jo člani Turistično-olepševalnega društva Ponikva. Tudi letos so napeli vrvi in ograjo ter postavili informacijsko hiško, a kot je pojasnil predsednik društva **Zlatko Zevnik**, se je vloga dežurnega v njej že pred časom spremenila iz čuvaja v informatorja. »Ljudje upoštevajo označbe in pazijo, da cvetic v preveliki vnemi ne bi pomendrali. Hkrati se zavedajo, da se teh rož ne sme trgati. Vsaj ob koncih tedna bodo obiskovalci lahko dobili dodatne informacije, kupili kakšen spominek in podobno.« V mesecu, kolikor cveti velikonočnica, se na Boletini običajno zvrsti približno 1.500 obiskovalcev od blizu in daleč. »Gostinske ponudbe tik ob travniku sicer ni, jo bodo pa gostje zagotovo našli na Ponikvi ali v bližnji okolici. Predvsem priporočamo, da parkirajo pri šoli in izkoristijo krasen

sprehod do rastišča,« je Zevnik še dodal prijazen nasvet.

Poseben botanični zaklad te dni odkrivajo tudi na Bohorju. V gozdovih Velikega Koprivnika in Velikega Javornika je namreč zacvetele navadna jarica. Gre za zelzato trajnico iz družine zlatičnic in je potencialno ogrožena ter uvrščena na rdeči seznam praprotnic in semenk. Po dosegljivih podatkih sta prav na Bohorju edini zanesljivi naravni rastišči navadne jarice pri nas. 15 centimetrov visoko trajnico so z Balkana prenesli po celi Evropi in je bila dobrodošla krasilka parkov in vrtov. V naravnih rastiščih je izjemno redka.

StO, foto: arhiv občine Šentjur

Med redkimi slovenskimi rastišči velikonočnice je na našem območju tudi Boč.

FOTO TEDNA

Čas je relativen in teče vedno samo naprej.

Foto: SHERPA

ZGODBE, KI JIH PIŠE ŽIVLJENJE

Iz sveta glasnosti v objem tišine

Glušost ni ovira, ovira je samo slišče nerazumevanje

Tretji marec je mednarodni dan skrbi za sluh. V Sloveniji je kar 150 tisoč ljudi, ki imajo okvarjen sluh. Slišči ljudje nikoli ne morejo povsem dojeti, kakšno je življenje v svetu gluhosti. Gluh človek ne sliši zvena melodije, narave, glasu svojih otrok. A to še ne pomeni, da je življenje v tišini ovira. Ovira je, kadar svet sliščih trči v svet gluhih z nerazumevanjem ali s predsodki. Družba bo morala stopiti korak bliže h gluhim in se od njih še marsikaj naučiti. Tudi tega, da gluhi veliko bolj začutijo sočloveka, saj jim ni dano slišati besed.

Sprejela nas je družina Kolar iz Celja. 53-letna Silva je zaradi nesreče oglušela pri devetih mesecih, njen 58-letni mož Miran je zaradi obolenja postal naglušnen pri sedmih mesecih. Skupaj sta že več kot 33 let. Zaljubila sta se ravno na srečanju ob mednarodnem dnevu gluhih v Celju. Rodili sta se jima dve hčeri, ki težav s sluhom nimata. 29-letna Romana je bila v času našega obiska v službi, s staršema in z 80-letno babico Justino, Miranovo mamo, nas je pričakala 31-letna Petra. Ker zelo dobro obvlada znakovni jezik za gluhe (kretnje, o. p.), je bila vezni člen v pogovoru med staršema in nami.

Glušost nikoli kot ovira

Prav prijetno nas je presenetil občutek, da v njihovi komunikaciji ni prav nobenih težav, saj na trenutke sploh ne uporabljajo kretenj. 80-letna Justina je sina ves čas vzgajala, kot da bi popolnoma slišal. »Takrat so mi dejali, naj uporabljava čim manj kretenj in naj se pogovarjam z njim normalno, da se bo navadil govora,« nam je dejala. In res. To se ji je več kot očitno obrestovalo. Kolar kljub temu da zelo slabo sliši, razume vse. Kretnje uporabi le v pogovoru z ženo. Ko ju vprašamo, ali sta težave s sluhom kadarkoli dojela kot oviro, odkimata. Toda pov-

sod brez težav ne gre, doda Petra. »Ko v trgovini opazijo, da se sporazumevata s kretnjami, je manj možnosti, da bo kdo vprašal, kaj potrebujeta, oziroma razumel, kaj želita vedeti.« Petra in Romana sta pogosto v pomoč tudi, kadar morata starša k osebnemu zdravniku. Kolar nam ob tem še pokaže vavčer, s katerim država gluhim omogoči možnost uradnega tolmača za znakovni jezik, če je za to potreba. Gre za »bonk« z opredeljeno vrednostjo in s katerim gluhi lahko najamejo uradnega tolmača. Gluhi izkoristijo to možnost za specialistične zdravniške preglede ali pri urejanju pomembnih dokumentov, kjer do nespo-razumov v komunikaciji ne sme priti. Miranu in Silvi pa ogromno pomagata obe hčeri, kadar takšno pomoč potrebujeta, saj sta se obe znakovnega jezika naučili že v otroštvu in ga spretno uporabljata.

Skoraj sta umrli

A težje je bilo včasih, ko sta bili hčeri še majhni. Takrat je bila v veliko pomoč pri vzgoji babica Justina. Spominja se hude nesreče, ki bi se lahko končala tragično. Leta 1997, ko sta bili vnučkinji pri njej na Kozjanskem, je eksplodirala plinska jeklenka, hiša pa je popolnoma zgorela. Babica in Petra sta bili hudo opečeni, kar je zahtevalo večmesečno rehabilitacijo, Romana pa se je uspela poškodbam izogniti. Takrat, pravi Justina, je bilo za Silvo in Mirana posebej hudo tudi zato, ker sta se kot gluha in naglušna morala vsak dan sporazumevati z zdravnikom v Celju in Ljubljani, ki so skrbeli za poškodovani, a govorice gluhih zdravniki niso poznali. Zato so jima pomagali prijatelji in mlajša hčerka Romana. »To je bilo najhujše leto za naju,« pove Kolar, se ozre proti Petri in umolkne. Eksplozija bi jima skoraj vzela hčerki in mamo, zato je spomin na to še vedno boleč. Ko govorimo o nesreči, se zresni tudi Silva, ki je sicer ves čas našega obiska nasmejana. S kretnjami pokaže, da je še danes hvaležna svojemu takratnemu delodajalcu Miranu Gracerju. Do upokojitve je namreč delala v njegovi tiskarni v Celju in kot delodajalec ji je ravno po nesreči nesebično priskočil na pomoč in ji nudil vso podporo. »V službi je bila mami

Eno najpogostejših vprašanj je, ali je znakovni jezik za gluhe enak v vseh državah. Razlike med svetovnimi znakovnimi jeziki obstajajo, a ne velike. Treba je upoštevati, da niso samo kretnje tiste, s katerimi se gluhi in naglušni sporazumevajo, ampak tudi z neverbalno komunikacijo in branjem z ustnic. Slednje je ravno zaradi izgovorjave različnih jezikov seveda drugačno. Zato moramo sporazumevanje gluhih gledati celostno. Ves svet pa bo zagotovo razumel znak, ki je na sliki. Pomeni namreč ljubezen ali imeti rad.

vedno zadovoljna, bila je edina gluha v kolektivu in vsi sodelavci so jo sprejeli,« pravi Petra, ki nam sprti prevaja mamine kretnje, ko jo vprašamo, kako se je znašla med sliščimi sodelavci. Enako doda tudi Miran. Sprva je delal v Libeli, nato v invalidskem podjetju Zaupanje, ki je v lasti Društva gluhih in naglušnih Celje.

»Živiš v dveh svetovih«

31-letno Petro vprašamo, kakšno je odraščanje v družini, kjer pogovor ni takšen, kot so ga vajeni otroci s sliščimi starši. »Kot otrok se še ne zavedaš, kaj to pomeni. Ko odraščaš, pa se zaveš, da živiš v dveh svetovih. Sliščem in gluhem. Iz šole prideš iz vse te glasnosti, ki te obkroža, domov, v tišino,« odgovori. Prizna, da jima ni bilo vseeno, predvsem v najstniških letih. »Na sebi čutiš nekatere poglede ljudi, ko opazijo, da se s staršema pogovarjaš s kretnjami. Gluhi nimajo tako razvitega glasu kot sliščiji in uporabljajo določeno obrazno mimiko, s katero poleg kretenj izražajo čustva. Kot najstnici sva slišali nekateri, ki so se iz tega norčevali, in takrat nama ni bilo prijetno. A danes vem, da je bilo za naju življenje v takšni družini samo prednost. Zdaj gledava na to drugače,« dodaja Petra. Ne samo zaradi znanja znakovnega jezika, ampak tudi zaradi doživetja sveta, ki sta

ga bili deležni v življenju gluhe mame in naglušnega očeta, sta hitreje vstopili v svet zrelosti. V življenju se prej soočiš s stvarmi, ki jih sliščiji morda spoznajo kasneje, je mogoče razbrati iz njihovih besed.

Sporočilo, ki bi ga morali dojeti slišči

Zaradi gluhosti mame in naglušnosti očeta sestri kot sliščiji v družini nista bili nikoli prikrajšani, doda Petra. Starša sta jima nudila vso ljubezen. Tudi podporo pri ustvarjanju. Obe imata namreč izrazit čut za slikanje in risanje. Veliko časa preživijo skupaj v Celju ali na Kozjanskem, kjer so po požaru obnovili hišo. In veliko družinskih trenutkov je prepojenih s smehom in z dobro voljo, kar je bilo mogoče čutiti tudi ob našem obisku. Na začetku smo zapisali, da gluhi ne slišijo zvena melodije. A nas Petra presenetila. »Starša celo bolje plešeta kot jaz,« se nasmjeje. »Kako, če ne slišita ...?« dodamo, a še v isti sapi umolkne, saj dojamemo bistvo njenih besed. »Vsaka melodija ima svojo vibracijo,« nas pouči njena mama, ki se z očetom rada zavrti na plesišču. Če človek ne sliši, to še nikakor ne pomeni, da ne čuti. Začuti mnogo več, kar je skrito tistim, ki svet dojemamo s pomočjo zvoka in besed. To je globoko sporočilo vsem sliščim.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: GrupA

Znanje znakovnega jezika za gluhe je prednost. »Vedno več je gluhih in potreba po znanju pri sporazumevanju z njimi je na različnih področjih vedno večja,« pravi Petra, ki se je takole pogovarjala z mamo.

Glušost in naglušnost staršev je družino samo še dodatno povezala. Hči Petra, oče Miran, babica Justina in mama Silva. Na sliki manjka hči Romana.

»Kajuh je največji Šoštanjčan, to je dejstvo«

Intervju z Vladom Vrbičem, direktorjem Knjižnice Velenje in poznavalcem Kajuha

Vlado Vrbič je eden glavnih nastopajočih v novem dokumentarnem filmu o Karlu Destovniku – Kajuhu z naslovom *Za srečnejše dni*. Pred kratkim so ga premierno predvajali v Šoštanju. Iz njegovega nastopa je mogoče razbrati veliko zanimanje in tudi poznavanje Kajuha. A ni le nastopajoči, je tudi med glavnimi pobudniki za ta projekt in zaslužen, da Kajuh ni (bil) spregledan.

Je to, da so na RTV Slovenija pozabili na Kajuha, ko so pripravili seznam dvajsetih imen za serijo *Pozabljeni*, zgolj naključje, spregled? Ali vidite v ozadju kakšno zgodbo o premissi prezrtosti določenih oseb naše zgodovine?

Glede na to, da po mojem predlogu ni bilo nobenih težav z uvrstitvijo Kajuha v program, sodim, da ni šlo za to, da bi ga na RTV namerano prezrli. Mogoče je šlo bolj za »šlamparijo«. Nenazadnje je v Sloveniji približno dvesto ali tristo imen, ki so pozabljeni. Mogoče tisti, ki so odločali o seriji, niso toliko gledali Kajuha z vidika, da je pozabljen. Med ljudmi namreč Kajuh nikoli ni bil pozabljen. Mogoče je bil pozabljen na ta način, da ni bilo o njem oddaj in drugega gradiva. Vendar so zadnja leta o njem izhajale knjige, ljudje so njegove pesmi recitali in prepevali, tudi celo povojno obdobje in tudi po osamosvojitvi. Na nek način je ponarodel.

Ali se vam zdi, da so različne ustanove, knjižnice, muzeji, mediji v lokalnem okolju malo pozabili na Kajuha? Ali menite, da se mu posveča dovolj pozornosti in da je bil lani jubilej ob 70-letnici njegove smrti ustrezno zaznamovan?

Kajuha smo obravnavali premalo sistematično. Leta 1994 smo ob 50-letnici njegove smrti organizirali velik simpozij v Šoštanju, izdali monografijo, od takrat pa se s Kajuhom nihče ni več sistematično ukvarjal. Dvajset let kasneje so se hvala bogu spet pojavile monografije, knjige o Kajuhu, kakšen večji projekt pa ne. V Knjižnici Velenje se poskušamo že kar nekaj časa bolj načrtno ukvarjati s Kajuhom. Ampak ne vem, če smo ravno mi tisti, ki bi morali voz potiskati naprej. Tu so še druge ustanove, predvsem se mi zdi, da njegov rojstni Šoštanj ni toliko samoiniciativen in zagret za ukvarjanje s Kajuhom. Saj podpre naše ideje, ampak te bi se morale rojevati v Šoštanju.

Toda odziv Šoštanjčanov v polni dvorani na premieri dokumentarca je bil čustven, topel, prisrčen, očitno je bilo, da se jih je film dotaknil ...

Ljudje imajo radi Kajuha, on je največji Šoštanjčan, o tem ni dvoma. Vsaj večina Šoštanjčanov čuti tako. Zanimivo, da ne samo starejša generacija, ampak vse generacije. Pohvalno je, da so se tudi v šoštanski šoli začeli malo bolj ukvarjati s Kajuhom.

Kajuh se uporablja tudi v komercialne namene. Ob sprehajanju po Šoštanju sem

opazil, da ponujajo celo pico z njegovim imenom. Vas to moti, se vam zdi kot banalizacija, ali je to samo dobrodošlo za ohranjanje njegovega spomina?

Nasprotno, mislim, da je to samo dobro. Letos so se pojavili celo prtički za kavo z njegovimi pesmimi in s podpisom. Mi smo izdali kazalke. Te stvari so samo plus. Nihče na služi s Kajuhom. Gre predvsem za promocijo njegovega imena, njegovih pesmi in tega je še premalo.

Od kod vaše zanimanje za Kajuha? Ob poznavanju, ki ste ga izkazali v dokumentarnem filmu, se zdi, da izžarevate prav posebno strast do tematik, povezanih s Kajuhom, ali kar fanatizem, kot bi rekel Esad Babačić ...

Esad seveda nekoliko pretirava (smeh). Sicer pa ne gre toliko za moje znanje. Večino tega, kar vem o Kajuhu, izhaja iz knjige dr. Emila Cesarja (tudi on nastopa v dokumentarnem filmu, op. p.). Res sem se pogovarjal tudi z drugimi ljudmi in pogledal več virov, vendar sem prepričan, da je dr. Cesar tisti temeljni vrec v poznavanju Kajuha. Sicer pa sem se s Kajuhom začel bolj ukvarjati leta 1990, sploh pa leta 1994, ko smo pripravili proslavo, dogodek ob 50-letnici njegove smrti. Takrat so bili na tem simpoziju vsi pomembnejši slovenski literati, med drugim tudi Ciril Zlobec in Matjaž Kmecl, in literarni zgodovinarji. 22. februarja, ko smo prireditev pripravili v domu kulture v Šoštanju, smo naredili sceno iz razcvetenih češnjevih vej, takrat sta se dogodka udeležili tudi dve njegovi ljubezni, Silva in Marija. Podarili smo jima monografijo in češnjevo vejo.

S tem ste počastili spomin na tista zakopana pisma med Silvo in Kajuhom pod češnjo v Vošnjakovi ulici v Ljubljani, kjer sta živela in se ljubila v ilegali?

Da, res. To je bil tudi zelo čustven dogodek, katerega naslov je bil Samo en cvet. Mi je pa žal, da se od takrat nismo več ukvarjali s Kajuhom. Bilo je še nekaj jeze vmes. V začetku devetdesetih, po osamosvojitvi, ko se je začelo blatenje NOB, je v ta kontekst padel tudi Kajuh, nič dolžen in nič kriv. To ni bilo lepo.

Kako ste prišli do dogovora z družino Mešič, da Kajuhovo zapuščino hranite v Mestni knjižnici Velenje? Kaj pomeni takšno gradivo za vašo knjižnico?

Mi jo samo hranimo za določen čas, še vedno je v lasti družine Mešič, dokler se ne bo odločila, da bo zapuščino komu podarila ali prodala, kakorkoli. Skupaj smo ugotovili, da imamo mi boljše pogoje za hrambo tega gradiva. In res smo upravičeno lahko veseli, da je ta zapuščina pri nas. V njej so med drugim še rokopisi Kajuhovih objavljenih in tudi neobjavljenih pesmi, tudi beležka, ki jo je imel ob sebi, ko je padel. V njej je med drugim himna XIV. divizije. Sem pa pred kratkim dal pobudo Občini Šoštanj, da razmisli o tem, da bi Kajuhovo

Vlado Vrbič, direktor Knjižnice Velenje, je prepričan, da Kajuha obravnavamo premalo sistematično. (Foto: arhiv NT, SHERPA)

vemu domu, kjer se je rodil, dali kakšno javno funkcijo, drugo vsebino. Zdaj so tam savna in podobne stvari, ki lastnikom, družini Mešič, niti ne prinašajo kaj dosti.

Kajuhovo zapuščino, njegov opus boste v sodelovanju z Nukom spravili tudi na splet. Kaj je namen tega projekta?

Digitalizacija bo zahteven projekt. Obstaja kar nekaj gradiva v zvezi s Kajuhom. Ne bi radi digitalizirali samo Kajuhovih pesmi, marveč tudi vse zapise in glavne knjige o njem. Gre za dvojni namen: za popularizacijo pesnika in za zagotovilo, da njegova dela ne bodo ušla iz spomina. Razmišljamo tudi o tem, da bi objavili prevode njegovih del. Treba je namreč vedeti, da je Kajuh preveden v več kot 30 jezikov. Kmalu bomo izdali izbrane pesmi. Poleg tega razmišljamo, da bi izdali še njegove uglasbene pesmi, z notami, ki jih je tudi kar nekaj. Vse to je popularizacija Kajuha.

V Knjižnici Velenje ste lani sodelovali še pri enem velikem domoznanskem projektu, obeleževanju spomina na ukradenega šoštanjkega otroka Ivana Pirečnika. Ali menite, da bi si tudi on zaslužil kakšen slovenski dokumentarec, če so že Britanci o njem posneli igrani film?

Da, pravzaprav res. Vendar ne smemo delati krivice ostalim ukradenim otrokom. Teh je bilo v Sloveniji vsaj šeststo, veliko jih je bilo v Bosni in Hercegovini, na Poljskem dvesto tisoč, vse usode teh otrok so krute. Pirečnik je bil izjemen v tem, da so ga našli mediji. Ti so zgrabili

»V času, ko sem bil v programskem svetu RTV Slovenija, ni bilo tako izrazito, da bi pri pripravi programov šlo za nasprotje med centrom in periferijo. To da je več poročanja iz Ljubljane, pripisujem temu, da so ljudje ležerni, da se novinarjem enostavno ne da iti na teren in da se jim zato zdi, da se vse dogaja v Ljubljani. Mene je bolj motilo to, da so se začela nasprotja levo-desno. Uravnoteženost, ki naj bi bila zastopana v programskem svetu, so si ljudje narobe predstavljali.«

sodni proces na sodišču v Nemčiji, ko se je odločalo, ali bo ostal v Nemčiji ali se bo vrnil v Slovenijo k biološki materi. Ta zgodba je bila v vseh časopisih po svetu, na televiziji, potem so posneli še igrani film. Njegova zgodba bi vsekakor bila zanimiva za dokumentarec, a bi morali ob njej prikazati tudi problematiko ostalih ukradenih otrok. Ivan Pirečnik je bil poseben po tem, ker so ga posvojili drugi starši.

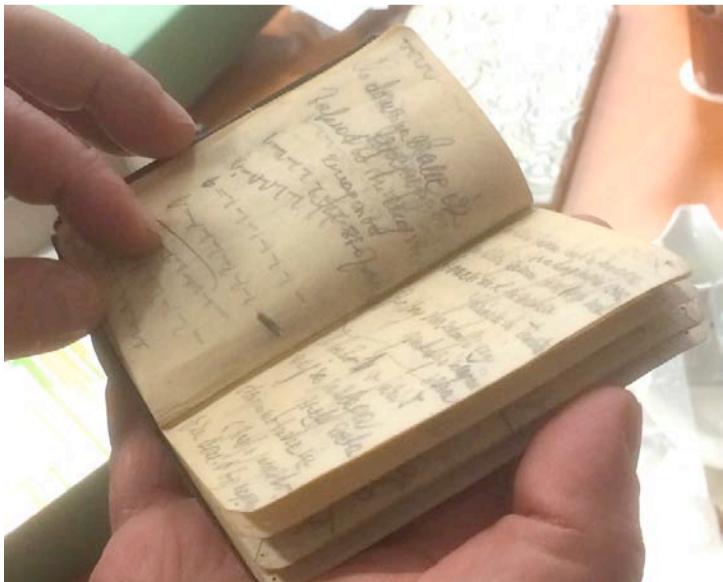
Na glede na odločitev sodišča, bi bila bolečina na katerikoli strani: če bi ga dobili starši v Nemčiji, bi jo čutila Pirečnikova prava mama, tako pa je bilo obratno. Očitno se bolečini ni dalo izogniti. Veliko sem razmišljal, kaj bi naredil, če bi bil tam sodnik. Verjetno bi se na koncu odločil za mamo, ampak tudi s težkim srcem.

Kakšen občutek ste dobili ob odzivu domačinov, Šoštanjčanov, in tudi širše javnosti pri osvetljevanju zgodbe o Ivanu Pirečniku? In če to primerjava še s Kajuhom, kakšen občutek imate, kako se ljudje odzivajo, ko se osvetlijo zgodbe znanih rojakov, ko se prikaže še drug vidik njihovega življenja in dela, z bolj osebne plati?

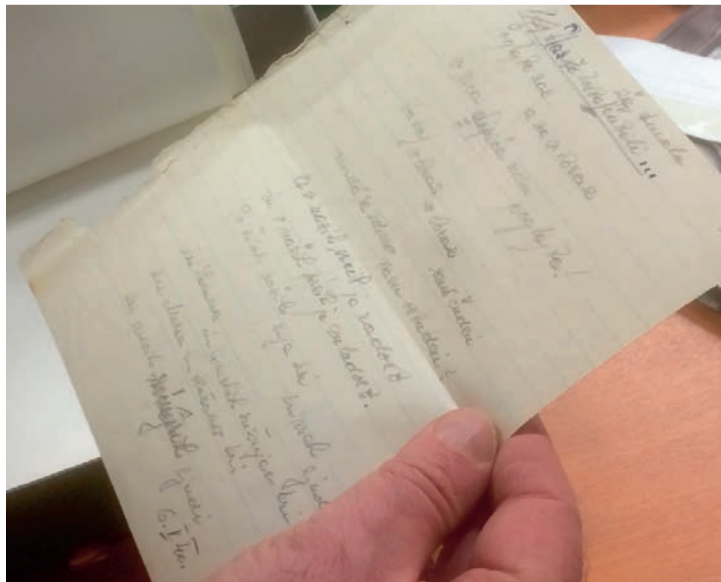
Šoštanjčani so navdušeni nad temi projekti. Ampak moramo upoštevati še en vidik. Šoštanj je bil občina do leta 1963, do takrat je bil center Šaleške doline, potem je primat dobilo Velenje. To starim Šoštanjčanom ne gre najbolj v račun, težko se s tem sprijaznijo. Zato se jim takšne zgodbe zdijo toliko bolj pomembne. Včasih slišim od Šoštanjčanov, da je »fajn«, da delam te stvari, ker se jim zdi, da se del njihove zgodovine, del njihove pomembnosti vrača v Šoštanj. Morda bi kdo od Šoštanjčanov vprašal, kje je Velenje, kje ima takšne pesnike. Kdo je snemal filme o Velenju? Tudi s tega vidika se malo vrača pomembnost Šoštanja.

ROBERT GORJANC
Foto: RG

»Kajuh je narodni heroj, pravzaprav edini kulturnik med narodnimi heroji. Kajuh ni imel nič s povojnimi poboji, s političnim enoumjem, z ideologijo ... Bil je prepričan v idejo o boljšem svetu. Poleg narodnoosvobodilnega vidika njegovega delovanja je treba upoštevati, da je bil tudi velik pesnik. Zaradi tega je velik Slovenec, brez dvoma. Lahko smo ponosni nanj.«

Beležka, ki jo je imel Kajuh pri sebi, ko je padel 22. februarja 1944 pri Belih Vodah. V njej je bila zapisana tudi himna Štirinajste.

Eden od Kajuhovih rokopisov iz zapuščine, ki je v lasti družine Mešič iz Šoštanja, zapuščino pa hranijo v velenjski knjižnici.

Dvajset let Hermana Lisjaka

Še vedno edini otroški muzej v Sloveniji letno obiše deset tisoč obiskovalcev – Herman Lisjak prijatelj pol milijona otrok

Nasmejan vse do kosmatih ušes se je družil in sladkal s svojimi malimi prijatelji, a tudi z njihovimi starši, babicami in dedki. Prav simpatično je migal s širokimi boki, medtem ko so mu zbrani ubrano zapeli vse najboljše.

Ker je bilo na torti kar dvajset svečk, je Herman Lisjak pri pihanju potreboval pomoč.

V povprečju Hermanov brlog letno obiše približno deset tisoč obiskovalcev.

Ta dan so bili vsi prešerne volje. Muzejska svetovalka Bronica Gologranc Zakonjšek, slavljenec Herman Lisjak, direktorica Tanja Rozenbergar in vodja pedagoških programov Jožica Trateški (z leve).

V soboto, 7. marca, je že dvajseti rojstni dan praznoval priljubljen in pri otrocih vseh starosti znan Herman Lisjak. Ob praznovanju okrogle obletnice je za male in velike otroke pripravil praznovanje, kjer ni manjkalo otroškega smeha, pesmi in seveda čestitk.

Prikupna maskota otroškega muzeja Hermanov brlog, ki so ga pred dvajsetimi leti zasnovali in postavili v okviru Muzeja novejšje zgodovine Celje (MNZC), je rojstni dan praznovala v krogu tistih, ki jih ima najraje. Otrok. Pri tem moramo poudariti, da ne šteje let. Rad ima vse, ki znajo zbuditi otroka v sebi. In kot priznava direktorica MNZC Tanja Rozenbergar, zna vedno dobrovoljni in nasmejani Herman tudi v njej zbuditi otroka.

»Odprtje otroškega muzeja je sovpadlo z zelo nemirnim obdobjem razvoja našega muzeja. Še predhodni muzej revolucije je konec

80. let v skladu z družbeno-političnimi razmerami izgubljal svojo moč in se v začetku 90. let tudi preimenoval. Ko je izgubljal svoje takratno železno občinstvo, smo se zavedali, da se moramo obrniti k najmlajšim in da moramo vzgajati nove generacije obiskovalcev,« se je začetkov danes zelo uspešnega projekta spomnila direktorica. Že leta 1993 so pripravili pilotni projekt V svetu lutk, ki se je izkazal za izjemno uspešnega. »Na podlagi tega projekta in dobre odzivnosti nanj smo se odločili, da bo del tega muzeja za vselej posvečen otrokom.« In tako je 7. marca 1995 svoja vrata odprl prvi in še vedno edini otroški muzej v Sloveniji – Hermanov brlog. »Je pa Herman izjemno aktiven tudi na terenu. Z otroki se družijo tako v vrtcih kot osnovnih šolah in na številnih ostalih prireditvah, tako da ima zagotovo pol milijona prijateljev,« pravi Rozenbergarjeva.

Zabava, kot se spodobi

Kot se za rojstnodnevno zabavo spodobi, sta v soboto v muzeju in njegovi okolici odmevala otroška pesem in smeh. Herman si je za darilo želel le dobro družbo in kakšno risbico. In kot nam je še zaupal, velik kos torte. Vse to je tudi dobil. Tiste, ki praznujejo v marcu, je nagradil še z brezplačno vstopnico za ogled lutkovne predstave Janček Ježek v izvedbi Lutkovnega gledališča Maribor. Z njimi si jo je tudi ogledal. Za vse pa je brezplačno na stežaj odprl vrata svojega brloga. Poskrbel je tudi, da zabavno druženje ne bo nikoli odšlo v pozabo. Slavljenec se je s prijatelji najprej sprehodil po mestu vse do Fotografskega ateljeja Josipa Pelikana, kjer so s spominskim fotografiranjem obeležili prvih dvajset let.

LEA KOMERIČKI
Foto: SHERPA

Med sprehodom po celjskih ulicah si je Herman Lisjak vzel čas za klepet in fotografiranje.

Vrata otroškega muzeja so odprta vsakomur. Kot pravi Herman Lisjak, bi se vsakdo moral kdaj z njim poigrati in na svet pogledati z otroškimi očmi in otroško naivnostjo v srcu.

Slive v obleki in luknja na krožniku

Na laškem gradu je dišalo po Zgornji Savinjski dolini – Oživeli so recepti babic

Če obiskovalci po prihodu v restavracijo praviloma sedejo za mizo in okušajo jedi, so bili gostje, ki so restavracijo Pavus na Gradu Tabor v Laškem obiskali prvo marčevsko sredo, nekaj posebnega. S kuharskimi kapami na glavah in odeti v predpasnike so gnetli, rezali, sekljali, pražili, okušali, skratka kuhali. Na prvem od enajstih regijskih tekmovanj Kuhnapat se je pomerilo osem ekip z Ljubnega ob Savinji, Rečice ob Savinji in iz Mozirja, zato ni čudno, da so brbončice ob okušanju jedi preplavili predvsem tradicionalni okusi Zgornje Savinjske doline.

Tekmovanje Kuhnapat že četrto leto zapovrstjo spodbuja k raziskovanju slovenske kuhinje, ki je bogata s tradicionalnimi recepti. Mladi kuharji so se v okviru projekta spopadli s pripravami jedi iz lokalno pridelane hrane. V prvih treh letih projekta so mladi sladokusci iz pozabe iztrgali že več kot šeststo različnih jedi. In kaj so zakuhal tokrat? Mozirski kuharji, učenci Osnovne šole Mozirje, so na primer pripravili žlinkrofe, značilne za Zgornjo Savinjsko dolino. Kot posebno sestavino, ki da jedi značilen okus, so dodali domače klobase. Pripravili so tudi beračevo potico in pomladni polpet s savinjskim želodcem.

Šef kuhinje oziroma vodja ekipe **Jaka Bastelj** se rad

Jedi, ki jih poznajo le še narečja

Da so bili osnovnošolci na tekmovanju usklajena ekipa, so pripomogle temeljite priprave. Učenci so z mentorji pobrskali po zaprašenih receptih, se o njih med drugim pogovorili tudi s svojimi mamami, babicami, tetami in prebrali literaturo o izvoru in pomenu neke jedi ter razmislili o lastnem kulinaricnem pečatu.

Mladi z Ljubnega ob Savinji so na primer pripravili »luknjo«, proseno kašo, ku-

hano na mleku. »Kašo zvrnemo v posodo, vanjo naredimo vdolbino, jo prelijemo s stopljenim maslom in na vrh damo jajčno »cvrčo«,« je postopek priprave opisala **Maša Černjušek**. S kosilom sicer še ni presenetila domačih, z veseljem pa pri pripravi obrokov pomaga mami. Da je bil jedilnik popoln, so mladi ljubnenski kuharji dodali še jed iz žit, imenovano »rajzelc«, in mlečni namaz z oreščki, bučnicami in s sončnicami.

Prepletli preteklost in sedanost

Še ena ekipa Mozirjanov je pripravila slive v beli obleki. To so cmoki iz zdrobovega testa, polnjeni s suho slivo. Cmoke so nato posuli s parmezanom in čeznje prelili slivovo omako. Nato so naredili še pečeno kašo s skuto in z jabolkom, jed pa predstavili v obliki mafina. Za jed z mlečnimi izdelki so izbrali fižol s skuto in smetano.

Člani ekipe so med ustvarjanjem spoznali, da so jedi naših prednikov zelo enostavne. »Nekoč so uporabili, kar so imeli na voljo, kuhali so zdravo hrano. Skoraj vsa živila so pridelali sami, v trgovinah niso kupovali že pripravljenih jedi,« sta svoje ugotovitve med mešanjem sestavin naštevata **Pia Povše**, ki svoje kuharsko znanje črpa večinoma od mame in babice, ter **Medard Brezovnik**, ki prav tako uživa v kuhanju.

Ves svet prisega na domače

Pobudnica akcije **Anka Peljhan** kuhinjo dojema kot svet prostor, kjer se dobro počuti vsa družina. Pripravljanje domačih in okusnih jedi je opisala kot družabno, veselo in zdravo početje. Otroke je k sodelovanju povabila zato, ker so v tem obdobju najbolj odprtih glav za informacije, ki vplivajo na njihovo celotno življenje. Ne nazadnje je znanje o pripravi jedi po njenem mnenju še en korak k večji samostojnosti. Na to, ali se bodo mladi navdušili za vihtenje kuhalic, lahko po njenem prepričanju vplivajo predvsem starši.

Gostitelj **Marko Pavčnik**, oče dveh otrok, je še posebej navdušen, kadar o pripravi jedi poučimo mlade. Tako se ti zavedajo, da dobro kosilo ni sestavljeno le iz ocvrtega krompirja in piščančjih medaljonov in da si lahko z malo vaje sami pripravijo okusen obrok ter v njem uživajo. Kdor potuje po svetu, bo na primer vedno želel poskusiti hrano, značilno za tisto okolje, in ne raznih globalnih jedi, ki so na voljo na vsakem koraku, je poudaril. Če ves svet prisega na domače, zakaj torej ne bi tudi mi?

TINA VENGUST
Foto: SHERPA

Namen akcije je na krožnike slovenskih domov, gostiln in šol ponovno postaviti jedi, ki so bile nekaj vsakdanjega v času naših prednikov oziroma so povezane s posvetnimi ali cerkvenimi običaji, prazniki in pred- ali poprazničnim obdobjem, s kmečkimi oziroma z delavskimi opravili ali zakonitostmi letnega časa. Letos bo na vseh regijskih tekmovanjih sodelovalo 96 skupin iz večine slovenskih gastronomskih regij.

Da mladi niso brezciljno plavali po morju domače kulinaricne dediščine, so sledili trem usmeritvam. Morali so namreč pripraviti jed, kjer je bila zaželena uporaba avtohtone hrane ali hrane z geografskim poreklom ali poreklom tradicije, žitno jed in jed z mlečnimi izdelki, ki bi bila primerna za šolsko malico.

Na tekmovanju za Savinjsko regijo se je v finale uvrstila ekipa Ljubnenski flosarji z OŠ Ljubno ob Savinji, na tekmovanju Dravske doline pa je slavila ekipa Špeglarji iz OŠ Pod Goro iz Slovenskih Konjic. Spopad kuhalic se nadaljuje tudi po drugih regijah države.

»S tem kuharskim podvigom želimo, da stare jedi ne bi ostale le neki zapisani ali celo ustni viri. Menim namreč, da moramo do potankosti spoznati svoje temelje, da lahko gradimo naprej. Raziskujemo zato, da bomo spoznali svojo okolico, da bomo spoznali lokalno hrano, jo znali uporabljati in vse prepričali, da zdrava hrana ni nujno draga,« je o akciji povedala njena pobudnica **Anka Peljhan**.

»Režite korenčke, kolerabe in ostala živila, le prstov ne,« je mladim na srce položila pobudnica projekta **Anka Peljhan**.

Marko Pavčnik je mladim pojasnil, da visoka kulinarika naravnost hrepeni po lokalnih jedeh. »Vsi se čedalje bolj zavedamo, kaj pomeni imeti sestavino, pridelano v bližini. Sam rad dam zaslužiti sosedu, ki goji kokoši ali prodaja jajca. S tem spodbujam gospodarstvo in skrbim, da imamo boljše hrano. Tako hkrati skrbim zase in za svojo okolico.«

Mihael Jazbinšek in Jernej Škobernetov sta zaskrbljena zaradi plaz. Prvemu je plaz že uničil hišo, če ne bo pravočasno saniran, bi lahko bile posledice katastrofalne še za druge stanovalce v bližini plaz.

Kljub nevarnosti vztraja v hiši

Plaz na Gubnem ogroža več stanovanjskih hiš – Rešitve še ni na vidiku

Prebivalci Gubnega v občini Kozje zadnje mesece slabo spijo zaradi plaz, ki se je močno povečal. Ogroža kar šest stanovanjskih hiš, deset gospodarskih poslopij, občinsko cesto, vodovod, telekomunikacije in električno napeljavo. Najslabše se piše Mihaelu Jazbinšku, ki mu je plaz dobesedno nagnil hišo. Na nestabilnem terenu stoji tudi njegov hlev, v katerem prebiva devet koz.

Ob pogledu na plaz, ki je resnično ogromen, nas je spreletel srh. Še bolj nas je pretreslo, ko smo si od blizu ogledali hišo Mihaela Jazbinška. Takoj smo opazili, da »nekam čudno visi«. Ko smo vstopili, nas je šokiral pogled na široke razpoke na tleh, stenah in stropu. Težko verjamemo, da si Jazbinšek upa spati v tako poškodovani hiši. V občini so sicer ugotovili, da hiša ni več primerna za bivanje, in Jazbinšku tudi ponudili začasno nadomestno stanovanje. To je zavrnil, čeprav se zaveda, da je v hiši nevarno in da tudi njena obnova ni več možna. V pogovoru je ves čas skušal skriti bolečino, vendar so se mu v oči na trenutke prikradle solze. Vprašanje, zakaj ne odide iz hiše, se zdi nekemu, ki razume navezanost Kozjancev na domačo zemljo, ki jo z veliko truda, odrekanja in obnemem z ljubeznijo obdelujejo, verjetno odveč. Vendar smo kljub temu poskusili. »Imam devet koz, kokoši in psa, za katere moram vsak dan skrbeti. Enostavno moram biti tu. Zdaj si urejam prostor na kozolcu, da bi lahko tam bival. Čez zimo pa bi bilo treba kaj urediti,« nam vdan v

usodo razloži Jazbinšek. Vendar tudi kozolec ni na varnem, plaz ogroža tudi njega, čeprav ne tako nočno kot hišo.

»Psa najbolj čutita, kaj se dogaja. Mišlim, da me bosta opozorila, ko bo treba bežati iz hiše. Psa se namreč ob vsakem tresljaju in zvoku za razliko od mene takoj zbudita,« razloži Mihael Jazbinšek.

Krivo tudi »moderno življenje«

Mihael Jazbinšek je domačin, ki je 42 let živel v Mariboru, kjer je hodil v službo. Na kmetijo se je vrnil leta 2008, ko jo je tudi podedoval. Skromna hiša je bila zgrajena po potrebi, in sicer leta 1979. Takratna skupna občina Šmarje pri Jelšah ni izdala odloka, da je z gradnjo na tem terenu karkoli narobe, pravi Jazbinšek. Prve razpoke na hiši naj bi se pojavile leta 1993. Prepričan je, da je za plaz odgovoren tudi »moderen« način življenja. »Prvič sem opazil plaz, ko je bil vgrajen vodovod. Ko je enkrat

vodovod, se življenje spremeni. Takrat je tudi več odplak, včasih smo hodili na poljska stranišča, zdaj pa je te vode veliko več,« pojasnjuje Jazbinšek.

Trenutno se najbolj boji dežja. Res pa je, da so zdaj »nekaj prekopali« in delno uredili odvodnjavanje, pravi. Jazbinšek upa, da bo država čim prej začela sanirati plaz.

Ker se zaveda, da bo treba hišo podreti, si želi, da bi na istem mestu postavili montažno hišo. »Takšno, da me v njej ne bo več strah spati,« še dodaja.

Ogrožena tudi novogradnja?

Plaz bi lahko bil, če ga ne bodo sanirali, med drugim nevarno tudi za povsem novo hišo Škobernetovih. Mlada družina je začela graditi hišo leta 2011. »Letos smo se nameravali vseliti, zdaj pa ne vemo, kaj naj storimo. Ta plaz pritiska v vogal naše hiše in škarpa že poka. Tudi na zemlji se vidijo spremembe,« nam je zaupal Jernej

Škobernetov, ki ga čudi, da v geotehničnem poročilu iz leta 2010, ki ga je potreboval za začetek gradnje, o možnosti pojava plaz ni ne duha ne sluha. Ker Škobernetovi ne vedo, kdaj bo država začela sanirati plaz, so dela na hiši ustavili. Občina je sicer vse ogrožene lastnike hiš in gospodarskih poslopij obvestila, da je sanacija plaz na seznamu prednostnih nalog. »Če se bo plaz še razširil, si ne predstavljam, kaj bo to pomenilo za mojo družino. Ves denar sem vložil v to hišo, če se bo podrla, bomo ostali brez doma,« je vidno zaskrbljen Škobernetov.

Lansko jesensko deževje je razmere še poslabšalo. Plaz se je v zadnjih letih opazno povečal.

Razpoke so povsod, na stenah, stropu in tleh. Jazbinšek kljub nevarnosti, da se lahko hiša vsak čas poruši, vztraja v njej.

Nova hiša Škobernetovih stoji nekaj metrov pod plazom. Čeprav na hiši zaenkrat še niso vidne posledice plaz, škarpa že poka, pravi Jernej.

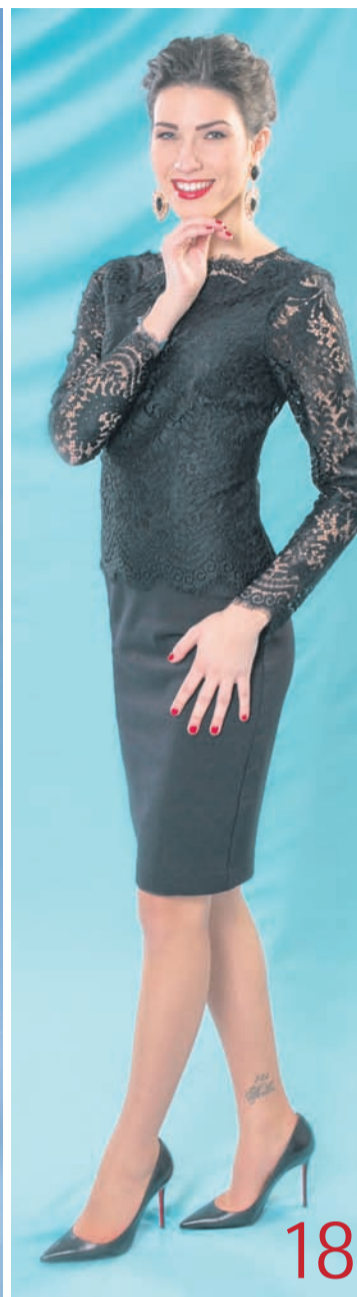
Od septembra lani do danes se je v občini Kozje sprožilo več kot 15 plazov, ki ogrožajo stavbe in infrastrukturo. Občina Kozje, katere proračun znaša približno 4,5 milijona evrov, nima denarja za sanacijo plazov. Samo sanacija plaz na Gubnem je ocenjena na pol milijona evrov. Kot so nam pojasnili v občinski upravi, je občina sredstva za interventno izdelavo projektne dokumentacije za omenjeni plaz zagotovila iz proračunske rezerve. Glede na to, da je tudi državna proračunska blagajna prazna, je vprašanje, kako bodo te težave v prihodnje sploh reševali.

Občina se trudi, odziva države še ni

Iz dopisa z datumom 26. januar 2015, ki ga je Občinska uprava Občine Kozje naslovila na ministrstvo za okolje in prostor, je razvidno, da se je plaz na Gubnem sprožil že med septembrskimi poplavami leta 2010, po jesenskih poplavah v letu 2014 pa se je poslabšal do te mere, da je novonastalo območje delovanja presegló površino 3,5 hektarja. Kot je še razvidno iz dopisa, je bil že v letu 2011 izdelan sanacijski elaborat, ki ga je občina že pred časom posredovala na ministrstvo. »V vmesnem času se je stanje tako poslabšalo, da rešitve iz prejšnjega elaborata po našem mnenju niso več

relevantne. Dodatnih analiz tal, geološkega poročila in PZI (projekta za izvedbo, op. p.) za povečano poškodovano območje občina še ni naročila, smo pa pridobili ponudbo konkurenčnega izvajalca za izdelavo potrebne dokumentacije,« piše v dopisu. Občinska uprava je predstavnike ministrstva za okolje in prostor v dopisu še zaprosila, da si omenjeni plaz ogledajo in ji pomagajo voditi nadalje postopke pri rešitvi problema in sanaciji plaz in objektov. Čeprav je občina ministrstvo za okolje in prostor zaprosila za hiter odziv in ogled dejanskega stanja, po naših neuradnih informacijah do tega še ni prišlo.

JERICA POTOČNIK
Foto: JP

14 Jernej
Drenik15 Ana
Presinger16 Klemen
Peganc17 Vid
Jereb

18

2015
4. sezona
akcije!
Foto: Nataša Müller,
GrupA, Oblikovanje:
Andreja Balja

NAJ MATURANTKA IN NAJ MATURANT

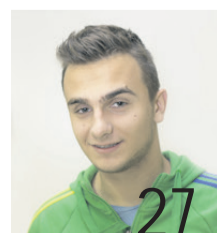
V akciji Naj maturantka, naj maturant bralci letos že četrto leto izbirate, kdo bosta dekle in fant, ki bosta prejela laskavi naziv in ob tem tudi lepo nagrado. Kar tri mesec bo trajal izbor med kandidati iz različnih srednjih šol s Celjskega za uvrstitev v majski finale.

Bralci lahko glasujete za »svojega« kandidata. Maturant in maturantka, ki bosta do konca meseca zbrala največ glasov, se bosta uvrstila v finalni majski krog tekmovanja. Februarja smo objavljali prvi krog kandidatov, marca in aprila sledita še naslednja dva. Vseh šest finalistov se bo v končnem obračunu pomerilo maja.

Zmagovalca marčevskega kroga
bomo objavili **2. aprila!**

V akciji Naj maturantka, naj maturant se bodo ta mesec predstavili kandidati naslednjih šol:

Ekonomске šole Celje - EŠ ■ I. gimnazije v Celju - I. GC ■ ŠOLSKEGA CENTRA CELJE: Gimnazije Lava - GL, Srednja šola za strojništvo, mehatroniko in medije - SŠSMM in Srednje šole za kemijo, elektrotehniko in računalništvo - SŠKER

1 Tim
Topolovec
4. A, EŠ2 Valentina
Zajtl
4. A, EŠ3 Sara
Siter
4. B, EŠ4 Aleksander
Močič
4. C, EŠ11 Alja
Zupanc
4. D, EŠ12 Gentrit
Morina
2. A-PTI, EŠ13 Valentina
Kočar
2. A-PTI, EŠ14 Jernej
Drenik
4. A, I. GC15 Ana
Presinger
4. A, I. GC16 Klemen
Peganc
4. C, I. GC17 Vid
Jereb
4. E, I. GC18 Ema
Kač Silič
4. E, I. GC19 Urh
Kastelic
4. F, I. GC26 Anja
Pertinač
4. C, GL27 Sandin
Alijagić
4. D, GL28 Špela
Kert
4. D, GL29 Vid
Karner
4. E, GL30 Domen
Drošč
4. BS, SŠSMM31 Nino
Kuzma
4. CM, SŠSMM32 Klemen
Finkšt
4. EM, SŠSMM33 Slavica
Mikač
4. EM, SŠSMM34 Amadej
Štante
4. AK, SŠKER

19 Urh
Kastelic

20 Evelina
Cizej
Štamol

21 Filip
Brezovšek

22 Špela
Videc

Glavna nagrada
za zmagovalca
letošnje akcije

stilska preobrazba

Naj maturantko bo oblekla modna oblikovalka **Jolanda Thaler**.

Naj maturanta bodo od nog do glave uredili v trgovini **Kavalir** v Celju.

Za ličenje in pričesko obeh bodo poskrbeli v **Hair centru Darja** v Celju.

Učitelji lahko pomagajo

Razrednik **ali** učiteljski zbor lahko izbranemu kandidatu (**le enemu**) iz posameznega maturantskega razreda dodeli dodatnih sto točk za njegovo učno in delovno uspešnost. Zavedamo se namreč, da sošolci in sošolke pri izbiri svojega predstavnika in predstavnice ne upoštevajo predvsem in zgolj učnega uspeha ter njegovega oziroma njenega odnosa v razredu. Prav zato dajemo to dodatno možnost razredniku ali učiteljskemu zboru, svojo odločitev pa nam morajo razredniki sporočiti na elektronski naslov tednik@nt-rc.si.

Pravila glasovanja in sodelovanja v akciji

Na enem kuponu lahko glasujete za enega naj maturanta ali za eno naj maturantko. Seznam vseh »civilnih« fotografij kandidatov bomo objavljali v vsaki številki Novega tednika, postopno pa bomo ves mesec v posameznih številkah objavljali kandidate v maturantskih oblačilih. Vsi kandidati bodo imeli enake izhodiščne pogoje, kar pomeni, da bo glasovanje za finale trajalo mesec dni.

Pri glasovanju bomo upoštevali le originalne pravilno izpolnjene kupone, ki nam jih boste poslali po pošti ali prinesli osebno.

Kuponi za glasovanje v marcu so MODRE barve. Pri štetju ne bomo več upoštevali rdečkastih februarskih kuponov.

Glasujem ZA naj maturanta / naj maturantko

pod zaporedno številko:
ime in priimek:

Podatki o osebi, ki je glasovala:

ime in priimek
naslov
kontaktni telefon/e-pošta

Alli ste naročnik Novega tednika? DA NE

Kupon pošljite na Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje. Glasovalec dovoli organizatorju zbiranje, obdelovanje, uporabo in hranjenje posredovanih podatkov skladno z veljavnim Zakonom o varstvu osebnih podatkov.

5 Patricija
Juren
4. C, EŠ

6 Ismet
Šljivar
4. Č. EŠ

7 Janja
Jakob
4. Č. EŠ

8 Jernej
Krajšek
4. E, EŠ

9 Janja
Ramšak
4. E, EŠ

10 Luka
Teržan
4. D, EŠ

20 Evelina
Cizej Štamol
4. F, I. GC

21 Filip
Brezovšek
4. G, I. GC

22 Špela
Videc
4. G, I. GC

23 Jakob
Rojnik
4. B, GL

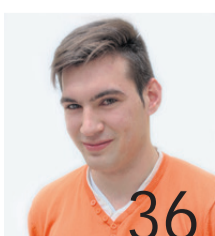
24 Tjaša
Žohar
4. B, GL

25 Peter
Kovačević
4. C, GL

35 Tea
Drogenik
4. AK, SŠKER

36 Oskar
Žvegljč
4. AE, SŠKER

37 Jošt
Beričnik
4. BE, SŠKER

38 Janez
Dvoršak
3. CE, SŠKER

39 Urban
Culetto
4. AR, SŠKER

40 Alen
Tilinger
4. BR, SŠKER

Ob 70-letnici časopisa se bomo spomnili tudi nekaterih zanimivih objav v preteklosti. Tokrat smo izbrali nekaj utrinkov, ki smo jih našli na straneh kulture v časopisih, ki so izšli v marčnih dneh v minulih desetletjih.

»SAVINJSKI VESTNIK« dne 31. marca 1951

KULTURNI PREGLED „SAVINJSKI“

PRVA PREDSTAVA POKLICNEGA GLEDALIŠČA V CELJU

Prva predstavitev poklicnega gledališča v Celju je bila 17. marca 1951. Prva premiera poklicnega ansambla je bila 17. marca 1951, in sicer uprizoritev predstave Mire Puc – Mihelič z naslovom Operacija v režiji Toneta Zorka. Prva in edina zaposlena igralka v sezoni 1950/51 je bila Nada Božič, kasneje tudi napovedovalka Radia Celje. Od prve sezone profesionalnega delovanja gledališča se je celjski igralski ansambel povečal na 22 profesionalnih igralk in igralcev.

»Pravzaprav bi moral kot kronist vzklikniti nekaj podobnega kakor tisti domoljub pred več kot sto leti ob prvi slovenski predstavi po revoluciji leta 1848 prebujenih Celjanov...« S temi besedami je novinar začel časopisni prispevek z naslovom Prva predstava poklicnega gledališča v Celju, ki je bil objavljen v Savinjskem vestniku 31. marca 1951. Celje je prvo profesionalno gledališče dobilo decembra leta 1950. Slovensko ljudsko gledališče Celje, ki letos praznuje 65 let delovanja, po vseh teh letih še vedno ostaja edino profesionalno gledališče v savinjsko-šaleški regiji. Prva premiera poklicnega ansambla je bila 17. marca 1951, in sicer uprizoritev predstave Mire Puc – Mihelič z naslovom Operacija v režiji Toneta Zorka. Prva in edina zaposlena igralka v sezoni 1950/51 je bila Nada Božič, kasneje tudi napovedovalka Radia Celje. Od prve sezone profesionalnega delovanja gledališča se je celjski igralski ansambel povečal na 22 profesionalnih igralk in igralcev.

Kulturni mozaiik Savinjske regije

Ustvarjalci Novega tednika kot kronisti sedmih desetletij kulturnega dogajanja v Savinjski regiji

Stari izvodi Novega tednika, ki se jih je od leta 1945 nabrala lepa bera, so vir takšnih in drugačnih vsebin ter s tem dokument razvoja družbe. Tudi kultura je eno od področij, ki jim ustvarjalci Novega tednika posvečamo posebno pozornost.

V teh sedmih desetletjih so se na omenjenem področju v naši regiji zvrstile številne prireditve, med katerimi imajo nekatere danes že precej dolgo tradicijo. Ne smemo pozabiti na ključne mejnike, ki so zaznamovali razvoj kulture v naši regiji, med katere nedvomno sodijo ustanovitve večjih profesionalnih kulturnih ustanov. Ob 70-letnici Novega tednika smo prelistali stare izvode tega osrednjega regionalnega časopisa Savinjske regije in izpostavili le nekaj primerov, o katerih so novinarji pisali v nekaterih marčevskih izdajah.

ŠPELA OŽIR

Kulturno do

Priloge na festival mladinskega petja v Celju so v polnem teku

Priloge na festival mladinskega petja v Celju so v polnem teku. Festival mladinskega petja v Celju je bil sedemdesetletni, v devetdesetih letih je imel v obliki različnih oblik 26 let. Priloge na festival mladinskega petja v Celju so v polnem teku. Festival mladinskega petja v Celju je bil sedemdesetletni, v devetdesetih letih je imel v obliki različnih oblik 26 let.

Celje

Koncert godal

Celjski godalni orkester, ki bo praznoval 30-letnico delovanja z jubilejnim koncertom 19. marca. Koncertna poslovalnica bo s tem VIII. abonmamskim koncertom zaključila letošnje sezono. Orkester vam bo v prvem delu zaigral Handlovo melodijo Largo iz Opere Xerxa Sorokočevega Simfonijo polno mozartovske spevnosti ter Divertimenti za klavir in orkester nane Mateja Bravničarja. Klavir bo igrala Marekna Divincin. V drugem delu bo s pihalci in troblici pomnožen orkester izvedel Beethovnov I. Simfonijo.

Celjski godalni orkester letos praznuje 70 let neprekinjenega delovanja. Ustanovljen je bil leta 1945 kot sekcija Kulturno-umetniškega društva Ivana Cankarja. Dušan Sancin, profesor violine v Glasbeni šoli v Celju, je zbral deset glasbenikov, ki so v polni Unionski dvorani zaigrali navdušeni množici. V začetku so nastopali predvsem na mitingih in drugih prireditvah, povezanih s koncem druge svetovne vojne, vendar so se hitro začeli pripravljati na koncertne nastope. 30 let delovanja so 19. marca 1975 obeležili z jubilejnim koncertom, o katerem so pred nastopom in po njem poročali tudi v Celjskem tedniku.

S komedijo oživljeno Celje

Slovenski igralci in celjsko občinstvo navdušeni nad Dnevi komedije

Ko zastor pada in se dilani komaj ohladijo od aplavza, slišimo igralce spet z glasno in zanimivo besedo govoriti. Slovenski igralci in celjsko občinstvo navdušeni nad Dnevi komedije. Slovenski igralci in celjsko občinstvo navdušeni nad Dnevi komedije.

GLEDALIŠKI ZAKULISNI SPREHOD

Igralka Polona Vetrh, letošninja nagajenka in na njeni strani igralec Irena Vardi po predstavi Lukrecija in Laotrek. »Ti, a mišči, da bi ozbil tako kloboš in po komediji Dnevih komedij z njo ozbil na alico, ali pa nam bo tudi občinstvo drugod tako ozvil kot je bilo celjsko?« Breda skrbi, bi ji lahko potaknili. Ljudje imajo komedijo eno kot steklo...

70 let novi tednik

Pokrajinski muzej Celje je leta 1982 praznoval stoletnico delovanja, o čemer se je v eni od takratnih marčevskih števil Novega tednika razpisala novinarka Mateja Podjed. Stoletnico obstoja, ki so jo s slavnostno prireditvijo obeležili maja 1982, je pokrajinski muzej v Celju proslavil s prenovljenim zunanjim delom zgradbe in z na novo urejenimi prostori. »Po odprtju bodo po dolgih letih znova na ogled etnološka zbirka celjske regije, Celje v preteklosti, stara libojska keramika in numizmatika skozi stoletja. Med temi stalnimi razstavami bo pozornost zagotovo pritegnila keramika, ki jo je muzeju odstopila Keramična industrija Liboje, in tako bo z muzejsko zbirko podan skoraj popoln pregled stare keramične industrije v Savinjski dolini. Ob tem pripravljajo tudi razstavo o zgodovini in dejavnosti muzeja in stalno razstavo zbirke Alme Karlinove,« je takrat zapisala Podjedova.

MUZEJ PRED 100-LETNICO

OTVORITEV BO 25. MAJA

Med stalnimi razstavami – zbirka Alme Karlinove. 100-letnico obstoja bo Pokrajinski muzej v Celju proslavil s prenovljenim zunanjim delom objekta in z na novo urejenimi prostori, kjer bodo številni eksponati in nekaj stalnih zbirk. Ker so adaptacijska dela domača končana, imajo delavci v muzeju še največ opravka s predmeti, ki jih pripravljajo v laboratoriju. Poleg tega pripravljajo tudi vodnike po razstavah, ki bodo dragocen vir napotkov še posebno usmerjeno rodno iz oddelkov usmerjenega izobraževanja. Po otvoritvi bodo po dolgih letih znova na ogled etnološka zbirka celjske regije, Celje v preteklosti, stara libojska keramika in numizmatika skozi stoletja. Med temi stalnimi razstavami bo pozornost zagotovo pritegnila keramika, ki jo je muzeju odstopila Keramična industrija Liboje in tako bo z muzejsko zbirko podan skoraj popoln pregled stare keramične industrije v Savinjski dolini. Ob tem pripravljajo tudi razstavo o zgodovini in dejavnosti muzeja in stalno razstavo zbirke Alme Karlinove,« je takrat zapisala Podjedova.

STOLI BRA

O razstavi industrijskega obli nem salona Celje, razstavem Maribora in Muzej Kamnik. V sodelovanju z Arhitekturnim ljana smo pripravili retrospektivo

Vsak teden nov – Novi tednik

Zgodovina Novega tednika (10. del)

Pri C tedniku so se »enoglasno« odločili, da ne bodo več glasilo SZDL, ampak edicija, ki jo bodo izdajali v okviru kolektiva ČGP Delo. Sledila je tudi sprememba imena časnika. Ideja Jureta Krašovca, da bi »Celjskega« imenovali kar z imenom Novi tednik, ker je itak vsak teden izšel povsem nov tednik, je bila sprejeta. Tako je »Celjski« 12. decembra 1968 izšel prvič v novi obliki in z novim imenom, ki ga nosi še danes.

Novemu tedniku je sicer uspelo držati korak z modnimi trendi takratnega novinarstva (ljudskost, popularne teme ...), vendar to ni zadržalo padanja naklade, ki je bila v tem letu okoli 15.000 izvodov. Na 16 straneh, kolikor je obsegal posamezen izvod tednika, je poleg ustaljenih rubrik (napovednik, obvezna karikatura iz vsakdanjega življenja, uvodnik, kronika, informacije, pomembnejši dogodki, notranja in zunanja politična kronika, kultura, šport, mali oglasi, razne objave in RTV-program) našlo več prostora tudi razvedrilno branje. Predstavljali so ga razni podlistki, intervjuji z bolj ali manj znanimi celjskimi obrazi, ankete o aktualnih vprašanjih, horoskop, navseti za vsakdanjo rabo, teme za starše, križanke, prispevki mladih bralcev in ostale zanimivosti, podkrepljene s fotografijami.

www.kamra.si

Čeprav Jožici Kristan v družbi mame, moža, dveh otrok in treh vnukov ni nikoli dolgčas, si vedno vzame čas za branje Novega tednika. Shranila je predvsem tiste izvode z zanimivimi naslovi, na primer Po Fakinu Fakin, Celjanke so najlepše, Glavo dol, rit gor ...

Pri hiši so imeli kar tri

Z Novim tednikom na izlet in dookusnega kosila – Zanimivi naslovi in izrezki ohranjeni v posebnem arhivu

Še sreča, da so med nami ljudje, ki skrbno hranijo predmete in nam nato po nekaj letih postrežejo s kakšno zanimivostjo iz preteklosti. Odrezke o plačani naročnici, stare 25 let, ko so bili zneski napisani še v slovenskih tolarjih, je ohranila naša zvesta bralka Jožica Kristan. Čeprav vsak teden nestrno pričaka svežo številko časopisa, se po času spreha tudi s pomočjo domačega arhiva, kamor je spravila številke, ki so se ji najbolj vtisnile v spomin. S častitljivim sedemdesetletnikom Novim tednikom sta na zanimiv način povezani tako njena mama kot njena hči.

»Vestno shranjujem položnice, saj nikoli ne veš, kdaj bo treba kaj pogledati ali preveriti. Prav tako služijo kot dokaz, da sem res plačala vse stroške za elektriko, vodo, no, tudi za časopis,« je ob obisku našega uredništva povedala Jožica Kristan. Ko se je preselila iz Celja v Šmartno v Rožni dolini, so imeli pri hiši naročene kar tri izvode Novega tednika. Na enega je bila naročena Jožica, na drugega njena mama Anica Razpotnik in na tretjega mamin soprog. Ker si lahko tudi en izvod delijo in preberejo, vse, kar jih zanima, so nato ohranili eno naročnino.

Videorekorder za najboljši razred

Novi tednik vsa leta izhajanja poroča o zanimivih temah, ki se dotikajo mladih, a tudi mladi na straneh časopisa poročajo o svojih uspehih in doživetjih. Pred približno

25 leti so se akciji pridobivanja novih naročnikov pridružile šole. Osnovnošolci so med svojimi sorodniki, sosedi in znanci povprašali,

kdo bi v svoj nabiralnik rad prejel naš regionalni časopis. Razred, ki je bil najbolj uspešen, si je prislužil videorekorder. Suzana, hči Jožice

»Sveža številka Novega tednika je vsak dan na vidnem mestu, na posebni mizici. Tam si z obilo informacijami postrežejo tudi prijatelji in sorodniki, ko pridejo na obisk k moji družini v Šmartno v Rožni dolini.«

Kristan, je takrat za tiskani medij, ki letos praznuje 70 let izhajanja, navdušila tete, strice in druge sorodnike. S sošolci takratnega četrtega razreda Osnovne šole Hudenja je odtlej uživala ob gledanju videokaset.

Druženje s Kuharskimi bukvami

Kljub temu da je bila Suzana tako prodorna promotorka, ni postala komercialistka. Šla je po stopinjah mame kuharice in postala gostinka. Skupaj sta z zanimanjem prebirali Kuharske bukve. Doma imajo namreč vse tri izdaje, tako tiste z recepti o kuhi in peki, tiste, ki so namenjene vlaganju, shranjevanju in zamrzovanju živil, kot zadnje, v katerih so opisani zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice. Jožica nobelega svojega recepta sicer ni prispevala, a je ponosna, da je tudi njo v Srednji šoli za gostinstvo in turizem Celje učila Jožica Štruk, ena od soustvarjalk zbirke o dobri kulinariki. A tudi v domači knjižnici receptov se je pri Kristanovih znašel marsikateri izrezek iz Novega tednika.

Skupaj na izlet

Tako Jožica kot njena mama v Novem tedniku najprej pregledata, kaj se zanimivega prodaja in kupuje. Brati začneta torej na zadnjih straneh prvega snopiča, pri malih oglasih in matičnih dejstvih. Čas za podrobnejše branje si naša sogovornica utrga ob popoldnevih in ob nedeljah, ko preveri, kaj se dogaja na Celjskem in ktere so trenutno druge »vroče« teme. Izziv za male sive celice najde na straneh razvedrila, saj rada rešuje križanke. Z izrezanimi in s poslanimi kupončki mlado generacijo spodbuja v glasovanju za Naj maturantko in naj maturanta. Ni pa prav nič jezna, kadar je za svoje sodelovanje nagrajena. Dva izleta, na katera smo jo povabili skupaj z ostalimi naročniki, še danes hrani v lepem spominu.

TINA VENGUST
Foto: TV

Naslovnica številke Novega tednika, 12. 12. 1968

Vsebino številke si lahko bralci preberete na www.dlib.si

Novi tednik, 12. december 1968

Nekaj naslovov:

Zakaj je kje kaj narobe?

Kdo je grobar?

Štrajk zaradi štrajka

Kakšno cvetje in ob kakšni priložnosti

Potrebujete voziško dovoljenje?

Nikoli več na kolo

Ob prihodu v uredništvo se je Jožica najbolj razveselila konjička, ki ga je njena mama Anica Razpotnik prispevala za eno od akcij Novega tednika, v kateri smo iskali najbolj stare igrače. »Bog vedi, kje je ta konjiček, smo se večkrat spraševali,« je dejala sogovornica. Ni si mislila, da je na varnem pri nas.

To ni Zoran Pevec, ampak njegova poezija

Celjski pesnik izdal sedmo pesniško zbirko s pomenljivim naslovom *To ni Michel Foucault*

Eden vidnejših celjskih pesnikov, ki je januarja dopolnil 60 let, se v tokratni pesniški zbirki, ki je izšla v 400 izvodih pri mariborski Založbi Pivec, na podlagi razmislekov, ki jih je o oblasti, spolnosti in norosti uvedel francoski filozof Michel Foucault, dotika aktualnih družbenih tem.

Zoran Pevec, ki se poleg pisanja poezije posveča tudi esejem in literarni kritiki, je do zdaj izdal sedem pesniških zbirk. Za pesem Mesto je leta 1997 na natečaju v sklopu Evropskega meseca kulture v Ljubljani prejel tretjo nagrado in za pesem V neki točki leta 2006 prvo nagrado na pesniškem viteškem turnirju v Mariboru. »Nagrada je bila zame dober zagon, kljub temu da še ni tako dolgo, odkar sem jo prejel,« pravi Pevec, ki je prvo pesniško zbirko izdal sredi 80. let. Leta 2013 je postal še dobitnik čaše nesmrtnosti – velenjice za vrhunski desetletni pesniški opus, ki jo podeljujejo na mednarodnem književnem srečanju Lirikonfest v Velenju.

Če ste v vsakdanjem življenju dostopni in preprosti, je vaša poezija toliko bolj zapletena. Človek si mora ob njenem prebiranju vzeti čas in se poglobiti vanjo. Od kod po vašem mnenju takšen razkorak med enim in drugim?

To je po svoje popolnoma normalno. Če bi se pogovarjali z nekom, ki se ukvarja z nanotehnologijo, bi bil na strokovnem področju za nas zapleten. Drugače bi bilo, če bi se z njim pogovarjali o vsakdanjem življenju. Podobno je tudi s poezijo. Ko pridem v gostilno in naročim dunajski zrezek, seveda tega ne povem v metaforičnem jeziku, ker bi v tem primeru dobil najverjetneje polento. Vsakdanji jezik v poeziji zna uporabljati vsakdo, drugače pa je s pesniškim.

Pred kratkim ste izdali sedmo pesniško zbirko *To ni Michel Foucault*. Zanimiv je naslov pesmi. Kaj se skriva za njim?

Naslov je apofatičen. Antični filozofi so bistvo bivanja na svetu poskušali izraziti z zanikanjem. Idejo za naslov sem dobil v znani sliki belgijskega slikarja Renéja Magritta, ki je na sliki, na kateri je bila pipa, napisal *To ni pipa*, kar se zdi nasprotje, a je gola resnica, saj slika ni pipa, temveč podoba pipe. Na naslovnici moje zbirke sta fotografija, na kateri je Foucault, in napis *To ni Michel Foucault*, kar se prav tako zdi nasprotje, a je tudi resnica, saj fotografija ni Michel Foucault, temveč njegova podoba. S pomočjo Magrittove parafraze zani-

»Pri izdajanju knjig v samozaložbi je danes podobno kot s Piko Nogavičko, ki je preprosto pisala sama sebi.«

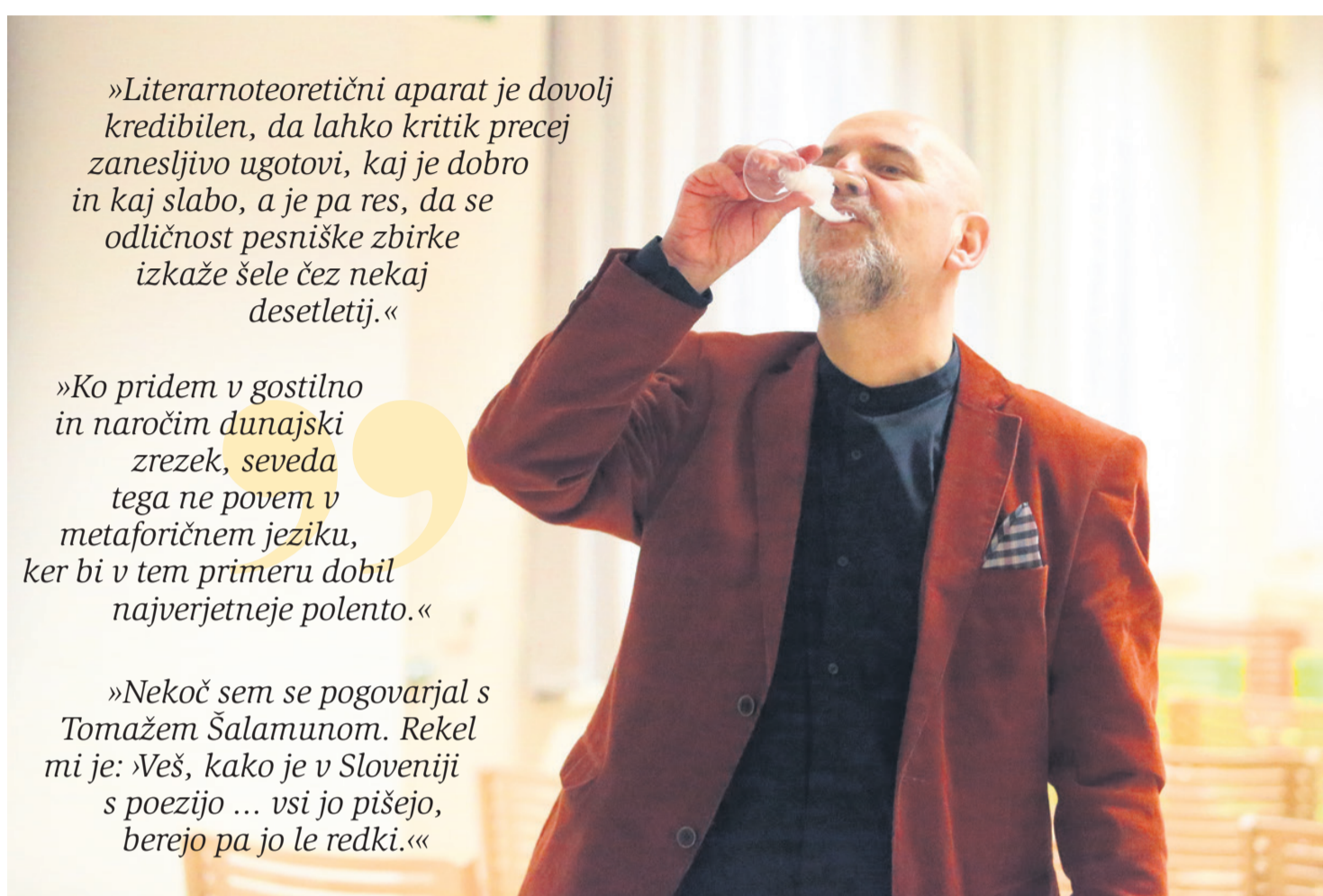
kanja sem nakazal, da se v pesmih ukvarjam z obstojem in bistvom določenih pojavnosti, in to predvsem na podlagi razmislekov Michela Foucaulta.

Zanimiva je tudi oblika pesmi. Poleg tega, da so vse sestavljene iz treh petvrstičnic, se tudi vse začnejo s »to ni«. Zakaj?

Na ta način sem ustvaril zanimiv ritem in obenem še dodatno poudaril, kar sem želel povedati v pesmih, v katerih se ukvarjam z različno sodobno tematiko, od feminističnih problemov do norosti.

Za sabo imate že lepo bero pesmi, objavljenih tako v literarnih revijah kot v pesniških zbirkah. Od kdaj ljubezen do literarnega ustvarjanja?

S tem je povezana precej zanimiva anekdota. Kot osnovnošolec sem sodeloval na literarnem natečaju železnice, ki so s časopisno hišo Delo izbirale najboljše osnovnošolski spis. Dobil sem prvo nagrado. Do takrat sem imel pri slovenščini povprečne ocene, od takrat pa sem prejemal same petice. Najzanimivejše pri vsem tem je, da mi je spis napisala mama. Resneje sem začel pisati v srednji šoli. Prve pesmi so mi objavili v podlistku Mladine, kjer so objavljali tudi drugi danes uveljavljeni pesniki.

»Literarnoteoretični aparat je dovolj kredibilen, da lahko kritik precej zanesljivo ugotovi, kaj je dobro in kaj slabo, a je pa res, da se odličnost pesniške zbirke izkaže šele čez nekaj desetletij.«

»Ko pridem v gostilno in naročim dunajski zrezek, seveda tega ne povem v metaforičnem jeziku, ker bi v tem primeru dobil najverjetneje polento.«

»Nekoč sem se pogovarjal s Tomažem Šalamunom. Rekel mi je: »Veš, kako je v Sloveniji s poezijo ... vsi jo pišejo, berejo pa jo le redki.«

Zoran Pevec je svojo zadnjo pesniško zbirko *To ni Michel Foucault* predstavil prejšnji teden v Celjski kulturnici.

Ostajate že od začetka zvesti konceptualizmu?

Že od druge zbirke se vnaprej odločim, o čem bom pisal. Ne vem, zakaj je tako. Tudi na ostalih področjih življenja se trudim tisto, s čimer se resneje ukvarjam, postaviti v nek okvir. Znotraj tega seveda pišem pesmi tudi spontano.

Po osnovni izobrazbi ste ekonomist in slovenist. Kako to?

Mama je bila v tistem času neke vrste menedžerka, zato sem se pod njenim vplivom najprej odločil za ekonomijo, ki sem jo tudi dokončal. Ker se na tem področju nisem dobro počutil, saj sem popolnoma drugačne vrste človek, sem ob

mnenju najboljšo poezijo pišejo v ZDA, na Poljskem in v Sloveniji, s čimer se strinjam tudi sam. Nič hudega, če poezijo piše veliko ljudi. Nekaj je dobre, veliko pa je slabe, kar je značilno tudi za druga področja dela.

Ste morda tudi zaradi tega napisali knjigo *Kako narediti pesem*, ki je leta 2006 izšla pod okriljem republiškega javnega sklada za kulturne dejavnosti?

Osem let sem bil predsednik Celjskega literarnega društva. Glede na to, da sem v društvu in kasneje tudi na I. gimnaziji v Celju ter drugod po Sloveniji vodil kreativne literarne delavnice, sem se odločil, da na podlagi zbrane gradiva napišem strokovni priročnik *Kako narediti pesem*. Pesem je namreč najprej treba »narediti v glavi« oziroma o njej razmišljati in jo šele nato napisati.

Zdi se, da je danes lažje kot kadarkoli izdati pesniško zbirko. Je tako? Ali gre v tem primeru le za samozaložništvo?

Pri izdajanju knjig v samozaložbi je danes podobno kot s Piko Nogavičko, ki je preprosto pisala sama sebi. V zadnjih letih je postopek tiskanja knjig postal zelo enostaven in cenovno dostopen. Včasih je bilo zelo težko izdati pesniško zbirko, zato smo lahko govorili o selekciji. Najprej je moral pesnik objavljati svoje pesmi v različnih revijah, kot so bile Mlada pota, Mentor in Mladina. Danes posameznik napiše trideset oziroma štirideset pesmi in želi takoj izdati knjigo. To ni škoda le zaradi tistih, ki berejo tovrstno poezijo, temveč tudi zaradi avtorjev. Če se mlad pisec zares začne ukvarjati s poezijo, mu bo čez nekaj desetletij nerodno, kakšen prvenec je izdal. Literarnoteoretični aparat je dovolj kredibilen, da lahko kritik precej zanesljivo ugotovi, kaj je dobro in kaj slabo, a je res, da se odličnost pesniške zbirke izkaže šele čez nekaj desetletij.

Je danes težko najti založnika? Ga je težko prepričati, da verjame v vaše delo?

Dobrega založnika je težko najti. Če literarni ustvarjalec želi izdati knjigo pri kakovostni založbi, čaka tudi nekaj let. Veliko je odvisno tudi od trenutnega okusa urednika. Med bolj prestižnimi so trenutno založbe Beletrina, Litera, Pivec, Apokalipsa, Goga, Aleph in še nekatere druge.

Zoran Pevec, rojen leta 1955 v Celju, pesnik, kritik, esejist, urednik, je končal znanstveni podiplomski magistrski študij književnosti na temo ženskih likov v slovenski poetični drami po letu 1960. Je član Društva slovenskih pisateljev, kjer je predsednik komisije za prireditve, je tudi odgovorni urednik revije za književnost *Vpogled*, revije za kulturo in literaturo *Vsesledje*, soustanovitelj in član uredniškega sveta revije za poezijo *Poetikon* in soustanovitelj in član uredniškega sveta revije za poezijo *Lirikon* 21.

In kaj sodelovanje z njimi prinese avtorju? Če je poezija dobra, verjetno ni pomembno, pri kateri založbi je izdana, ali pač?

Če je dobra založba, bo naredila boljšo promocijo izdane knjige. Če nič drugega, bo knjigo poslala določenim kritikom. Recenzent, ki jo bo dobil v roke, bo verjetno razmišljal, da je morda malo boljša, če je šla skozi določene uredniške roke. To je predvsem pomembno, ker recenzenti prejmejo po dvesto knjig. Če se jim po prvih dveh pesmih ne zazdi zanimiva, ji naprej ne posvečajo pozornosti.

Poleg poezije se ukvarjate tudi z esejem, v katerih se v prvi vrsti posvečate poeziji na takšen ali drugačen način ...

Ljubljana je središče različnega dogajanja. Če te ni v Ljubljani, te ni nikjer. Zato se mi zdi zelo pomembno, da v mestih, kot so Maribor, Celje, Murska Sobota ..., govorimo in pišemo o domačih avtorjih in ustvarjalcih. V enem svojih pomembnejših esejev sem pisal o avtorjih iz naše regije, ki sem jih razdelil v tri skupine: tiste, ki so že bolj uveljavljeni, tiste, ki se vzpenjajo, in tiste, ki šele začenjajo svojo pesniško pot.

Na spletu je veliko pesniških forumov. Tudi vi objavljate na kakšnem?

Večina pesniških forumov je zanič, ker lahko na njih objavlja kdorkoli želi. Sam sodelujem na *Pesem.si*, za katerega sem prepričan, da je med vsemi najboljši, saj pesmi, ki so objavljene, zbirajo uredniki. Objavljam tudi v Facebook skupini *Poesis*, v kateri na povabilo Petra Semoliča sodelujejo kakovostnejši pisci. Večino spletnih pesniških forumov žal objavlja poezijo tistih, ki pišejo, ker zvečer ne morejo zaspati, in ne kakovostnih tovrstnih izdelkov.

ŠPELA OŽIR, foto: SHERPA

Michael Lukas Moeller: Resnica se začenja v dvoje

Odnos predstavlja predvsem dolg pogovor

Marsikateri partnerski odnos se začne kot pravljica, a ko minevajo leta skupnega življenja, čarobnost pogosto usahne. Kdor verjame, da je za vse kriva usoda, bo zamiranje kemije med dvema prepustil višjim silam. In z nekom drugim morda pravljico skušal napisati znova. Sama po desetletju srečne zveze sicer na poti v dvoje (še) ne vidim grozečega prepada, a vedno pravim, da je stvari možno izboljšati. Sem torej med tistimi, ki so za svoj partnerski odnos pripravljene žrtvovati čas in energijo ter jim je knjiga pravzaprav tudi namenjena.

Avtor nam na začetku odzame priljubljen izgovor, da se iskricice med dvema sčasoma pač ohladijo. Pravi namreč, da hišna mizerija ni naravno dogajanje, ampak si jo ljudje ustvarjamo sami. Odgovornost torej položi v naše roke. Čeprav živimo v času, ki za ljubezen med dvema ponuja izjemno slabe pogoje, lahko marsikaj spremenimo. Zakaj? Tudi navidezno dane razmere namreč ustvarjamo sami. Svoj odnos oblikujemo dan za dnem s tisočnimi majhnimi dejanji.

Kot bistveno alternativo vdajanja malodušju med dvema Michael Lukas Moeller

ponuja pogovore v dvoje. Trdi, da nezmožnost parov za pogovor velja za vzrok odmiranja odnosa. Medtem ko pogovor, ki omogoča obračunje drug na drugega, odnos ohranja pri življenju. Vendar pozor, pri tem ne gre za to, kaj je treba kupiti v trgovini, kdo mora po otroke v vrtec in koliko znaša naslednji obrok za odplačilo kredita. Pogovor v dvoje pomeni, da drugemu sporočamo o sebi. »Ljubiti se pomeni predvsem razumeti se. To pomeni biti razumljen in omogočiti, da te drugi razume. To pa pomeni, da se znamo dobro pogovarjati,« pravi in dodaja, da se prav po med-

sebojnem pogovoru srečni pari razlikujejo od nesrečnih. Da je stvar še bolj zanimiva, nas Moeller podučiti tudi o tem, da ima par tudi skupno podzavest. Torej se med dvema prenašajo tudi tiste stvari, ki jih namenoma nočemo priznati.

Medtem ko se dialogi med partnerjema v vsej naglici pogosto ne vrtijo le okoli opravkov, ampak še huje, okrog medsebojnega obtoževanja, očitanja in iskanja krivca, je cilj pogovorov v dvoje drugemu pokazati, kako trenutno doživljamo sebe. Težišče pozornosti torej ohranjamo pri sebi in pometamo pred lastnim pragom. Čas za po-

O avtorju:

Michael Lukas Moeller je bil nemški psihoterapevt, rojen leta 1937 v Hamburgu, umrl pa je leta 2002. Na Univerzi v Giessnu je sprva učil psihoterapijo in psihosomatsko medicino. Leta 1983 je na univerzi Johana Wolfganga Goetheja v Frankfurtu postal predstojnik medicinske psihologije, na tej univerzi pa je učil do svoje smrti. Precej se je posvečal skupinam samopomoči, saj je verjel, da lahko ljudje s podobnimi težavami skupaj lažje poiščejo rešitve zanje. Takšne podporne skupine so prav po njegovi zaslugi postale priznan del zdravstvenega sistema. Del samopomoči je tudi njegova metoda za pare, ki jo je poimenoval pogovori v dvoje.

govor v dvoje si delimo enakovredno, s tem pa vidimo izmenjavo dveh avtoportretov. Tako spoznavamo odnos dveh ljudi, ki se vedno bolj razumeta in se ne odtujujeta, ki se skupaj razvijata in ne života-rita drug ob drugem, ki svojo vez utrjujeta, namesto da bi postajala otopela. Ob tem avtor opozarja, da govor zagotovo ni vse. Toda prav tako je brez govora vse druga nič.

Tako kot ob razhodu dveh ljudi najverjetneje krivda ni

le pri enem, je tudi utrjevanje odnosa delo obeh. Pri tem se pisec knjige opira na misel »eden nima nikdar prav, toda v dvoje se začenja resnica«, ki jo je zapisal Friedrich Nietzsche. Gre torej za to, da je vsak odnos, tudi prijateljski ali tisti na delovnem mestu, nedeljiva stvaritev tistih dveh, ki sta vanj vpletena. S tem spoznanjem se naše delo pravzaprav šele začne.

TINA VENIGUST

Priporočamo knjige avtorjev iz naše regije

Tokrat objavljamo pesmi celjskega avtorja Zorana Peveca iz njegove zbirke *To ni Michel Foucault*.

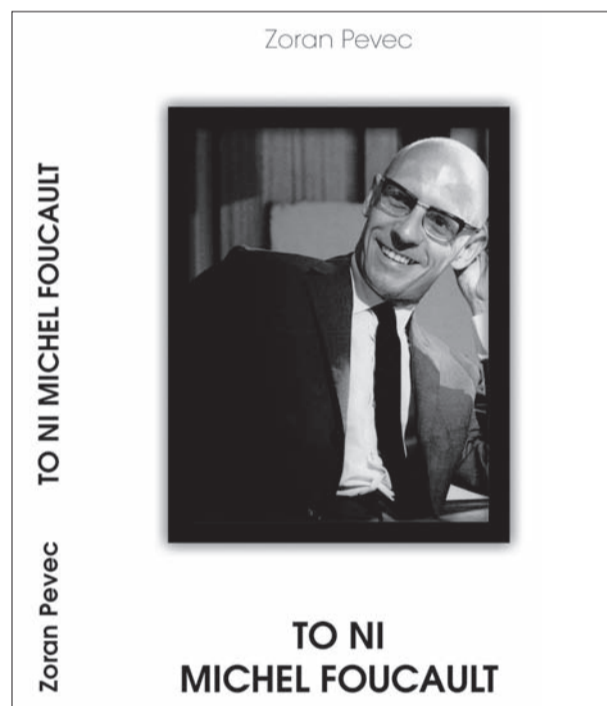
To ni Michel Foucault

Ceci n'est pas une pipe (René Magritte)

*to ni Michel Foucault
in ni filozofija
umetna mačka v kotu prede
in ni norost
ne drugi slog norosti*

*zapis izkušnje paranoje
zataknjene med verze
vidna pot onomatopeje
vprašanje znotraj vprašanja
ponižnost črke v besedi*

*Celanovo listje let
nekaj o sedenju v pletenem stolu
neusahljivo brenčanje časa
zakaj ne raje nič
kot pljuskanje spominov*

*to ni Popravljanje zidu Roberta Frosta
kamnita prepreka stoji tu že od nekdanje
stena meje iz oči
hrast raste ob njej počasi a vztrajno
staramo se z njim in naše ograde tudi*

*to niso črke ki vse tiho opazujejo
nič ne mislijo niti trznejo ne
veliki sijoči utrinki
ko se na zid nasloni mladenič
in v deblo z majhnim nožem vreže svoje ime*

*to ni hrast ki raste moški ki se stara
je le pogled ki se rahlo slepi
misli da bo jutri videti vse enako
ko bo nekdo drug posekal drevo
z njegovim imenom*

*to ni zapis o joku
navada otožnosti
hladen veter noči
domovanje mračnih bogov
izkušnja dobrega in zla*

*besedilo nas uči
da ni mogoče vsega ujeti
svetost zamejenosti
zato glas sili v molk
najljubša darila v zapisane molitve*

*spanec je priprava na smrt
upanje na drugačnost
pot se zateče v čas*

*kaj ve zlobnost o nas
tega si ne upa izreči nihče*

*to ni večer ki približuje temo
prejšnjo noč si sanjal le z enim ušesom
občutil si krivdo do drugega
kot bi plesal sam s sabo
gluhi svet ribe v morju*

*dobro je da si spal
napol napol bedel
luna v reki je plavala s teboj
vse do vrat tvojega doma
potem je obležala ob postelji*

*počutil si se zelo družinskega
celo med spanjem
sovražiš sočutje
zato ob rezini jutra
spustiš patetičnost z luno na plano*

KULTURNO ZGODOVINSKA ZBIRKA

Četrtek,
12. marec 2015,
ob 17.00

Vabljeni na javna vodstva v Pokrajinski muzej Celje

Info in najave:
E: muzej@pokmuz-ce.si, info@pokmuz-ce.si;
T: 03 428 09 62, 03 428 09 50

GROFJE CELJSKI

Nedelja, 15. marec 2015, ob 11.00

Otroški muzej Hermanov Brlog

mnzc
muzej novejših zgodovine | celje

Vrt kot neizčrpen vir vesele

Z Dragom Jančičem o prvih vrtnarskih korakih spomladi in nasploh

Prednosti vrtnarjenja – tudi v koritu na balkonu – se zaveda vse več ljudi. Kaj je treba pred tem vedeti in kako se ga lotiti? (Foto: SHERPA)

Večino svoje kariere je bil učitelj praktičnega in teoretičnega pouka v vrtnarski šoli v Celju. Širše znan kot izvrsten botanični strokovnjak svoje znanje danes z veseljem deli tako v različnih medijih kot v živo – tudi če ga za nasvet kar sredi ulice pocukajo za rokav. Kot je povedal za Novi tednik, je še posebej vesel, ker se prednosti vrtnarjenja – tudi v koritu na balkonu – zaveda vse več ljudi, še posebej mladih.

Vrtnarski začetki res niso enostavni. Še posebej, ker večine mladih mame in stare mame na tovrstno delo niso pripravljale že od nekdaj. Zato je že na začetku veliko težav. Začne se že pri tem, kako prijeto za lopato, motiko ali grablje ... Da ne govorim o čem bolj zahtevnem.

Kaj torej svetujete začetnikom? Naj se vržejo med knjige ali kar na delo?

Vsekakor na delo. Čeprav si je osnovne informacije morda vseeno dobro pogledati v kakšni literaturi. Sicer pa so zagotovo kje v bližini bolj izkušeni sosedje in znanci. Nič ni narobe, če jih povprašajo za nasvet. V tem času bo treba zemljo pognojiti, prelopatati, v marcu se začnejo že prve setve, kasneje tudi saditve.

Marsikateri začetnik z zavistjo gleda na kakšen dobro obdelan vrt. Kako dolgo traja, da dobimo tisto temno, rahlo in rodovitno prst?

Kar desetletja, da se zemlja res temeljito predela. Če vrt delamo iz celine oziroma travnika, je prvo leto na tej površini dobro posaditi več stročnic. Tu imam v mislih predvsem fižol, a tudi staro stročnico, na katero smo že skoraj povsem pozabili – bob. Zemljo obogatijo tudi kapusnice. Sicer je osnova pri vsakem začetku temeljni kolobar. Vrt razdelimo na štiri dele, vsako leto pognojimo en del in tudi sadimo nanje v pravilnem vrstnem redu.

Tega verjetno ni dobro spregledati, češ saj ni pomembno, nekaj bo že zraslo.

Res ne. Kolobarjenje, gnojenje in sosedstvo rastlin imajo na rodovitnost največji vpliv. Sicer predvsem sosedstvo ljudje narobe razumejo. V sosedstvu nista sosednji gredi, ampak moramo na isto gredo posaditi dve ujemaajoči se kulturi. Na primer korenček in čebulček. Prvi varuje drugega pred čebulno muho, obratno pa pred rjo in korenčkovo muho. Za dober pridelek je najbolje upoštevati štiriletni koledar, kar pomeni, da se lahko naštetu na isti gredi ponovi šele čez štiri leta. Ampak tega si seveda ne bomo zapomnili. Takšne stvari si je treba skrbno zapisovati.

Pri poudarjanju ekološke pridelave imajo mnogi do mineralnih gnojil zelo odklonilen odnos.

Pri gnojenju je treba najti harmonijo. Ne moreš gnojiti samo s hlevskim gnojem ali samo z mineralnimi gnojili. Gnojenje ne sme biti enostransko, enako tudi naša prehrana ne. Če bi vsak dan jedli zelje, bi se kaj kislo držali. Sčasoma nam že videz

Najprej si je treba umazati roke

Društvo Skrinja z otroki s projektom Od grede do mize

V društvu Skrinja iz Šentjurja se med drugimi posvečajo dediščini in ekologiji. V projektu Od grede do mize so z otroki z OŠ Franja Malgaja postavili dve gredi in nanju posadili zelenjavo. Iz pridelka so na koncu tudi kuhali. Letošnjo pomlad bodo ponovno sadili in permakulturni vrt razširili.

S pomočjo učiteljice so nagovorili predvsem otroke, ki so že obiskovali biološki krožek. »Mlajši imajo radi delo na zemlji, starejšim je bilo morda najbolj všeč, da so zaradi tega tu in tam manjkali pri pouku,« povesta koordinatorici projekta Sabina Timpran in Tanja Gobec. »Vsi skupaj so uživali pri delu in se veselili pridelka, a za motivacijo, še posebej naj-

stnikov, človek porabi veliko energije.«

Na vrt tudi s starši

V neposredni bližini šole so postavili dve gredi, eno visoko in drugo gomilasto. Letos jima bodo dodali še dve gomilasti in eno spiralasto za zelišča. Mladi vrtnarji bodo najverjetneje novi. »Pri takšnem delu je težava stalnost. Otroci odhajajo, vsako leto prihajajo novi, vzpostavitev takšnega vrta pa traja tudi več let. Po drugi strani so se priključili v glavnem tisti otroci, ki se že zavedajo, da je hrano treba pridelati. Vsaj ena deklica v tem vidi tudi poklic za prihodnost,« še razloži Gobčeva. Otrokom ob tem poskušajo privzgojiti odgovornost do

skupnega projekta. Čeprav gre za permakulturni pristop, je nad posajenim treba bdeti tudi med počitnicami. »Tu nam je sistem malo šepal, reševalo nas je deževno vreme, zato je blago lepo rastlo tudi brez zalivanja.« Visoke grede so bile za večino otrok, ki nekaj izkušeni vrtnarjenjem od doma že imajo, novost. Na določena vprašanja so dobili odgovore pri biologiji, na druga so poiskali informacije skupaj. »Res se nam zdi pomembno, da imajo mladi možnost narediti nekaj konkretnega, občutiti trud, ki ga predstavlja pridelava hrane. Takšen projekt je lahko dober prvi korak. Naslednji je seveda ta, da jih v domače delo na vrtu vključijo starši.« StO

»Informacije so pomembne, vendar je najpomembnejše začeti delati. Kmetovanju se nas je povežalo precej mladih in tudi ob delovnih življenjih. Težko bi si včasih predstavljal, da lahko petkov večer o In si zadovoljen, da je tako.«

Hrana ne raste v trgovini

Bogdan Rahten od življenja v bloku do permakulturnega kmetovanja

Bil je čas, ko se mu je življenje v bloku z vsemi meščanskimi navadami zdelo nekaj povsem sprejemljivega in običajnega. Premik v temeljni filozofiji se je zgodil pod vplivom globalnih sprememb, opazovanja sveta okrog sebe in prevpraševanja. Ker mu je bilo enostavno težko sprejeti, kako nemočni in nesamostojni smo ljudje dandanašnjika. Skoraj povsem odvisni od domnevne izbire velikih preskrbovalnih verig. A hrana, zlasti zaupanja vredna, pač ne raste na policah trgovin ...

Ko se je pokazala možnost, da prevzame manjšo kmetijo starih staršev, ni okleval. »V podzavesti sem očitno ohranil vez z zemljo iz otroštva, a hkrati o vsem skupaj nisem dosti vedel,« se spominja začetkov. Poleg številnih tujih avtorjev sta nanj

vplivala Anton Komar in Nara Petrovič. Zanimiv se mu je zdel primer t. i. rodovnega posestva, kjer bi družina na enem hektarju lahko pridelala večino hrane za svoje preživetje. »To je postala tudi moja vizija, ki jo skušam postopoma izpolnjevati.«

»V Veliki Britaniji je obvezno, da ima vsa vrta. Pri nas ga tudi mnoge eko šole nimajo, izkušnje se mladi tega ne bodo naučili. Ne preko tablice tega ne bo spremenila.«

»Pri mladih je čut za povezanost z naravno, za stik z zemljo le redko očitno. Mislim, da je pomembna določena osebna dozorelost. Večinoma jo ljudje dosežejo, ko dobijo svoje otroke, nekateri tudi prej. Delo z zemljo prinaša veliko prednosti, vendar to ni zabaviščni park, kamor prideš, uživaš in greš.«

Bogdan Rahten (drugi z leve) je lani kot prostovoljec pomagal pri postavitvi projekta Od grede do mize pri OŠ Franja Malgaja, načrtoval je tudi gredo pri domu starejših v Šentjurju. Zaradi priročne vrtne površine in bližine stanovalcem. Od jeseni se je tu starala biomasa, v pomladanski akciji pa bodo gredo trenutno povsem ročno obdeluje sedem arov površine.

RAR NOVI d.o.o.

Stegne 15, cesta IV
Ljubljana
T: 01 511 31 00
F: 01 507 66 43
G: 041 741 763
E: rar.novi@siol.net

www.rastlinjak.si

- vrtni steklenjaki
- mreže senčilne in protitočne
- vrtni in profesionalni rastlinjaki
- ogrevanje in ostala oprema za rastlinjake
- namakalni sistemi
- UV folije 4-letne

Obiščite nas na sejmu Flora v Celju, od 13. – 15. marca 2015

elja in koristi

rastlin – zaostala rast, barva listov – pove, kaj jim manjka. Ampak za to so potrebne izkušnje.

In ekološko zatiranje škodljivcev in bolezni?

Na voljo imamo celo vrsto domačih pripravkov, na primer iz kopriv, preslice, vratiča, pelina.

Izbira je ogromna. Ampak če imamo možnost, sejmo domače sorte. Tudi stare sorte, za katere ljudje doma sploh ne vedo imen, je prav, da se ohranjajo. Avtohtone sorte so namreč najbolj navajene na naše podnebje in dajo najboljši pridelek.

»Začetnikom polagam na srce, naj jih prvi neuspehi ne razočarajo. Tudi nam izkušenim vrtnarjem ne uspe vedno vse. Zagotovo pa bo vsaj nekaj zraslo in ni lepšega kot pobrati svoj pridelek. Vsekakor se ne lotevajmo dela na vrtu, če nismo razpoloženi. Bo več škode kot koristi. Takšni dnevi so kot nalašč, da si samo s sprehodom in z opazovanjem svojega vrta zbistrimo glavo in odpravimo stres.«

Na majhnih površinah je to povsem izvedljivo. A če upoštevamo kolobar in dobro sosedščino, s tem niti ne bo skrbi. In smo spet pri osnovah na začetku.

Je še čas za vzgajanje lastnih sadik?

Morda smo malo pozni le za papriko, a tudi to bi šlo. Na prosto jo namreč sadimo po 15. maju. Lahko še posejemo paradižnik in zeleno, nujno pa seveda solato. Če potrebujemo manjšo količino sadik, je verjetno res lažje, da jih kupimo. V stanovanjih večinoma nimamo dobrih pogojev za vzgojo sadik. Za večje površine pa strošek ni tako zanemarljiv.

In kako izberemo dobro seme?

Lasten vrtniček za mnoge ljudi v blokih enostavno ni dosegljiv. Kaj takrat?

Tu so še balkoni, okenske police, terase ... V balkonska korita lahko namesto rož posadimo paradižnik, papriko, jagode, rožmarin, peteršilj, timijan, origano in še veliko drugega. Čisto vse, kar pridelamo sami, je dragoceno. Če bi ljudje vedeli, kako raste tista lepa zelenjava iz Italije, Španije in Maroka, nisem prepričan, da bi jo sploh kupovali.

Na svojih potovanjih ste si to tudi natančno ogledali ...

Res je. To je hidroponska vzgoja. Gre za popolnoma sterilno okolje, kot bi govorili o laboratoriju ali operacijski dvorani. Solata na primer

Draga Jančič je že povsem prevzelo spomladansko delo na vrtu. Te dni obrezuje sadno drevje, jagodičevje in vinsko trto. Do konca marca mora biti to opravljeno. V aprilu pa bo čas za razmislek, kaj od okrasnega cvetja bomo posadili na vrt, teraso ali balkon.

plava v bazenih v stiropornih ploščah, k vsaki je napeljana kapalka s hranilnimi snovmi, zemlje ta zelenjava ne vidi. V Sloveniji takšne pridelave še nimamo. Zato je veliko že, če izberemo slovensko zelenjavo. Zelenjava iz hidroponske pridelave je enostavno brez okusa. Na primer jagode – čudovite so, a kot ugrizneš vanje, je kot bi ugriznil v prazen nič. Zemlja je osnova, to so vedeli že naši predniki, in iz nje se da potegniti ogromno.

Za tiste, ki pridelujejo zelenjavo na balkonih, je največji problem vsako leto zamenjati zemljo v koritih.

To je enostavno treba vzeti v zakup, tako kot lopatanje in gnojenje na vrtu. Čudovito zemljo lahko nabereš povsod. Na primer iz krtin. Zraven dodamo še malo peska in del kupljenega šotnega substrata in dobimo čudovito zemljo.

»Na oko zelo lepo zelenjavo je mogoče dobiti v vsaki trgovini. Ne zdi se draga, ampak če bi si celo leto izdatke za to skrbno beležili in bi jih sešteli, bi bil strošek vse prej kot zanemarljiv. Ob tem nismo še nič rekli o kakovosti in svežini zelenjave, ki mora do naše mize prepotovati na tisoče kilometrov. Zaradi dela na vrtu smo tudi bolj zdravi, gibamo se na svežem zraku, se naužijemo sonca in še bi lahko naštevali.«

Lahko tudi vse to kupimo, vendar je to samo nadomestek za našo lenobo. To je tako, kot če juhico skuhamo iz svežih zelišč s svojega okna ali uporabimo kokco. Kaj je torej bolje?

In nova moda permakulturnega vrtničarstva?

Mi je blizu. Vendar si ljudje napačno predstavljajo, da jim z visokimi gredami ne bo treba veliko delati in se sklanjati. Načeloma je to res, vendar je napor, da napolniš gredo do višine 60, 80 ali celo 100 centimetrov, izjemen. Meni se to zdi malo modna muha. Sam imam rajše delo malo nižje, a tisto temeljito.

SAŠKA T. OCVRK, foto: arhiv NT (GrupA)

elati. Nekaj zagotovo zraste. Pri tovrstnem h akcijah se je razvilo zanimivo družabno do trde teme preživiš ob delu na zemlji.

ovini

etovanja

Permakultura kot poseben izziv

Ob študiju različnega gradiva je naletel na razsežnost pojma permakulture. Pri tem gre za precej več kot zgolj vrtnarjenje z zastirkami, ki so sicer priporočljive in izjemno

ka šola tudi svoj jo. Brez neposredne lobena informacija

ve visoke grede pri Osnovni šoli Franja višine bo dostopna tudi gibalno oviranim de tudi nasadili. Na svoji kmetiji Bogdan

učinkovite za vsak vrt – nezashčitena zemlja je namreč kot odprta rana. Udeležil se je tečaja permakulturnega načrtovanja in ob nabiranju znanja precej spremenil razumevanje okolja in narave. Vpisal se je v višješolsko izobraževanje o naravovarstvu v Šolski center Šentjur. »Ni mi žal vloženege časa. Prvo dvomesečno prakso sem izvajal na samooskrbnem permakulturnem poligonu ddr. Ane Vovk Korže v bližini Poljčan, kjer je zbrala ogromno znanja in dobrih praks. Če na primer v škaif z deževnico namočiš seno, listje in podobne reči, čez nekaj mesecev dobiš krasno domače gnojilo, četudi nimaš živali. In to je eden pomembnejših vidikov tega pristopa – ne le kaj boš dobil, ampak tudi kaj boš vrnil v prst.«

Od steklene gredice do hloedaste velikanke

Pred leti je začel preizkušati različne načine izdelave visokih gred. »Za okvir sem uporabil različne materiale, od polen, tlakovcev, ploščic in celo steklenic, ki so doslej še vse v enem kosu. Pri gredah iz palet je prednost tudi ta, da se potem ni treba sklanjati. Za časa prakse sem na ekološkem delu posestva ŠC Šentjur naredil gredo velikanko, ki je obdana z 20-centimetrskimi debli v dolžini šest metrov, dva metra v širino in meter visoko. Predlansko sušo je odlično prestala brez posebne nege in to je tudi smisel tovrstnih konstrukcij.«

STO, foto: osebni arhiv

Andreja Džakušič po umetniški plati precej sodeluje s tujino, od tam pa je prinesla tudi napredne zglede za naš prostor. Njen projekt Viseči vrtovi je pritegnil somišljenike, ki za domačo hrano skušajo skrbeti ne glede na to, da morda na voljo nimajo gredic ali njive. Ob izmenjali izkušenj in znanja pa so svojo dejavnost še oplemenitili. Na fotografiji je utrinek iz medgeneracijske delavnice, ko so starejši svoje znanje predajali mlajšim.

Tudi mesto kliče po vrtničkih

Kako do domačega pridelka in zemlje brez balkona ali terase

Umetnica Andreja Džakušič je s svojimi deli že večkrat opozorila na nujnost ohranjanja čistega okolja, zelenega mesta in možnosti, kako znotraj betonske džungle živeti v sožitju z naravo. Vrtničarstvo v klasičnem smislu je v mestnem jedru nemogoče, kljub temu pa se mu z malo prilagajanja ni treba v celoti odpovedati.

Kako znotraj mesta razviti svojo naravno oazo, se je Andreja Džakušič spraševala v sklopu projekta Viseči vrtovi. »Ideja je simbolična in govori

o rajskem vrtu, vendar smo jo vzeli nekako dobesedno. V mestih ni veliko zelenih površin in zemlje, kjer bi si uredili vrtniček. V Celju je močno pereča tudi onesnaženost zemlje. Ta torej ni primerna za vrtničarstvo. Obstajajo pa alternative, ustaljene navade v svetu, ko si ljudje vrt uredijo v zabojnikih.« Take zabojnike si lahko sestavimo sami in zanje uporabimo recikliran material. Tako si lahko vrtnarske rokavice nadenejo tudi tisti, ki morda nimajo balkona ali terase. V takih zabojčkih lahko

zelenjavo namreč gojimo že na okenski polici.

Sami lahko poskrbimo tudi za zemljo ali kompost. Škoda je, da tisti, ki jedo organsko

hrano, takih bioloških odpadkov ne bi predelali doma, meni sogovornica. Podobno kot zabojčke za gojenje zelenjave lahko tudi kompostnik naredimo iz odsluženih materialov.

Spoštujemo znanje preteklih generacij

Pri projektu Viseči vrtovi se je Andreja Džakušič s somišljeniki opirala na znanja permakulture. »Po principih, ki jih obuja ta znanost, so delale že naše babice, nekaj pristopov pa je novih,« je pojasnila. Opazila je, da se je znanje o pridelovanju lastne hrane še posebej okrepilo na delavnicah, na katerih so sodelovali tako starejši kot otroci. Starejše gospe so s seboj prinesle sadike, ob pripovedovanju njihovih izkušenj pa so jih otroci poslušali z odprtimi usti in očmi. Skupaj so izdelovali zabojnike po načelih visokih gred.

Zanimivo spoznanje, do katerega sicer prihajajo ponekod v tujini je, da je na področjih intenzivne kmetijske pridelave zemlja precej izčrpana, medtem ko je v nekaterih mestih manj obremenjena. Po mnenju Džakušičeve bi bila škoda, da take prsti ne bi uporabili. Sploh zato, ker ima vrtničarstvo mnogo pozitivnih vplivov na človeka – od sproščanja, druženja, samooskrbe, ekonomskega dejavnika, povezovanja med generacijami in še bi lahko naštevali.

TINA VENKUST
Foto: osebni arhiv

Izmenjavo sadik in semen so že izvedli v nekaterih krajih na Celjskem. V okviru Šentjurjevega bodo 25. aprila organizirali zamenjavo sadik.

ZGODBE
IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Razgledi po Kamniško-Savinjskih Alpah (2)

Iz zgodovine planinstva v Kamniško-Savinjskih Alpah

Planjava in Ojstrica z Velike planine.

Planjava in Ojstrica, 1927. Razglednico hrani Gorenjski muzej. Planjava (2394 m) je najvišja in najbolj mogočna gora vzhodnega dela Kamniško-Savinjskih Alp. Ojstrica (2350 m) je gora v vzhodnem delu Kamniško-Savinjskih Alp, ki je s svojim značilnim piramidastim vrhom vidna daleč naokrog.

Prvi obiskovalci v Kamniško-Savinjskih Alpah so bili domači vodniki, nosači, divji lovci, drvarji in planšarji. Pravi razvoj vodništva na Grintovec se je začel v drugi polovici 19. stoletja.

Prvi se je na Grintovec leta 1759 povzpел naravoslovec Giovanni Antonio Scopoli, nedvomno pa med gorniki v Kamniško-Savinjskih Alpah častno mesto pripada dr. Johannesu Frischaufu. Prav on je začel za pot v gore uporabljati vodnike in nosače. Jernej Veršnik je bil Frischaufov prvi znani vodnik z Jezerškega, medtem ko mu je na vrh Kočne pomagal Mavc iz

Ojstrica iz Robanovega kota. Založila Goričar & Leskovšek, Celje, v korist Savinjske podružnice slovenskega planinskega društva. Razglednico hrani Osrednja knjižnica Celje.

Kokre. Iz Zgornje Savinjske doline je bil kot vodnik znan Matevž Matijevc iz Luč, ki

Uporabljen vir: Zbirka planinskih razglednic Gorenjskega muzeja, objavljeno na portalu www.kamra.si. Avtorica: Jelena Justin, Gorenjski muzej

je vodil predvsem na Ojstrico, poznal pa je tudi Mrzlo goro, Olševo in Raduho. V dolini Kamniške Bistrice je bil kot vodnik znan Matija Uršič. Očetovo pot je nadaljeval Valentin Uršič, ki je leta 1879 vodil dr. Janka Serneca na Skuto čez Gamsov skret. Znana vodniška družina je bila tudi družina Piskernik iz Logarske doline. Janez Pisker-

nik je bil prvi, ki se je v Kamniško-Savinjskih Alpah ukvarjal s kmečkim turizmom. Fran Kocbek je z njim leta 1893 opravil turo z Jezerškega sedla po grebenu na Križ. Janez Piskernik je vodil tudi iz Robanovega in Matkovega kota ter pomagal pri gradnji prvih koč v Kamniško-Savinjskih Alpah. SREČKO MAČEK (Nadaljevanje prihodnjič)

Uredništvo objavlja pisma bralcev po svoji presoji v skladu z uredniško politiko, razen ko gre za odgovore in popravke v skladu z Zakonom o medijih. Dolžina naj ne presega 40 vrstic, daljše prispevke krajšamo v uredništvu oziroma jih avtomatično zavrnamo. Da bi se izognili nesporazumom, morajo biti pisma podpisana in opremljena s celotnim imenom, naslovom ter s telefonsko številko avtorja, na katero lahko preverimo njegovo identiteto. V časopisu pismo podpisemo z imenom in s priimkom avtorja ter krajem, od koder je doma.

UREDNIŠTVO

Odmev

Hiša z veliko domišljije in s premalo prostora

Pod tem naslovom je bilo v Novem tedniku (št. 9, 5. marec 2015) objavljeno poročilo Tine Vengust o predstavitvi vsebinsko bogate knjige, zbornika Premišljena hiša z veliko domišljije, ki ga je marljiv bibliotekarski kolektiv izdal ob 40-letnici neprekinjenega delovanja Knjižnice Laško.

Da ne bi bil »dihur, ki žre knjige, od sebe pa ne da nobene fige«, sem se z nekaj domišljije nekajkrat odzval s prispevki, ki sem jih namenoma nekoliko provokativno postavil izven okvirjev bibliotekarskih pričakovanj. Odzivam se kot uporabnik njihovih prijaznih storitev, saj so me v knjižnici nekajkrat, predvsem Barbara Rančigaj, izzvali za sodelovanje v tematskih sklopkih Knjižnica kot moj tretji prostor. Med drugim sem z naslovom Brv, ki je

ni predložil tudi povezavo te izjemne točke s parkom na drugi strani reke. Pot pod dvorcem, ki vodi v Jagoče, je z dotikom Savinje zaključek naravne povezave reke z dolino Žikovce, na katere zdaj nevidnih bregovih stoji staro laško jedro. Zdaj so to Cesta na Svetino, Valentiničeva cesta, Stegenškova ulica, Aškerčev trg mimo cerkve sv. Martina pod dvorcem in strmo navzdol do Savinje je nekoč pomenila tudi možnost prehoda čez Savinjo. Ta diagonala je duša Laškega.

Weichselbergerjev dvorec, v katerem deluje knjižnica, je navdihujoč že sam po sebi. Če se povrnemo v čas njegove postavitve in odmislimo vse sedanje pozidave med dvorcem in Savinjo, si lahko zamislimo, da se točka na griču malo nad reko z naravnim ozadjem zelo približuje temeljnemu konceptom feng šuja. V povezavi z reko je dvorec hiša z ugodno energijo šen či, železnica in cesta na drugi strani reke pa predstavljata območje z neugodno energijo ša či. Vmes je vse bolj ogrožen park, ki ga je pred leti Jelena de Belder - Kovačič, botaničarka z najvišjimi možnimi priznanji za razvoj hortikulture, ocenila kot najlepši gozdni park v Sloveniji.

Sedanji trend pristopov do urejanj javnih prostorov na desnem bregu Savinje, na čelu s Trgom svobode, z vidika dobre energije ne kaže nič dobrega. Gre za nekakšen »instant biznis« trговski pristop ob prometnici skozi Laško.

Zakaj sem vse to zapisal? Poznam željo Knjižnice Laško po prizidku na severni strani dvorca, tam, kjer so zdaj transformatorna postaja, nekaj vrtov in asfaltirano dvorišče. Zelo smiselno bi bilo razmišljati ne samo o prizidku, temveč o ureditvi

celotnega predela med dvorcem in parkom s postavitvijo brvi čez Savinjo. S tem bi Laško dobilo veliko dodano vrednost. Upam, da se ne bo vsa zadeva končala samo z nekakšnim prizidkom. V kraju, ki vse bolj postaja

zgoj parkirišče, bi bila peš povezava s parkom, ki ne bi bila zgolj marketinški produkt, vsaj delno nadomestilo za vse, kar je bilo do zdaj žrtvovano in odvzeto Laščanom.

MARJAN ZAVŠEK,
Laško

Prejeli smo

Kdaj pločnik in kolesarska steza Levec-Medlog?

V postopku pridobivanja soglasja za priključek na

avtocesto na Lopati, sta Občina Žalec in KS Levec dali soglasje za gradnjo priključka, ker trasa poteka po zemljišču KS Levec. Dogovor je bil podpisan pod pogojem, da se zgradi pločnik in kolesarska steza z deležem financiranja občin Celje in Žalec. Občina Žalec in KS Levec sta takoj začeli pridobivati dovoljenja in zemljišča. Pri pridobivanju zemljišča se je ustavilo, ker je bil na delu zemljišča moratorij zaradi denacionalizacije. Ta postopek se je zavlekel za nekaj let, zato je na pobudo KS Levec Občina Žalec naročila nov projekt za traso iz Levca proti Medlogu po desni strani cestišča. Od leta 2012, ko so bili končani projekti, se vleče kot jara kača. Ta pločnik in steza nista pomembna samo za krajane Levca, temveč za vse krajane Celja in Žalca zaradi varnosti in povezave s celotno Savinjsko dolino. Po pregledu dokumentacije je razvidno, da je agencija za ceste zagotovila in obljubila leta 2015 gradnjo tega objekta. Občina Žalec je za sofinanciranje v proračunu 2015 namenila sredstva za gradnjo tega objekta. Obvestili smo tudi občinske svetnike Mestne občine Celje, da zagotovijo delež. Na predlog krajanov smo ponovno aktivirali odbor leta 2013 ustanovljene civilne iniciative za varnost prometa v kraju. Zato se bo odbor ponovno vključil v delovanje in uporabil vsa zakonska sredstva, ki so mu na razpolago za varnost krajanov in občanov. Naprošamo vse odgovorne obeh občin, da se sestanejo in takoj ukrepajo, da še letos pride do obljubljenega gradnje steze in pločnika, za katerega se je obvezala država.

Odbor civilne iniciative za varnost prometa Levec

(S)hujšajmo

z Novim tednikom in Radiem Celje

2. april Citycenter Celje

Med 10. in 19. uro:

DOBRODELNI MARATON NA SOBNIH KOLESIH

BREZPLAČNE MERITVE TELESNE MASE, MAŠČOB, MIŠIČNE MASE, VODE V TELESU, MASE KOSTI, METABOLIČNE STAROSTI, KRVNEGA TLAKA, KRVNEGA SLADKORJA, HOLESTEROLA, PREDSTAVITEV ANTICELULITNIH PROGRAMOV IN TEHNIK ZA OBLIKOVANJE TELESA

DEGUSTACIJA DIETNIH POTIC IN NAMAZOV

NAGRADNE IGRE IN ŠTEVILNA PRESENEČENJA ZA OBISKOVALCE

11.00, 12.00, 16.00 SHOW PROGRAM AEROBIK TEAMA TOP-FIT

17.00 PRIKAZ VADBE ZA OTROKE IN NAJSTNIKE

18.00 PODELITEV NAGRAD

Nova glasbila za žalske osnovnošolce

V sredo, 25. februarja, je bilo pri nas v I. OŠ Žalec res veselo, saj so nam obeležitev slovenskega kulturnega praznika začinili s prav posebnim presenečenjem. Super je bilo, ker je 6. februarja zaradi rdečega alarma odpadel pouk, zato smo v sredo pripravili proslavo, da bi obeležili slovenski kulturni praznik. A to še ni vse, kulturno dogajanje v šoli smo popestrili z zvoki čisto novih glasbil, na katera bomo lahko učenci muzicirali.

Kako je do tega prišlo? Ideja se je porodila Gregorju Čulku, ki je izkupiček poslovnega koncerta skupine Interceptor namenil v nakup glasbil v šoli, ki jo je obisko-

val. Župan Občine Žalec Janko Kos je idejo navdušeno sprejel in dodal sorazmerni znesek. Vse niti je povezal dobrodelni projekt 20 za 20 Marka Soršaka Sokija, katerega cilj je opremiti čim več slovenskih osnovnih šol z glasbili in s tem dati mladim možnost, da se izražajo z glasbo. Uradno predajo glasbil so pospremili še zanimivi gostje, med njimi sta bila tudi Lado Leskovar in Dragan Bulič, ki so nas počastili s svojim obiskom. Šolska glasbena skupina Rock Heroes, ki jo sestavljajo sedanji in bivši učenci naše šole, je občinstvo najprej ogrela, vsi zbrani pa so nam hitro razkrili presenečenje in nova

glasbila so se zasvetila pred nami. »Vav,« smo navdušeni vzkliknili, »saj jih je za ves ansambel.« Bobni, kitara, klaviatura ... To je bilo veselje. Z učiteljem Viljemom Kotnikom, ki se že vrsto let ljubiteljsko ukvarja z glasbo, smo si jih ogledali, mladi bobnar Timon je bobne tudi preizkusil. Ravnateljica Tatjana Žgank Meža je že poskrbela za ustrezen prostor v šoli, kjer bomo nadebudni mladi glasbeniki lahko vadili.

Prvi zvoki iz naših novih glasbil so že zazveneli po hodnikih naše šole. Kaj šele bo, ko bomo še malo vadili?
METKA LUSKAR,
8. a, I. OŠ Žalec

Ddr. Ana Vovk Korže pred polno predavalnico

O samooskrbnosti in zelenih delovnih mestih

Mednarodna fakulteta za družbene in poslovne študije (MFDPŠ) je v Celju organizirala javno predavanje komunikatorice znanosti 2014 ddr. Ane Vovk Korže. Kako postati samooskrben. Namen predavanja je bil prikazati številne možnosti, kako si lahko mladi in tudi vsi, ki bi radi v življenju resnično delali to, kar želijo, to tudi ustvarijo. Predavanja se je udeležilo 170 osnovnošolcev in srednješolcev iz celjske regije.

Dr. Majda Naji, sodelavka MFDPŠ in predsednica znanstvenega odbora (ZO) dogodka Komunikator znanosti 2014, je v uvodu poudarila, da je dogodek Komunikator znanosti

predvsem darilo znanstvenikov učencem in tudi njihovim učiteljem, mentorjem in staršem. Ddr. Ana Vovk Korže je v okviru svojega predavanja izpostavila samooskrbnost ne le kot obliko oskrbe s hrano, ampak tudi kot način življenja. V današnjem času, ko se mladi težko odločajo o prihodnosti zaradi strahu pred brezposelnostjo, je še kako pomembno zavedanje, da je narava naša banka za samooskrbo. Namesto iskanja krivcev, zakaj Slovenija nima zelenih delovnih mest, je predavateljica prikazala primere dobrih praks, kako je možno hitro in brez večjih stroškov vzpostaviti t. i. jedilna (užitna) mesta, ekovasi, trajnostne naselbine, ki

ne le da izgledajo privlačno, temveč so tudi naravi prijazni in odsev potreb družbe. Gostja je udeležencem podala izziv, da odvržejo klasično razmišljanje in razširijo svoje obzorje z mislijo, kje in kako začeti spremembo (na primer spalnica v naravi, bivanje v zemljanki, skrb za ekosistem ...). Udeleženci so se strinjali, da je čas za začetek sprememb na tem področju in da ima posameznik odgovornost, da to spremembo tudi izvedemo. Predavanje je zaključila misel, da je treba začeti živeti alternativno, trajnostno pristopati k vsakdanjim opravilom in navadam ter se vrniti k naravi, ki je naša banka oziroma vir življenja.

MARKO SMRKOLJ

Teden brez igrač, a ne brez igre

V Vrtnu Lipa v Štorah smo od 2. do 16. februarja izvedli projekt Teden brez igrač, a ne brez igre. Gre za sicer 2-tedenski projekt, ki ga je koordinirala in organizirala vzgojiteljica Tatjana Palir in je bil izveden v 1. in 2. starostnem obdobju.

V sklopu projekta smo v igralnicah umaknili igrače, jih poslali na dopust in nadomestili z nestrukturiranim materialom, kot so različne škatle, tulci, les, plastenke, zamaški, gumbi,

časopisni papir ... Otroci so raziskovali material, z njim manipulirali, preizkušali njegove oblikovne in druge značilnosti ter iz dneva v dan nadgrajevali svojo igro. Bili bi presenečeni, kaj vse so otroci ustvarili z odpadnim materialom, ki bi drugače romal v koš. Njihova igra je bila izjemno ustvarjalna, domiselna in polna pustolovskega duha. Iz škatel, tulcev in preostalega materiala so zgradili veliko jadrnico, avtobus, naredili vozovnice za avtobus, hiše z urejenimi notranjimi prostori in še in še. Z rabo nestrukturiranega

materiala so otroci razvijali poleg domišljije in ustvarjalnosti tudi grafo- in finomotoriko, saj so zamaške in gumbe uporabljali za vtikanje, natikanje, polaganje v različne vzorce in zaporedja. Tovrsten projekt je dobrodošel, saj otrok s predmeti, ki so sicer del našega vsakdana, razvija kognitivno mišljenje, ustvarjalnost, domišljijo, ker predmete, ki so ustvarjeni strogo namensko, uporablja za drugačno namembnost, ki je lahko tisti trenutek plod njegove domišljije ali rezultat iskanja rešitev.

KATJA ANDERLIČ

Otroci v Vrtnu Lipa v Štorah med igro

Dijaki, ki so se udeležili tekmovanja – z leve: Tim Diaci, Maja Ravnikar Zabukovšek, Tina Vrenko, Aleksandra Črešnovar, Vid Vengust.

Kajuhovcema posebna pohvala

Tretješolca I. gimnazije v Celju, Tina Vrenko in Vid Vengust, sta na mednarodnem prevajalskem tekmovanju Juvenes Translatores za svoj domiseln prevod angleškega besedila prejela posebno pohvalo komisije. Tekmovanja se je udeležilo pet naših dijakov.

Na tekmovanju, ki je bilo v novembru, so morali srednješolci prevesti besedilo na temo evropske identitete. Besedila so posebej za tekmovanje pripravili prevajalci Evropske komisije, ki so prevode tudi pregledali in jih ocenili. Tekmovanja se je udeležilo tri tisoč najstnikov iz 740 srednjih šol držav Evropske unije.

NP

Ljubitelji Šmohorja

Že vrsto let se v začetku leta zberemo pri planinski koči na Šmohorju, da pregledamo, kako smo bili pohodniki v preteklem letu uspešni in kolikokrat smo obiskali Šmohor.

Tako smo se tudi letos 21. februarja zbrali v koči na podelitvi diplom. Od 59 pohodnikov jih je prejelo 27 zlato, 10 srebrno in 22 bronasto medaljo. 17 pohodnikov je doseglo več kot sto pohodov, največ, 215, jih je opravila Heda Medved, ki ji iskreno čestitamo. Najstarejši pohodnik bo drugo leto dopolnil 80 let, najmlajša pohodnica pa ima štiri leta. Oskrbnica nas je počastila z obilnim in okusnim kosilom in z darili. Vsi pohodniki z več kot sto pohodov so dobili tudi bon za kosilo na koči.

Vse ljubitelje koče na Šmohorju vabimo, da se nam pridružijo, saj boste na Šmohorju vedno dobrodošli.

FI Šmohor imajo radi mladi in starejši, Heda Medved se je do koče lani povzpela kar 215-krat.

Pavla Prohinar z gosti

101 leto Pavle Prohinar

Braslovčanka Pavla Prohinar, ki živi v domu upokojencev v Gornjem Gradu, je te dni praznovala 101. rojstni dan.

Ob tem visokem jubileju so ji izkazali vso pozornost v imenu Društva upokojencev Braslovče Tone in Anica Repnik, župan Občine Braslovče Branimir Strojanshek in v imenu KO RK Braslovče-Gomilsko Nika Udrih ter Amalija Brinovec. S cvetjem in priložnostnimi darili so ji

voščili in zaželeli še veliko zdravja.

Pavla se je rodila na Gomilskem v znani in napredni družini Košenina. Po končani osnovni šoli je nadaljevala šolanje na učiteljskišči v Mariboru. Njeno prvo delovno mesto je bilo v Šentlovrencu na Dravskem polju. Leto 1941, ko je sovražnik začel preganjati slovenske učitelje, ki so poučevali v slovenščini, je odšla domov in se z bratom pridružila partizanom

na Ljubnem ob Savinji. Po končani vojni je poučevala v Kozjem, na Teharjah, od leta 1967 in do upokojitve pa v OŠ Braslovče. Ima sina Janeza, leta 1980 pa je ovdovela. Za sina Janeza, ki obiskuje VDC Muc Presarje, skrbi njena nečakinja Mojca, sicer pa jo obiskujeta tudi nečaka Lučka in Milan. Kot učiteljica je bila zelo priljubljena, njeni učenci se je še vedno radi spominjajo.

TT

Zlata poroka Hedvike in Lojzeta Kresnika

Ko smo zares hvaležni, nas to notranje bogati in umirja, nam prinaša zadovoljstvo in nenazadnje tudi zdravje. Lahko rečemo, da sta Hedvika in Lojze Kresnik zdrava in vesela slavljenca, saj sta za petdeset let skupne življenjske poti zares hvaležna dobremu Bogu.

Svoje veselje in hvaležnost sta proslavila na poseben način. Minulo soboto sta svoje najbližje domače in svoje prijatelje najprej povabila v cerkev sv. Jurija v Šentjurju, kjer sta se ob »poročni maši« Bogu iz srca zahvalila, da sta hotela in zmogla drug ob drugem in z roko v roki vztrajati v obljubi, ki sta si jo dala pred pol stoletja. Ta obljuba pomeni zvestobo v sreči in nesreči, v boleznih in zdravju – gre za obljubo ljubezni in spoštovanja. In uresničitev take obljube, ki pomeni »dokler naju smrt ne loči«, terja od človeka ne le velik pogum, temveč tudi zrelost in pokončnost. In Hedvika in Lojze sta vse to imela: tudi tedaj, ko sta bila zaradi dela v tujini nekaj časa ločena, tudi tedaj, ko sta gradila dom in ko sta odraščala otroka, a tudi tedaj, ko ju je obiskala

Hedvika in Lojze Kresnik

bolezen. Vedela sta – in vesta še danes, da nobeno bogastvo nič ne pomeni, če mož in žena ne držita skupaj, če nista drug do drugega iskrena in poštena.

Kako lepo je videti moža in ženo, ki se drug ob drugem dobro počutita, ki sta drug drugega udomačila, ki imata kljub težavam, ki jih prinesejo leta, v sebi dovolj hudomušnosti in nalezljivega veselja. Vsi, ki smo se slavja v cerkvi in tudi kasneje na kmečkem

turizmu udeležili, smo vama, draga Hedvika in Lojze, hvaležni za zgled zvestobe in predanosti drug drugemu, za zgled vztrajanja na skupni poti, čeprav vemo, da tudi vajina pot ni bila vedno posuta z rožicami. Naj vama bo darovanih še mnogo let sreče in zadovoljstva, da bosta mogla s svojim veseljem in svojo zvestobo še mnoge – predvsem pa svoje domače – navdihovati in nagovarjati.

DS

Tekli pri minus 36 stopinjah

Pred dnevi je bil v kanadski prestolnici Ottawa tradicionalni zimski tek Winterman.

Tisti dan je bila to najhladnejše prestolnica na svetu, saj so namerili minus 24 stopinj, a ker je bil tudi močan učinek vetra, so tekli dejansko pri temperaturi minus 36 stopinj Celzija. Žilavi tekači, kar precej več kot tisoč jih je bilo, so tekli na velikem in malem maratonu, na deset in pet kilometrov, najmlajši pa na tri. Teka se je udeležil tudi naš veleposlanik v Kanadi Marjan Cencen, pridružili sta se mu tudi hčeri Veronika in Eva. Zares so se izkazali, saj je Marjan v teku na deset kilometrov v svoji kategoriji osvojil tretje mesto, njegova starejša hči Veronika pa je bila v svoji kategoriji, v kateri je teklo 119 tekačic, druga.

»Tekavev tudi najhujši mraz ne ustavi,« pravi Marjan Cencen.

Še ko je bil veleposlanik na Kitajskem, je Cencen veliko plezal na vrhove Himalaje.

Zapišimo še, da je po rodu iz Matk pri Preboldu.

JANEZ VEDENIK

Setveni koledar

Čas za presajanje je do 13. marca.

12. ČE	list
13. PE	list; konec presajanja
14. SO	plod do 9. ure, -----
15. NE	-----
16. PO	plod do 8. ure, od 9. ure korenina
17. TO	korenina
18. SR	cvet

Podatki so vzeti z dovoljenjem avtorice iz setvenega priložnostnega Marije Thun za leto 2015, ki ga v Sloveniji izdaja v neskrajšani obliki založba Ajda, Vrzdenc, tel.: 01/754 07 43.

novi tednik

70 LET
z a Vas!

60 let z vami!

radiocelje

Vaja jamarjev na Golteh

V nedeljo, 1. marca, smo imeli jamarski reševalci regijskih centrov Velenje in Kranj vajo na Golteh. Vodstvo je zanj izbralo 130 metrov globoko brezno Kebrova luknja.

Jamarska reševalna služba je specializirana nepoklicna reševalna služba v sistemu zaščite in reševanja. Za dobro delovanje moramo imeti reševalci redne vaje. Običajno jih imamo vsi reševalci iz celotne Slovenije skupaj, tokrat pa smo se dogovorili

za vajo v manjšem obsegu reševalcev, in sicer iz dveh regijskih centrov. Zbralo se nas je 19 reševalcev, torej vsi operativni reševalci in še nekaj neoperativnih. Zbor smo imeli ob 7. uri v Mozirju in se nato podali skupaj na Golte do Mozirske kočice. Kot običajno so sledili razporeditev v skupine, določitev vodij skupin, izbor opreme in pot do jame.

Razporeditvi po jami je sledila priprava manevrov za izvlek nosila. Vaje vedno

izvajamo tako, kot da gres za pravo nesrečo, zato položimo na nosila nekoga izmed nas. Zanj določimo poškodbo, ki jo oskrbi zdravnik. Med jamarskimi reševalci imamo namreč tudi nekaj zdravnikov. Če je le izvedljivo, je na vajah vedno prisoten kateri od njih. Ko je ponesrečenec oskrbljen in udobno nameščen v nosilih, se izvlek nosil začne. Komunikacija poteka preko voxa - žico napeljemo čez celotno jamo,

saj druga komunikacija v jami ni možna.

Ponesrečenca smo v kratkem času varno izvlekli iz jame, kjer bi ga v primeru prave nesreče nato sprejelo strokovno osebje in ga odpeljalo na pregled v bolnišnico. Po uspešno opravljeni vaji je sledila analiza, kjer vsak udeleženec poda svoje mnenje. Na podlagi tega se pogovorimo o morebitnih slabostih vaje in možnih izboljšavah.

MATEJA MAZGAN

Velenjski in kranjski jamarji na Golteh

Medalje za najboljše

Uspehi karateistov

Kljub počitnicam so člani in članice Društva za karate Celje delali brez premora, saj so imeli treninge in tudi tekmovanja tudi v tem času. 14. februarja je bil mednarodni turnir v Velenju, 10. pokal Nestla Žganka, ki ga je organiziral Karate klub Tiger Velenje. Člani našega kluba so dosegli velik uspeh in pokazali, da ne poznajo premora.

Za odprtje tekmovanja je poskrbel podžupan Mestne občine Velenje dr. Franc Žerdin. Turnirja se je udeležilo 45 klubov iz Slovenije in tujine. Nastopilo je 443 tekmovalcev, ki so se pomerili v športnih borbah in katah posamezno ter ekipno. Med nastopajočimi so bili tudi člani našega društva, ki so dosegli odlične rezultate. Tim Valner je bil poražen šele v finalu proti srbskemu tekmovalcu in je tako med dečki dosegel drugo mesto. Tjaša Klas je bila tretja med deklicami, Luka Kvas pa je bil drugi med kadeti. Člani tekmovalne skupine v borbah, ki tekmujejo na WKF tekmovanjih Karate zveze Slovenije, so na najlepši način odprli tekmovalno sezono 2015. Za uspeh je treba pohvaliti oba trenerja: Davorina Kračuna in Sebastjana Kantužerja.

ZK

Gorenjada 2015

S tekmovanjem v veleslalomu se je začela Gorenjada 2015 v sklopu tradicionalnih Športnih iger Skupine Gorenje.

Skupno je nastopilo devet tričlanskih ženskih ekip in 11 petčlanskih moških ekip. Smučanje je nasploh med Gorenjčani zelo priljubljena športna zvrst. Že v osnovi so poskrbeli za smučarske tečaje, ne le za zaposlene,

temveč tudi za njihove družinske člane.

Letos je bilo tekmovanje na Rogli, v ženski konkurenci je zmagala ekipa Gostinstvo-Keramika, med moškimi so postali zmagovalci člani ekipe Skupne službe.

Najboljše uvrstitve: ženske: 1. Gostinstvo-Keramika 123,27 (Barbara Govek, Marja Plevnik, Daša Tofant), 2. Skupne službe 130,76 (Ža-

nja Čop, Irena Božič, Špela Jeromelj), 3. Servis Point GT GSI 134,36 (Irena Založnik, Maja Šinkovec, Tina Stegnar); moški: 1. Skupne službe 190,22 (Matej Pruš, Jure Marjanovič, Aleksander Pinter, Boštjan Krašovec, Iztok Pustatičnik), 2. STILL 193,32 (Bernard Irmančnik, Zager Miha, Vid Novak, Boris Bratuša, Andrej Borkovič), 3. Valjevo 196,89 (Mirko Meža, Rok Turnšek, Vlado Bač, Andrej Veternik, Boštjan Purg).

HINKO JERČIČ

Angleško podeželje namesto mozirskega

V Mozirju so letošnji kulturni praznik obeležili z novo predstavo Gledališča mozirskega.

Domači gledališčniki so na predvečer kulturnega praznika pod režijskim vodstvom Aleša Podrižnika pred nabito polno dvorano mozirskega kulturnega doma premierno uprizorili kriminalko Agathe

Christie Mišolovka, ki sodi med temeljna dela svetovne dramatike tega žanra.

Zgornjesavinjski gledališčniki so po besedah predsednika Zveze kulturnih društev Celje Živka Beškovnika postregli z dovršeno predstavo, ki sta jo odlikovala osmišljena gledališka postavitev in igra z na trenutke odličnimi igralski-

mi kreacijami, kar ne preseneča, saj so člani Gledališča mozirskega v svoj zadnji projekt vložili veliko dela. S slikovito scenografijo, kostumografijo, odrsko lučjo in zvokom so uspeli pričarati vzdušje angleškega podeželja iz petdesetih let prejšnjega stoletja. Pika na i predstave je bil nedvomno po mnenju Beškovnika še značilen angleški humor. ŠO, foto: URŠKA HRASTNIK

Zadnji projekt članov Gledališča mozirskega je kriminalka Mišolovka.

Simona nakupuje za vas brezplačno!

Pripravite svoj nakupovalni listek!

Pokličemo vas v sredo ob 12.15!

KUPON

novi tednik

radio celje

tuš klub

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Telefon: _____

E-mail: _____

Naročniška številka Novega tednika: _____

Številka TUŠ KLUBA:

Lastnoročni podpis: _____

Kupon pošljite na naslov: Novi tednik in Radio Celje, Prešernova 19, 3000 Celje.

Voznik pri 95 letih

V Zdravstvenem domu Celje so odločili, da bo lahko 95-letni voznik za volanom še dve leti - Kaj pravijo o starejših voznikih zdravnica specialistka, inštruktor varne vožnje ter policisti?

Kdo je starejši voznik? Pred nekaj dnevi je obiskal Zdravstveni dom Celje 95-letni gospod, ki ni prišel zaradi težav s kolki ali zaradi demence. Prišel je na preventivni zdravniški pregled, po katerem so ugotovili, da je še vedno v zelo dobri šoferski formi. Ljudje živimo vse dlje in starejših voznikov je vse več. Kakšni vozniki so to, se jih moramo na cesti bolj bati kot drugih?

Čili 95-letnik je svoje vozniške sposobnosti najprej preveril v centru varne vožnje, nato se je oglašil v zdravstvenem domu. Tam so preverili njegov vid, nočni vid, opravil je psihološko testiranje, zdravnik specialist si je ogledal vse podatke v njegovi medicinski kartoteki. Gospod je prejel specialistovo pozitivno mnenje, za volanom bo lahko še naslednji dve leti.

V Evropski uniji velja stališče, da so starostniki dolžni opraviti prvi obrobni pregled za voznika, ko so stari 70 let. V Sloveniji so do nedavnega njihove prve obrobne preglede opravljali šele po 80. letu. Starejši vozniki niso pogosti povzročitelji nesreč. To so prav mlajši, do 35 let stari vozniki. Starejšim voznikom tako vozniška dovoljenja temu primerno podaljšujejo.

Obnavljanje znanja

Kot je povedala zdravnica specialistka medicine dela in športa **Miljana Žitko Mastnak** iz celjskega zdravstvenega doma, preverijo zdravstveno stanje starostnika z ogledom podatkov, ki jih vpisuje njegov zdravnik. S starostnikom se pogovorijo ter ga pregledajo, preverijo še nekatere laboratorijske vrednosti, vid in nočni vid ter sluh. Prav tako opravijo EKG-pregled, lahko ga pregleda še psiholog ter drugi specialisti.

Po pregledu prejme starostnik spričevalo, ki lahko vsebuje nekatere omejitve. Med njimi so lahko prepoved vožnje ponoči, dovoljenje za vožnjo v krogu določenega števila kilometrov od stalnega prebivališča, prepoved vožnje po avtocesti in podobno. Tisti, ki z zdravnikovim mnenjem niso zadovoljni, se lahko pritožijo na Inštitut medicine dela, prometa in športa v Ljubljani.

Omenjena zdravnica poudarja, da pomeni mobilnost pomemben vidik aktivnega in uravnovešenega staranja. Predlaga predvsem spodbujanje obnavljanja znanja in spretnosti starejših voznikov. Poleg tega predlaga, da naj sorodniki starostnika, ob nastopu njegove morebitne bolezni, napotijo na kontrolni zdravstveni pregled. Pou-

Zadnji tečaj za starejše voznike na Vranskem je bil prejšnji mesec. Trajal je štiri ure, zbranih je bilo šest udeležencev. Na tečaju jih seznanijo z osnovami varne vožnje, na kratko ponovijo teoretični del, opravijo vajo zaviranja ter vajo obvladovanja vozila v slalomu. Vaje zanašanja ponavadi ne opravljajo, saj je za udeležence, zaradi njihovega počasnejšega odzivanja, običajno prezahtevna.

darja še, da je med prometnimi udeleženci različnih generacij nujno spodbujati strpnost.

Daljšje odzivanje

V Centru varne vožnje AMZS na Vranskem se starejšim voznikom precej posvečajo, zanje imajo posebna usposabljanja, ki so krajša kot osnovna. Za starejše prav tako organizirajo različne posvete. Med drugim jih opozarjajo o vplivu neka-

težava teh voznikov daljši reakcijski časi, zato mlajši starejših voznikov ne razumejo najbolje. »Če nekdo vozi po cesti počasneje, to še ne pomeni, da ovira promet. Predvsem se zaveda, da je njegova reakcijska zmožnost razmeroma dolga,« opozarja Granda. Pojavljajo se tudi težave zaradi koncentracije ter umikanja na spolzki podlagi. Težavo predstavljajo tudi nekatere tehnične pridobitve zadnje-

žajih pravilno odločajo ter delujejo umirjeno.

»Kljub pridobljenim vozniškim izkušnjam so starejši pogosto udeleženci oziroma povzročitelji prometnih nesreč. Te imajo za posledico tudi hujše poškodbe ali celo smrt udeležencev,« dodaja Menegalija. Policisti zato opozarjajo, da potrebujejo starejši posebno obravnavo, med drugim zanje primerna izobraževanja in usposabljanja.

Najstarejši voznik pri inštruktorju Danijelu Grandi je bil doslej star 82 let, vendar je zanj ugotovil, da še vedno zelo dobro vozi. Večje težave imajo na primer vozniki, ki pred smrtjo partnerja večinoma niso vozili ter so nato v vožnjo zaradi novega položaja prisiljeni.

terih zdravil na sposobnost za vožnjo ter na to, katera zdravila smejo uporabljati ter katera ne. »Večkrat se zgodi, da sprejmemo skupino seniorjev, ki skupni izlet nadgradijo z obiskom našega centra,« omenja inštruktor varne vožnje **Danijel Granda**. Zanje pripravijo še različna predavanja. Starejše prijavljajo na tečaje v centru varne vožnje predvsem njihovi otroci, sami se zanje redko odločijo.

»Mislim, da bi k vsemu temu morali pristopiti celoviteje, saj se populacija voznikov stara. Bolj natančno bi bilo treba preučiti, kaj ti vozniki sploh potrebujejo,« še omenja inštruktor Granda. V centru varne vožnje ugotavljajo, da so lahko

ga obdobja, posamezniki se na primer med začetkom delovanja ABS-sistema ustrašijo.

Policijske ugotovitve

In kaj pravijo policisti? »Pri starejših se s slabljenjem psihofizičnih sposobnosti, pojavom boleznih ter uživanjem različnih zdravil tveganje za povzročitev oziroma udeležbo v prometnih nesrečah povečuje,« odgovarja **Drago Menegalija**, predstavnik policije za odnose z javnostmi. Kljub temu policisti ugotavljajo, da so starejši vozniki v cestnem prometu bolj previdni ter da imajo več izkušenj. Prav tako opažajo, da se starejši v različnih polo-

Podatki, ki so nam jih poslali s policije, so zgovorni. Po statistiki za leto 2014 je bilo v več kot 18 tisoč prometnih nesrečah v Sloveniji devet mrtvih starejših voznikov osebnih avtomobilov ter štirideset hudo poškodovanih. V prometnih nesrečah je bilo v celoti udeleženih 2.715 starejših voznikov osebnih avtomobilov, med njimi je bilo 1.717 povzročiteljev. Prav tako lani je umrl starejši voznik mopeda, umrli so trije starejši kolesarji ter sedem starejših pešcev. Med vzroki prometnih nesreč starejših udeležencev so tudi lani močno prevladovali premiki z vozilom. Na drugem mestu je neuporaba prednosti.

BRANE JERANKO
Foto: arhiv NT (GrupA)

organizirajo

27. JOŽEFOV SEJEM

19. marca 2015 v Petrovčah

PROGRAM:

od 5. do 7. ure	dovoz blaga in priprava stojnic
ob 8. in 10. uri	sv. maši v petrovški baziliki, ob 8. uri mašuje Izidor Pečovnik – DORI ob 10. uri mašuje celjski škof dr. Stanislav Lipovšek
od 8. do 20. ure	razstava v dvorani STROČNICE NA POLJE IN KROŽNIK
ob 12. uri	pozdrav in nagovor gostov
Sejem bo blagoslovil Izidor Pečovnik – DORI Igra ansambel SPEV Prireditev bo povezoval Franci Podbrežnik	
od 20. uri	zaprtje sejma

Prijave sprejemamo na telefon: 03 / 713-33-70
fax: 03 / 713-33-75
GSM: 070 / 550-807

Vljudno vabljeni k sodelovanju in obisku!

Hmezad
KMETIJSKA ZADRUGA
PETROVČE, z.o.o.
Petrovče 1, 3301 PETROVČE
KMETIJSKA PRESKRBA PETROVČE tel: 03/713-33-80

SPOMLADANSKA PONUDBA

Nudimo najugodnejše cene:

UMETNIH GNOJIL:		
NPK 15-15-15	25/1	9,95 EUR
NPK 0-10-20	50/1	21,80 EUR
KAN	50/1	15,20 EUR
UREA	25/1	10,95 EUR
PRP – AKCIJA	50/1	30,78 EUR

PRI NAKUPU NAD 1 PALETO PRIZNAMO 5% POPUST

NA ZALOGI SEMENSKA KORUZA:	SEMENSKI KROMPIR:
PIONEER	MARIS BARD, MANITU,
SYNGENTA	RUDOLPH, ARROW, RATTE,
SAATBAU	MONALISA, MINERVA

SEMENA, GNOJILA IN DRUGI PRIPOMOČKI ZA VRTNARJENJE (vseh proizvajalcev)

PO NAJUGODNEJŠIH CENAH NUDIMO SREDSTVA ZA VARSTVO RASTLIN

ŽITA:		
KORUZA	30/1	0,22 EUR/kg
KORUZA BIG BAG		0,21 EUR/kg
JEČMEN	30/1	0,24 EUR/kg
PESNI REZANCI		0,27 EUR/kg

KRMILA:		
NSK	10/1	0,47 EUR/kg
NSK	30/1	0,42 EUR/kg
TL STAR	30/1	0,48 EUR/kg
BEK 1	30/1	0,43 EUR/kg
GOV SUPER 35 REJ	30/1	0,46 EUR/kg
GOV SUPER – RINFUZA		0,42 EUR/kg
MK 19	30/1	0,35 EUR/kg
KRMILO ZA KUNCE	10/1	0,50 EUR/kg

PRI NAKUPU NAD 1 PALETO PRIZNAMO 5% POPUST

VSE CENE SO Z DDV – VELJAJO DO RAZPRODAJE ZALOG
Vse informacije so na voljo na telefonu: 03/ 713-33-80

ODKUPUJEMO ŽIVINO – informacije na tel.: 041/685-663

Se priporoča kolektiv KZ Petrovče!

KUŽA ZA ZGLED

Kako izberemo primernega psa? (2)

Preden se odločite za nakup psa, morate o tem temeljito premisliti. Odločitev, ali boste družino razširili še za enega člana, je namreč izjemno pomembna.

Pasemski pes ali mešanček?

Če niste pripravljeni na začetni nakupni strošek pasemskega psa ali vam pasma ni pomembna, lahko posvojite mešančka iz zavetišča in mu tako omogočite boljše drugo možnost. Vendar ne smete pozabiti, da tudi vzdrževanje mešančka stane in da morate biti pripravljeni na ta strošek. Če se boste odločili, da boste šli po novega štirinožnega prijatelja v zavetišče, vam svetujemo, da zavetišče obiščete večkrat, spoznate različne pse, jih opazujete med sprehodom in nato izberite tistega,

ki vam karakterno najbolj ugaaja.

Pri določeni pasmi se kažejo karakterne razlike med spoloma, zato je najbolj priporočljivo, da se pri odgovornem vzreditelju pozanimате o razlikah med spoloma. Tako boste lažje pretehtali pluse in minuse ter se dokončno odločili za spol.

Pes ali psica?

Večkrat ste si najbrž zastavili vprašanje, ali je bolje pri hiši imeti psičko ali psa. Enostavnega odgovora na to

vprašanje ni, pri vsakem spolu se pojavljajo tako prednosti kot slabosti. Vseeno obstaja nekaj razlik, ki vam bodo mogoče olajšale odločitev.

Nesterilizirane psičke se gonijo dvakrat letno po nekaj tednov, v tem času boste morali zaradi nesnage še posebej skrbeti za čistočo, prav tako boste morali paziti, da ne bo prišlo do nezaželene brejosti. Psi, ki niso kastrirani, lahko v tem času lastniku povzročajo kar nekaj preglavic. Seveda se lahko s primerno vzgojo ti nagoni omilijo, vendar morate razumeti, da je takšno vedenje psu prirojeno. Lahko se tudi

odločite za sterilizacijo ali kastracijo, vendar se morate jasno zavedati, da s tem ne rešite vseh težav. Razlike med spoloma so tudi v višini in teži, samci so načeloma težji in večji, tako da lahko pri izbiri upoštevamo tudi ta kriterij.

Mladiček ali odrasel pes?

Prednost pri izbiri mladička je, da imate nadzor nad njegovo vzgojo že od začetka. To pomeni, da ga lažje navadite na pravila glede obnašanja, urnika sprehodov, opravljanja nujne potrebe ... Mladiček je za vas primeren, če ste potrpežljivi, prilagodljivi in imate veliko časa, saj se morate zavedati, da pri vzgajanju pasjega mladička ne obstajajo bližnjice. Pri odraslem psu se ponavadi lahko pojavi problem, ker ne poznate njegove preteklosti in tako več časa porabite za

Eva Gologranc (levo) s Hillom in Tamara Jager s Tio. V rubriki Kuža za zgled bosta dolgoletni članici Kinološkega društva reševalnih psov Celje in vodnici reševalnih psov odgovarjali tudi na vaša vprašanja, povezana z vzgojo psa. Pišete nam lahko na Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje ali na tednik@nt-rc.si.

odpravljanje določenih nezaželenih navad in vzorcev. Po drugo strani lahko dobite

odraslega psa, ki je sobno čist in je že prerasel pubertetniško obdobje.

Odraslega psa lahko naučite novih vedenj, saj se psi lahko učijo celo življenje. Odrasel pes se enako močno naveže na svojega lastnika kot mladiček.

DELOVNI ČAS
pon. - pet. 7. - 19. ure
sob. 7. - 12. ure
ned. in prazniki 7. - 8. ure
dežurstvo 24 ur

veterinarska bolnica šentjur

V ambulanti se vsakodnevno izvajajo:

- zdravstveni in laboratorijski pregledi živali
- preventivna cepljenja psov in mačk
- rtg slikanja skeleta in kolkov
- kirurški posegi na mehkih in trdih tkivih živali
- diagnostika notranjih organov in ostale storitve.

DELO NA TERENU!

www.vb-sentjur.si

**Cesta Leona Dobrotinška 12
3230 Šentjur, Slovenija**

**GSM: 041 618 772
Tel.: 03 749 32 10
Fax.: 03 749 32 11
E-mail:
veterinarstvo.sentjur@siol.net**

NOVO!

**VETERINARSKA BOLNICA
ŠENTJUR NUDI 24 URNO
NUJNO VETERINARSKO
POMOČ TUDI
V ENOTI LJUBLJANA
(Glonarjeva 2, Ljubljana)!**

Na obisku v štorskem vrtcu

Dom za ptice

V Društvu proti mučenju živali Celje se zavedamo, da je naše poslanstvo varovanje vseh živali, zato bomo ta mesec poskrbeli tudi za ptičke. Donacijo ptičjih hišic podjetja KMK in podarjenih sončničnih semen z pogačami smo že začeli razdeljevati.

Članice društva smo med prvimi obiskale dom starejših Lipa Štore, kjer nas je skupina oskrbovancev, ki so imeli ravno krožek,

toplo sprejela. Članice smo se najprej predstavile, nato smo postavile na mizo hišico s semeni in pogačo z željo, da jo nastavijo na primerno

mesto in nahranijo ptičke. Seveda so z velikim navdušenjem sprejeli in hkrati začeli pripovedovati, kako so doma hranili ptičke. Seveda nismo pozabili na najmlajše, na otroke Vrtca Štore, ki smo jim prav tako podarili hišico in hrano za ptičke. Naše obiske nadaljujemo v osnovnih šolah celjske občine, obiskali pa bomo tudi učence v nekaterih šolah sosednjih občin.
VERICA ŠTANTE

Sprehod s hrti

Društvo Hrtji svet Slovenije, ki ima sedež v Celju in ga vodi Larisa Počivavšek, si prizadeva, da bi hrti živeli svobodno in v miru ter brez strahu, da bi jih kdo preganjal, mučil ali ubil. Zato se skupina prostovoljcev trudi najti nove domove za odslužene hrti, ki večinoma prihajajo iz Španije, z Irske in iz Anglije.

V teh deželah namreč zaradi tekaške industrije in lova s hrti žalostno konča na stotine teh prelepih štirinožcev.

Društvo sodeluje s tamkajšnjimi zavetišči, z zavednimi in s srčnimi trenerji oziroma z lastniki ter s posamezniki in skuša rešiti čim več zavrženih psov, ki so sicer obsojeni na smrt ali trpljenje in brezdomstvo.

Za promocijo svoje dejavnosti pripravlja društvo društvene sprehode s posvojenimi hrti in prvi letošnji je bil v Celju. Sončen, skoraj že pomladni dan je privabil res veliko posvojiteljev z njihovimi hrti in kar nekaj podpornikov

društva, ki o posvojitvi še razmišljajo. Četita se je odpravila ob Savinji, kjer so privabili kar nekaj pogledov, razdelila nekaj promocijskega materiala in z mimoidočimi poklepeta o tem, kakšni psi so to.

Srečanja so tudi priložnost za klepet posvojiteljev, ki si imajo vedno ogromno stvari za povedati. Ker sprehod ponavadi ni dovolj dolg, so zavili še na pijačo, kjer so hrti zavzeli lokal. Od utrujenosti so sicer kar popadali po tleh, le vsake toliko so dvignili ušesa, če je kje kaj zašumelo. Napovedujejo, da bodo sprehod kmalu ponovili.

TC

Prvi letošnji sprehod s posvojenimi hrti je bil v Celju.

Tedeniški OSIR

95.1 | 95.9 | MHz VSAKO SOBOTO ob 12.15 100.3 | 90.6 MHz

Vrtnice Radia Celje ob dnevu žena

Na Radiu Celje nismo pozabili na dan žena. Naš sodelavec Mitja Knez se je že dan prej – v soboto dopoldne – s polnim naročjem vrtnic podal na celjske ulice in z njimi obdaroval poslušalke.

Presenečenje je bilo popolno, saj so bile ženske vidno ganjene, ko jim je Mitja izročil vrtnico in jim voščil ob njihovem prazniku. Za marsikatero je bila vrtnica Radia Celje morda edina pozornost, ki so jo bile deležne ob 8. marcu.

BA, foto: GrupA

DARILO ZA NAROČNIKE

70
let

novi tednik

www.novitednik.com

Med vsemi naročniki bomo na rojstni dan Novega tednika, 2. junija, izžrebali:

- naročnika, ki bo prejel vikend paket s polpenzionom v Celjskem domu v Baški

- tri naročnike, ki bodo prejeli vikend najem apartmaja Celeia na Golteh

- Naročam Novi tednik za 6 mesecev in prejmem brisačo Novega tednika.
- Naročam Novi tednik za 12 mesecev in prejmem veliko kopalno brisačo Novega tednika.

Ime in priimek:

Naslov:

Kraj:

Telefonska številka:

E-poštni naslov:

Datum rojstva:

Podpis:

Ostale ugodnosti za naročnike: brezplačno prejema vse posebne izdaje Novega tednika, 4 male oglase v Novem tedniku (do 10 besed) In 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje. Izpolnjeno naročilnico pošljite na naslov: Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje.

Udeležencem dovolj organizatorju zbiranje, obdelovanje, uporabo in hranjenje posredovanih podatkov skladno z veljavnim Zakonom o varstvu osebnih podatkov.

Nočem oteklih in bolečih nog

Kronična venska bolezen grožnja za polovico Slovencev

Kronična venska bolezen je ena najbolj razširjenih boleznih sodobnega časa. Po statistikah javnega zdravstva kar polovica vseh odraslih dobi eno od oblik tega obolenja. V Sloveniji pri vsakem drugem prebivalcu že takoj po 50. letu nastopijo težave zaradi ven na nogah, pri 70 letih pa ima razširjene vidne drobne vene že kar 70 odstotkov vseh ljudi.

Venska bolezen nastane zaradi motenj v venskem obtoku, ob popuščanju venskih zaklopk in povratnem toku krvi, ki poveča tlak v venah nog. Do prvih motenj pride, ko zaradi daljšega stanja ali sedenja teža krvi povzroči širjenje ven. Stena in venske zaklopke v zdravih venah se takšnemu tlaku zlahka upirajo. Ko zaklopke in stene vene slabi, pride do razširitve ven. To oteži vračanje krvi proti srcu. Kri v venah zastaja in začnejo se težave, ki se s trajanjem povečujejo.

Težke noge

Ljudje to obolenje največkrat opisujejo kot občutek težkih in utrujenih nog, bolečine vzdolž ven, večerno otekanje hrbtišča stopal in gležnjev. Sčasoma se razvijejo razširjene, zvijugane in izbočene površinske vene,

Po odkritju napredovane venske bolezní zdravniki vsakemu bolniku jasno svetujejo tudi, čemu se je treba izogibati. »Priporočamo izogibanje sončenju, plavanju v vroči vodi ali sedenju v kopeli, kjer je temperatura vode višja od 28 stopinj Celzija. Izogibati se morajo tudi dolgotrajnemu sedenju,« dodaja Ivan Žuran, dr. med., specialist interne medicine iz Splošne bolnišnice Celje.

ki jim zdravniki pravijo varice. Veliko posameznikov čuti predvsem ponoči v področju varic tudi krče. In ravno zato so dobile ime krčne žile. Posledica napredovanja venskega popuščanja so bolečine v nogah, otekanje goleni in gležnjev, spremembe na koži in pod-

kožu ter vnetje varic oziroma nastanek strdkov v njih, kar imenujejo povrhnja venska tromboza. Kot pravi Ivan Žuran, dr. med., specialist interne medicine, iz Splošne bolnišnice Celje so značilnosti bolezní ven različne. Nekateri bolniki, ki že imajo to obolenje, nimajo značilnih simptomov in ne čutijo težav, medtem ko pri drugih lahko pride tudi do hudih zapletov. Najhujša oblika te bolezní je golenska razjeda, do katere pride, če bolezen ni pravočasno odkrita in zdravljena.

Bodite pozorni

Nekateri bolniki se odzovejo hitro, če opazijo na venah kakršne koli spremembe, in včasih se izkaže, da

gre le za vnetje živcev pri kroničnih boleznih ali za ortopedske težave. So pa tudi bolniki, pri katerih je bolezen že vidna, a nanjo niso posebej pozorni, ampak se odzovejo prepozno, ko se že razvije golenska razjeda. Pogosto že osnovni klinični

Rubriko Za zdravje ureja Simona Šolinič. Predloge oziroma ideje ji lahko posredujete na simona.solinic@radiocelje.com

Prihodnjo sredo bo dan žil, ki ga bo že drugo leto zapored organiziralo Združenje za žilne bolezni Slovenije. Zdravniško osebje bo tako za nasvete in odgovore na vprašanja v povezavi z boleznijo ven na voljo v avli Splošne bolnišnice Celje.

Bolezen sprožijo ali poslabšajo tudi prekomerna telesna teža, dolgotrajno stanje ali sedenje in prenašanje težkih bremen. Pomembni dejavniki tveganja so starost, kajenje, izpostavljenost visokim temperaturam, neprimerna obuvala ter oblačila. Bolezen se pogosto pojavi tudi v času nosečnosti ali menopavze.

pregled pri zdravniku pokaže sliko, za kakšno obolenje in za katero stopnjo venske bolezní gre. Na podlagi takšne ocene se zdravniki odločijo, na kakšen način bodo nadaljevali zdravljenje. To je lahko kompresijsko, torej bolniki nosijo kompresijske nogavice ali povoje. »To je osnovno zdravljenje. Lahko pa se – glede na stopnjo bo-

lezni – odločimo za sklerozacijsko zdravljenje s peno ali za lasersko zdravljenje skozi kožo. Največje varice zdravimo tudi kirurško, lahko tudi z enovenskimi posegi, kjer s pomočjo laserske ali radiofrekventne energije zaprejo varico z njene notranje strani,« razlaga Žuran.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: Grupa

Zdravje ledvic za vse

14. marec je svetovni dan ledvic. V Zdravstvenem domu Celje ga bodo obeležili v četrtek med 8. in 12. uro. Zdravniško osebje in člani Slovenskega nefrološkega društva ter Zveze društev ledvičnih bolnikov Slovenije bodo izvajali brezplačne meritve krvnega tlaka in krvnega sladkorja, v laboratoriju pa bodo lahko tudi pregledali urin in analizirali proteinurijo (prisotnost beljakovin v urinu). Ta je namreč eden od pokazateljev delovanja ledvic. S preprostim testom ugotavljanja prisotnosti beljakovin v urinu lahko pomembno prispevajo k zgodnjemu odkrivanju kroničnih ledvičnih bolezní. Kronična ledvična bolezen je zelo pogosta, saj je posledica bolezní sodobnega časa in jo ima kar vsak deseti odrasli prebivalec. Letošnji slogan akcije je Zdravje ledvic za vse.

se naše oči navadijo na novo dioptrijo in nov tip stekel, tudi nošenje drugih vrst očal ni več problematično.

Kakšne so cene?

Cene novih generacij progresivnih stekel so lahko zelo različne. Gibljejo se od 150 evrov

za par za osnovna stekla pa vse do 800 ali 900 evrov za par za individualno prilagojena stekla. Vse je odvisno od vrste dizajna in stopnje individualizacije (imamo več stopenj), ki določata širino vidnega polja. K ceni prispeva svoje tudi vrsta dodatka (antirefleksa).

Promocijsko besedilo

Progresivna očala

Kaj so progresivna stekla?

Progresivna stekla so korekcijska stekla, namenjena korigiranju starovidnosti ali presbiopije. Glavna značilnost teh stekel je postopno stopnjevanje moči dioptrije (progresija), ki je dodana uporabnikovi izmerjeni dioptriji za daleč. To stopnjevanje je postopno, brez vidnega prehoda ali črte, kot pri bifokalnih steklih.

Progresija oz. adicija (razlika med dioptrijo za daleč in za blizu) se prične v zgornjem delu stekla (takoj pod centrom zenice) in doseže svoj maksimum, s polno dioptrijo za branje, v spodnjem delu stekla. Dolžina progresije je odvisna od oblike stekla in se izbira glede na potrebe vida, uporabnika in izbranega okvirja. Skupna moč adicije je od 0,75 do 3,50 dioptrije. Moč adicije je odvisna od stopnje presbiopije uporabnika. Na splošno velja: višja je starost, višja je adicija.

Progresivna očala so se izkazala kot najboljša rešitev za vse presbiopie, ki želijo oster vid za daleč in za blizu z enimi samimi očali. So najnaprednejša in estetsko najboljše rešitev za korigiranje presbiopije. Zgornji del je namenjen vidu za daleč, spodnji vidu za blizu, vmesni pa za delo z računalnikom.

Glavne prednosti progresivnih očal: priročna rešitev »vse v enem« estetska naraven vid ne glede na oddaljenost

Komu jih priporočamo?

Priporočamo jih vsem presbiopom in emetropom (občasnim uporabnikom očal za blizu). Primerna so za presbiopie vseh starostnih skupin, od zgodnjih starovidnih (od 42. do 45. leta starosti) pa do tistih v pozni starosti. So odlična zamenjava za bralna očala, dvojna očala (za uporabnike, ki nosijo ena očala za daleč in ena za blizu) ter bifokalna očala (kombinirana stekla z vidnim prelomom, črto, kjer je vgrajena dioptrija za blizu).

Kako se jih navaditi?

Progresivna stekla nove generacije so precej enostavna za privajanje. Povprečno obdobje učenja traja do par dni, redko dosti dlje. V povprečju je stopnja navajanja 99- odstotna. Glavno pravilo pri učenju je, da v tem obdobju vsak dan nosimo samo progresivna očala, ostala, ki jih občasno uporabljamo, pa damo na stran. Ko

OPTIKA OČESNA AMBULANTA

- POGODBENI PARTNERJI ZZZS

- BREZPLAČNA KONTROLA VIDA

- VEČKRAT TEDENSKO PRIZNANI ZDRAVNIK OKULIST, KI OPRAVILJA KOMPLETNO DIAGNOSTIKO VIDA

- NA ZALOGI Mesečne kontaktne leče BAUCH&LOMB

- VELIKA IZBIRA MODNIH KOREKCIJSKIH OKVIRJEV

- VIDEO SISTEM IZBIRE OČAL IN IZDELAVA NA NAJSODOBNEJŠIH STROJIH

- V SLUŽBI DOBREGA VIDA ŽE 30 LET

- PRVI PRIDOBILI SQ CERTIFIKAT ZA KAKOVOST

TEL.: 03 / 492 34 10
GREGORČIČEVA UL. 4, 3000 CELJE

P.E. ŠENTJUR,
TEL.: 03 / 749 22 90

C. LEONA DOBROTINŠKA 3

ANNE KLEIN

GUCCI

VERSACE
GIANNI
FERRE
LUNETTE

VOILA
VEGA
ChristianDior

VOQUE
VALENTINO

Ray-Ban

(S)hujšajmo z Novim tednikom in Radiem Celje

NIJZ
Nacionalni inštitut
za javno zdravje

TOP FIT

center za zdravje in rekreacijo

Zdravstveni dom Celje

»Migat, migat!«

Prehajamo v zaključni del akcije

Dva meseca akcije (S)hujšajmo z Novim tednikom in Radiem Celje sta minila bliskovito. Smo že v zaključnem delu. Do zdaj je skupina udeležencev skupno shujšala že za 172 kilogramov. Pri nekaterih dozdašnja izguba teže morda res ni tolikšna, kot so jo pričakovali. Tudi zato, ker je letošnja akcija nekoliko drugačna in udeleženci več vadijo za večjo mišično maso. To pa je razlog, da pa se je vsem v skupini zdravstveno stanje in počutje korenito spreminjata na boljše.

Zanimivo je, da so med udeleženci široki nasmehi, ko nam povedo, da imajo po dolgem času zdaj boljše rezultate pri merjenju krvnega tlaka ali holesterola, nekoliko manjši nasmehi pa so, ko ne-

kateri računajo, koliko so že shujšali. Je pa treba povedati, da sicer večina redno hodi v fitnes, nekateri pa vadbo v fitnesu prepogosto zamenjajo z delom doma. Tudi z delom se izgubljajo kalorije, vendar telovadba je še vedno telovadba.

Kdo je najbolj priden?

Zdaj že lahko zapišemo, da je glede na izgubo teže najbolj pridna Marjeta Krušič, ki je shujšala za 13 kilogramov (pri njej se je vidno izboljšalo zdravstveno stanje), sledi ji Marko Vrbnjak z 12 kilogrami minusa (pri njem je opaziti, kako neverjetno si je v tem času v fitnesu izoblikoval telo), nadpovprečno pridni sta še Darja Jakopin z 11 kilogrami manj in vedno nasmejana Irena Selič, ki jih je zbila že 10. Ostali

bodo »desetice« zagotovo dosegli naslednji teden. To ne pomeni, da niso pridni, morda potrebujejo le še motivacijski pihljaj na dušo.

V torek so se udeleženci akcije spet srečali z Brigito Fižuleto, profesorico športne vzgoje, kineziologinjo v Zdravstvenem domu Celje. Tokrat jim je pokazala osnove nordijske hoje, ki je za vso skupino še kako pomembna. Pri tej vrsti hoje s pravimi nordijskimi palicami telo namreč uporablja več mišic. Navadna hoja je pravzaprav pasivna hoja, pri nordijski pa gre za to, da je oseba mišično bolj aktivna. To je ena najbolj učinkovitih, celovitih, varnih in dostopnih telesnih aktivnosti, ki je izvedljiva vse leto in primerna za ljudi vseh starosti in ravni telesne pripravljenosti.

Gremo hodit

»Z nordijsko hojo povečamo utrip in udarni volumen srca, kar je avtomatsko povezano z uporabo več mišic,« jim je razlagala Fižuletova. Pri nordijski hoji je poraba energije kar 35-odstotna. Udeleženci akcije so se tako v torek naučili osnovnega koraka, ki ga morajo vedno izvajati pravilno. »Z nepravilnim korakom ali delom rok med hojo bi izvajali preveč rotacij v zadnjem delu hrbtenice, kar pomeni, da bi bila hrbtenica bolj obremenjena in bi lahko prišlo do težav,« jih je še poučila predavateljica. Skupaj z njo so se na prostem še razgibali, nato pa opravili preizkus hoje na 2 kilometra. Rezultati bodo znani prihodnji teden, ko bo na vrsti predavanje zdravnice Jane Govc Eržen o obvladovanju telesne teže na dopustu.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: GrupA

Profesorica športne vzgoje in kineziologinja iz ZD Celje Brigita Fižuleto: »Palice, ki se uporabljajo pri nordijski hoji, morajo biti iz kompozitnega materiala in ne smejo biti teleskopske. Morajo imeti ergonomsko oblikovane ročaje s pasom, da se dolžina prilagodi velikosti rok. Palice morajo imeti tudi jeklene konice pod ustreznim kotom s prav takšnih gumijastim nastavkom, kar omogoča hojo po asfaltu ali naravnem terenu.«

»Kako si moramo natakiniti ta ročaj?«

Pred začetkom hoje se je treba razgibati. »Ena, dva. Dva, dva. Tri, dva. In druga noga ...«

ODLOČEN/-A SEM ...

»Pet in pol kilogramov je šlo dol,« nam odgovori Dušan Verbovšek, ko ga vprašamo, za koliko je že shujšal. »To je manj, kot sem pričakoval in to kljub temu, da sem kar petkrat na teden v fitnesu. Ali počnem kaj narobe ali pa je težava v presnovi, ne vem. O tem se bom moral pogovoriti z zdravnico Jano Govc Eržen,« pojasni. Je kriv morda stres? »Mislim, da ne, ker sem zdaj štiri mesece upokojen. Ne vem,« še doda. A kljub temu, da izgubljeni

kilogrami kopnijo počasi, se Verbovšku pozna delo v fitnesu. Mišična masa mu je že kar vidno oblikovala telo, opazimo. In to opazi tudi sam pri sebi. Pa tudi nežnejši spol v njegovi družini. »Ne samo to, tudi počutim se bolje. Sem okretnejši, kondicije imam tudi veliko več kot prej. Morda bom moral še kakšen dan več »stisniti« v fitnesu. Kalorije bo treba zgubljati še naprej,« se še nasmeji. In ob tem še doda, da je znanje, ki ga je pridobil na delavnicah, zelo dobra popotnica za naprej.

Cvetka Ovtar je v času akcije shujšala za nekaj več kot šest kilogramov. To sicer ni toliko, kot bi si želela, saj je načrtovala, da bo shujšala za vsaj še enkrat toliko. Nas pa je tudi ona razveselila s podatkom, da se počuti veliko bolje. »Lažje se gibam,« pravi. Še več! Kot večletna sladkorna bolnica mora zdaj jemati manjšo količino insulina kot pa pred začetkom naše akcije. In ko nam to zaupa, se preserno nasmeji, saj je to neposreden dokaz, kako pravilno

hujšanje vpliva na boljše zdravstveno stanje. Kljub temu, da do zdaj Ovtarjeva še ni shujšala toliko, kot želi, si je zadala cilj, da bo hujšala tudi po zaključku akcije naše medijske hiše. Bo pa treba malo večkrat še v fitnes. »Zdaj nisem hodila tako pogosto, saj sem imela veliko dela doma,« prizna. Obrestovalo pa se ji je, da je spremenila svoje prehranjevalne navade. »Jem veliko več sadja in zelenjave ter manj sladkega,« še doda.

Boljši na modni brvi kot na igrišču

Morda so bili tokratni Modni navdih najboljši doslej. Ocene o kakovosti najnovejših oblačil za pomlad in poletje bomo prepustili drugim, vsekakor pa je pohvalno, da je bil program zgoščen in zaključen v tričetrt ure. Začelo se je s posebno dobrodošlico in prihodom nogometašev prvoligaša Celja. Na odru so se v manekene prelevili Benjamin Verbič, Sunny Omoregie, Yuto Kubo in Gregor Bajde, ki bi ga Vladimira Skale oziroma njeni svetovalci lahko še kdaj uporabili. Celo nekaj vzdihov se je slišalo iz ženskih grl, v glavnem pa so jezički opletali, kje bi si katero žensko obleko sploh lahko nadele. Naslov? Aja, nogometaši so dva dni kasneje izgubili derbi na svojem štadionu.

MSH, foto: SHERPA

Japonski nogometaš Yuto Kubo in ena izmed dveh plesalk sta prejela najglasnejši aplavz. Videla sta se prvič. Morda pa ne zadnjič ...

Za popestritev je med pripravo in preoblačenjem manekenk nastopila številčna plesna swing skupina, kasneje pa je zapela Mia Vučkovič ter s pesmima Mlade oči in Feeling good zazibala občinstvo. 11-letno učenko iz OŠ Žalec (v modro-črni obleki) smo ujeli, ko je prejela čestitke svojih staršev in sorodnikov.

Za svoje nogometaše sta »navijala« tudi predsednik NK Celje Stevan Đorđević (z desne) z ženo in hčerko ter športni direktor Ambrož Krajnc (levo). Ob njem je poslovna sekretarka kluba Valerija Kožuh z izbrancem.

Poplava cvetja

V soboto ni bil zvezda celjskih ulic le naš sodelavec Mitja Knez, ki je v imenu Radia Celje delil vrtnice, pač pa mu je konkurirali tudi celjski mestni marketing z akcijo Razvajaj se v mestu. Vmes so z nageljni vskočili še člani celjskega odbora stranke SD, zato skoraj ni bilo ženske, ki ne bi imela kakega cveta.

NC, foto: Grupa

Pred osmim marcem so se mučili (z leve): Primož Brvar, Branko Verdev, Stane Rozman, Sandi Šarman in Damir Ivančič. Rože so delili v svojem imenu in v imenu stranke SD, ampak to baje sploh ni bilo politično dejanje, so v isti sapi zagotavljali.

Jože Turnšek lahko uživa v sprehodih po mestu, odkar mu ni treba več nadzirati občinskih financ. Tako je poklepetal z Iko Plevnik (na sredini), ki dela pri tedniku Celjan, in z Barbaro Trnovec iz Pokrajinskega muzeja Celje, poznavalko Alme Karlin.

Spomladanski smeh, bo tudi jesenski?

Po podpisu pogodbe o izvedbi del za 1,7 milijona evrov vreden projekt prenove Poslovnega centra Standard v Velenju Franc Krevzel, direktor podjetja Krevzel Instalacije, Vlado Jezernik, direktor podjetja Elektro Jezernik in velenjski župan Bojan Kontič (z leve) niso skrivali prešernega nasmeha. Še en podpisnik, mag. Robert Hudournik, direktor za ekonomiko in finance podjetja Esotech, pa si je skrit v ozadju za županom najbrž mislil, da je dobro biti tudi previden: do jeseni se namreč zdi še dolgo, a je lahko tudi kratko, ko je treba pohiteti z deli in ujeti roke v pogodbi. Da potem oktobra, kot naj bi odprli prenovljeni Standard, nasmeh ne bi bil grenak ...

RG

